

Ponència política

Als joves

*Tal vos somriga l'ideal, oh joves,
unint el seny amb l'ímpetu,
i amb gran serenitat, que és la divisa
de la potència màxima.*

(...)

*Siau qui sou; mes no atiant vells odis
de raça, ni amb emfàtiques
declamacions lloant tot lo que és vostre,
fins les mateixes úlceres.*

*Siau qui sou: mes no us tanqueu, ombrívols,
dins una llar històrica
sens horitzons. Volau sobre les terres
enfora, amunt com l'àguila!*

M. Costa i Llobera, *Horacianes* (1906)

Índex

Mallorca Nova: un nou mallorquinisme	7
1. Sobiranisme.....	9
1.1. Cultura.....	12
1.2. Política lingüística	15
1.3. Economia, treball i desenvolupament industrial	19
1.4. Administració pública i política territorial	22
2. Socialisme.....	26
2.1. Cooperació internacional	30
2.2. Educació.....	32
2.3. Universitat, recerca i innovació	36
2.4. Estat del benestar i serveis socials	40
2.5. Comerç, empresa i consum.....	43
2.6. Memòria democràtica i antifeixisme	45
3. Ecologisme	47
3.1. Agricultura, ramaderia i pesca	51
3.2. Paisatge i medi illenc	54
3.3. Energia i transició ecològica	56
4. Feminisme i igualtat	59
4.1. Cures, divisió sexual del treball i paritat	63
4.2. Justícia i violència sexual	65
4.3. Drets reproductius	67
4.4. Drets LGTBI+.....	69
5. Municipalisme.....	73
5.1. Territori, urbanisme i gestió urbana	76
5.2. Polítiques integrals de joventut.....	79

1 **Mallorca Nova: un nou mallorquinisme**

2 *Mallorca Nova* va ser la revista oficial dels militants d'Esquerra Republicana Balear
3 refugiats a Catalunya durant la Guerra Civil. Apareguda a Barcelona el juny de 1937 en
4 forma de butlletí d'informació, la seva periodicitat va ser irregular i se n'editaren dotze
5 números fins al gener de 1938. Estava redactada íntegrament en català i mantengué una
6 línia unitària antifeixista que, sobretot, va publicar notícies sobre les activitats polítiques
7 i militars dels esquerrans mallorquins a la zona republicana, però també sobre la repressió
8 a Mallorca, mitjançant les seccions "Els nostres màrtirs" i "Mallorca endolada".

9 El director fou Francesc de Sales Aguiló Forteza, una figura que s'emmarca dins la
10 generació d'intel·lectuals preocupats per la societat illenca, tant en el sentit de personalitat
11 nacional històrica com en el sentit purament social: de Gabriel Alomar, que ens ensenyà
12 que la qüestió nacional ha d'anar lligada a la qüestió social, a Emili Darder, darrer batle
13 republicà de Palma assassinat pels feixistes. D'aquí prové l'origen d'un mallorquinisme
14 d'esquerres, sense oblidar també l'organització d'un incipient moviment obrer que lluità
15 per la millora de les condicions laborals i quotidianes de les classes populars
16 mallorquines, amb figures com Aurora Picornell o Ateu Martí, ambdós també assassinats
17 pel feixisme.

18 De fet, la dictadura franquista trencà aquest desenvolupament d'un mallorquinisme
19 d'esquerres i del moviment obrer illenc, però no d'arrel. En aquest sentit, durant el
20 tardofranquisme es produí una renaixença cultural gràcies a la tasca de l'Obra Cultural
21 Balear, fundada al 1962 com a hereva de l'Associació per la Cultura de Mallorca, que el
22 franquisme va eliminar. Però també una renaixença política del mallorquinisme gràcies
23 a la publicació d'*Els mallorquins* (1967), del misser artanenc Josep Melià, així com el
24 sorgiment i l'organització de diversos partits polítics clandestins d'esquerres que
25 apostaven per la ruptura amb el règim i la defensa de l'autodeterminació dels pobles.

26 Malgrat tot, la transició modèlica que ens varen vendre no va significar una ruptura amb
27 el règim feixista, sinó més aviat una reforma caracteritzada per la continuïtat en el poder
28 de la classe política i les elits econòmiques del franquisme. Tot i això, si bé és veritat que
29 amb l'estat de les autonomies s'ha aconseguit una certa autonomia política, qüestionar el
30 Règim del 78 i tot el que representa es fa més necessari que mai. Al final, la conformació
31 política de l'Estat espanyol s'ha edificat per a salvaguardar els interessos dels seus poders

1 fàctics: tot un conjunt d'elits extractives amb la monarquia corrupta i parasitària que
2 corona la cúspide social.

3 Així idò, es fa necessària la construcció d'alternatives per acabar amb el Règim del 78,
4 les quals s'han de començar a construir des de ca nostra, a partir de la formació d'un
5 subjecte polític ampli amb vocació de majoria social. En aquest sentit, el sobiranisme
6 d'esquerres existent a Mallorca, amb tots els seus errors i encerts, ha de ser la punta de
7 llança d'aquesta alternativa, motiu pel qual ha d'aglutinar els diversos moviments socials
8 illencs i les lluites compartides: l'ecologisme del GOB, Terraferida o Reviure Tofla; els
9 valors i aprenentatges del Moviment Feminista de Mallorca; la lluita de la PAH o Ciutat
10 per a qui l'habita, contra l'especulació immobiliària; la dignitat de les Kellys Mallorca,
11 que fan front a una precarietat estacional i abusiva; la defensa d'una educació pública, de
12 qualitat i en català de l'Assemblea de Docents o la defensa de la llengua catalana de
13 Plataforma per la Llengua i de Joves de Mallorca per la Llengua.

14 Ens consideram aliats de totes aquestes entitats, així com de les diferents organitzacions
15 juvenils i polítiques de l'esquerra del país i més enllà, amb l'objectiu i la voluntat decidida
16 de construir una *Mallorca Nova*: sobirana i republicana, socialista, feminista i ecologista
17 a través d'un municipalisme arrelat que permeti canviar-ho tot des de baix. A més,
18 entenem que l'edat és un dels eixos que marquen i fixen la nostra posició a la societat.
19 Per això, no entenem un mallorquinisme polític d'esquerres que no tengui en compte una
20 perspectiva juvenil i que relegui les persones joves a un simple paper observador. Per
21 aquest motiu, volem exercir un paper actiu i vertebrador en la construcció d'aquest nou
22 mallorquinisme polític, reconeixent-nos com el present i el futur d'aquest país i reclamant
23 que aquest nou mallorquinisme sigui una eina empoderadora que faciliti la superació dels
24 problemes i les necessitats que els joves de Mallorca patim i que impossibiliten la
25 construcció de trajectòries vitals dignes a la nostra terra. Una *Mallorca Nova*, en
26 definitiva, al servei del territori. Una *Mallorca Nova* per a tots els mallorquins que a dia
27 d'avui habiten aquest petit país enmig de la mar.

28

1 **1. Sobiranisme**

2 Des de fa anys el món s'insereix en una realitat nova, que és la de la mundialització, que
3 ha fet que les fronteres entre països siguin cada cop més dúctils, especialment en relació
4 amb els interessos econòmics i empresarials, però més rígides, tant per a les persones
5 sense recursos com per a les minories culturals. Així, en aquest món globalitzat les grans
6 potències mundials ocupen les posicions centrals en la producció, l'intercanvi i l'obtenció
7 de recursos, siguin del tipus que siguin, la qual cosa minoritza, en canvi, els estats que es
8 veuen desposseïts de recursos i, també, les nacions que no tenen un estat, és a dir que
9 tenen una posició perifèrica en un estat format per diferents realitats culturals i cíviques.
10 Tot això fa que determinats pobles, per diferents raons, pateixin una situació de
11 minorització, és a dir, que es trobin en un procés d'assimilació cultural i lingüística, i,
12 alhora, de dominació política i, per tant, econòmica.

13 En el cas de Mallorca, com que som un territori aïllat geogràficament, però també des
14 d'un punt de vista políticoeconòmic, la situació és doblement greu. D'una banda, l'Estat
15 espanyol practica un centralisme polític que fa que totes les riqueses es gestionin des de
16 Madrid, la qual cosa provoca que la riquesa generada a la nostra illa no resti entre els
17 ciutadans mallorquins, sinó que és adquirida per l'Estat. Aquest model de distribució
18 asimètrica dels beneficis i les despeses, a més, implica que, tot sovint, les necessitats dels
19 mallorquins no puguin ser satisfetes, la qual cosa afecta el desenvolupament
20 d'infraestructures, la xarxa de transports públics, les inversions en polítiques
21 econòmiques, socials, etc. Tot això ens ha menat, doncs, a la dependència del monocultiu
22 turístic, amb les conseqüències ambientals, socials i econòmiques que comporta un model
23 econòmic estacional. Un model que, a més, aguditza la dependència de la nostra illa
24 respecte de l'exterior, car depèn enormement de l'arribada massiva de turistes, la qual
25 oscil·la amb els cicles econòmics.

26 D'altra banda, la política estatal en matèria cultural es basa en un centralisme
27 castellanocèntric que menysté la resta de cultures i llengües de l'Estat, de manera que es
28 fa una gestió mínima de la multiculturalitat, la qual simplement es limita a tolerar certs
29 trets identitaris dels pobles no castellans. D'aquesta manera, la llengua pròpia de
30 Mallorca, el català, que compartim amb valencians, catalans i franjolins —a Espanya—,
31 i amb catalans del Nord, algueresos i andorrans —fora de l'Estat—, és sotmesa a un
32 procés de substitució que avança lentament, especialment per culpa de la lectura
33 restrictiva que fa el Tribunal Constitucional de l'article tercer de la constitució. Igualment,

1 les polítiques estatals, que neguen l'evidència científica que català i valencià són el mateix
2 idioma, així com les actituds basades en l'anticatalanisme polític, fan que la percepció de
3 la nació cultural que compartim, en tant que som pobles amb uns lligams històrics i
4 culturals innegables, sigui disgregada i qüestionada totalment per qüestions que depassen
5 el fet cultural i lingüístic, i són de caire estrictament polític. Aquesta realitat té
6 implicacions concretes en la dimensió administrativa de les diferents autonomies de parla
7 catalana, que dificulta les relacions entre elles que no passen prèviament per Madrid.

8 Igualment, creure en el sobiranisme i en els pobles implica reivindicar una Europa dels
9 drets i de les llibertats. Si, com a sobiranistes, pensam en els pobles, no podem fer costat
10 a les institucions que constrenyen amb polítiques d'austeritat, que deixen morir les
11 persones que cerquen un horitzó de futur millor, com ocorre a la Mediterrània, o que no
12 actuen contundentment contra aquells estats que vulneren les llibertats dels ciutadans. El
13 sobiranisme és creure que els pobles es constitueixen per ser lliures, no per veure els drets
14 dels ciutadans vulnerats per instàncies externes que imposen austeritat, fronteres i
15 desgovern a la seva contra. Per tant, apostam per una Europa dels pobles i per als pobles que
16 deixi enrere l'actual Unió Europea dels grans estats-nació al servei de les elits i el capital.

17 Així doncs, des de *Mallorca Nova*, com a hereus del mallorquinisme polític i dels Joves
18 d'Esquerra Nacionalista, consideram que l'única manera de reivindicar la nostra
19 existència com a poble, amb unes necessitats econòmiques, socials i polítiques concretes
20 —sovint generades per la insularitat i el model econòmic que patim—, i amb una llengua
21 i cultura pròpies, —sovint qüestionades per les polítiques d'aculturació de l'Estat—, és
22 des del sobiranisme, entès com una mirada que va més enllà del nacionalisme polític. Un
23 sobiranisme que parteix d'una perspectiva postnacional. D'aquesta manera, Mallorca
24 constitueix el nostre objectiu polític i entenem l'illa com un espai que compartim i
25 construïm conjuntament els mallorquins, hagin nascut o no a Mallorca. Així doncs,
26 pretenem fer un projecte en què tothom que estimi Mallorca s'hi pugui sentir còmode i,
27 sobretot, que ens permeti decidir des de Mallorca com invertir els recursos i quines
28 polítiques s'han de desenvolupar, car entenem que només els territoris saben quines són
29 les realitats reals de la seva població.

30 D'aquesta manera, des de *Mallorca Nova* entenem el sobiranisme partint dels principis
31 de la radicalitat democràtica, és a dir, la potestat del poble mallorquí, del conjunt de
32 ciutadans de Mallorca, de poder decidir sobre qualsevol tema que afecta i té a veure amb
33 el nostre territori i, per tant, la nostra realitat més immediata, Mallorca. Al mateix temps,

1 la capacitat de decisió col·lectiva ha d'implicar per al conjunt de la població la garantia
2 de les condicions materials per a poder exercir la veu política, sense dependència ni de
3 voluntats alienes ni de la misèria que massa sovint castiga diferents capes de la població
4 mallorquina. Així, ens definim com a sobiranistes perquè creim que totes les decisions
5 han de passar pel conjunt de ciutadans, de manera que exigim una sobirania total i
6 holística: democràtica, ciutadana, territorial, política, cultural, lingüística, administrativa,
7 ambiental, alimentària, econòmica, financera, social, internacional, energètica i igualitària.

8 Una sobirania que ens permeti decidir al poble mallorquí què vol fer i, sobretot, què vol
9 ésser, sense dependre de les decisions d'un objecte polític o administratiu aliè. La
10 sobirania, per tant, constitueix una eina per poder decidir què volem fer de Mallorca els
11 mallorquins, i és l'única manera de poder fer una política real i efectiva, d'acord amb les
12 nostres necessitats. Així doncs, la sobirania, com a tal, implica un poder polític que no és
13 sotmès a cap altre, entesa com la capacitat d'obrar amb una autoritat plena sobre tot i
14 tothom, és a dir, esdevenir sobirans. Si partim d'aquesta arrel etimològica, doncs, podem
15 entendre el sobiranisme com l'exigència d'una sobirania plena, en tant que és un dret de
16 decidir de tots sobre tot i a tothora. Això, doncs, posa com a eix central de tot plegat la
17 decisió i, necessàriament, la democràcia, com a essència política del republicanisme,
18 entès com tot això que afecta els afers públics i, per tant, la ciutadania.

19 Amb tot, aquest afany per assolir la màxima capacitat de decisió democràtica en el si de
20 Mallorca, que és el nostre objecte polític, la nostra realitat immediata, no deixa de banda
21 la cooperació internacional amb la resta d'actors que ens envolten, atès que Mallorca
22 forma part d'un ecosistema polític, cultural i territorial major. D'aquesta manera, entenem
23 una Mallorca en construcció amb la resta de les Illes Balears i en relació fraterna amb els
24 territoris de parla catalana i la resta de pobles de la península ibèrica, de la Mediterrània
25 i d'Europa, que reivindicam com un projecte basat en l'ajuda solidària, la fraternitat i la
26 cooperació entre nacions i pobles.

27 Per tot això, *Mallorca nova* sorgeix com una organització juvenil que treballa per la
28 constitució de la República Mallorquina i que reclama, en primer lloc, la màxima
29 sobirania de i des de Mallorca, per poder prendre les decisions des de casa i resoldre les
30 necessitats dels mallorquins; que es fonamenta, en segon lloc, en l'exercici de la
31 radicalitat democràtica, entenent-la com la capacitat plena de poder decidir el nostre futur
32 sempre tenint en compte tothom, en la mesura que són afers públics de què tothom ha de
33 prendre partit; i que parteix, en tercer lloc, del territori, posant Mallorca en el centre de

1 totes les polítiques que se'n derivin, sense perdre de vista la seva inserció en el conjunt
2 cultural de la catalanofonia i en simbiosi amb la resta de pobles ibèrics, mediterranis i
3 europeus. Així, aquest moviment pretén reconstruir Mallorca, perquè ara és l'hora de
4 deixar de banda les velles polítiques, ara és l'hora d'exigir una Mallorca nova, sobirana i
5 lliure. Ara és l'hora de reconstruir Mallorca.

6

7 **1.1. Cultura**

8 *“La cultura és un eix fonamental per a la societat, per això manca una política en*
9 *matèria de cultura ferma i compromesa.”*

10 La cultura és una font de coneixement que es teixeix al llarg del temps per una societat.
11 En aquest sentit, té les arrels al territori i, en l'actualitat, té múltiples branques que
12 sorgeixen del sediment constant dels diferents intercanvis amb la resta de societats i, per
13 tant, les respectives cultures. Si entenem, doncs, la cultura com un teixit social, cal tenir
14 en compte que, en el cas de Mallorca, el fil és la llengua catalana, que compartim amb la
15 resta de territoris de la catalanofonia. Així doncs, innegablement és un bé comú i
16 compartit, que cada territori ha singularitzat a la seva manera. La cultura, per tant, té una
17 importància cabdal en la mesura que és un element necessari i connatural a la humanitat.
18 De fet, constitueix una font de riquesa humana, de diversitat i, sobretot, és una eina de
19 benestar, perquè ens permet d'expressar el que sentim, de canalitzar les emocions i,
20 sobretot, ens lliga amb la tradició. Per això, la cultura ha de ser un sector independent i
21 crític, sense lligams amb els poders polítics de torn i fortament potenciat.

22 Avui dia, malauradament, presenciam com la cultura pateix una pèrdua d'identificació
23 social, especialment a Mallorca i a la resta de les Illes Balears. D'una banda, per culpa
24 del concepte elitista que s'ha forjat al voltant del concepte, que implica que, tot sovint, la
25 cultura es percebi com el privilegi d'un grup social determinat, i, de l'altra, perquè la
26 cultura nostrada no ha aconseguit penetrar en tots els àmbits de la societat, la qual cosa
27 demostra la manca d'un procés de cohesió social. A més, és un sector que pateix
28 contínuament els efectes de les crisis, tant polítiques com econòmiques, especialment des
29 de la gran recessió del 2007 que, probablement, arran de la situació de pandèmia que
30 vivim, s'agreuja. A més, sovint es percep la cultura com un fet secundari, un
31 complement de les polítiques relacionades amb l'economia, els afers socials i, fins i tot,
32 el turisme, en cas de Mallorca i la resta d'Illes.

1 No obstant això, no podem oblidar que la cultura és un dret bàsic i universal, i constitueix,
2 com dèiem, una necessitat social i humana, en tant que l'èsser humà és un animal polític
3 —un *zòon politikon*, com deia Aristòtil— i, per tant, social: forma part de la vida. Així
4 doncs, és cabdal fer que la cultura ocupi una posició de centralitat en la política i que no
5 sigui un àmbit a recer de cap altre: ha de ser al centre de totes les polítiques i a tots els
6 nivells. I, igualment, hem de concebre el fet cultural com una eina d'educació, de
7 reivindicació i d'expressió, individual i col·lectiva, que ens permet d'avançar com a
8 poble. Per això, és especialment rellevant entendre la cultura com un concepte
9 multidimensional i variat, que constitueix l'eix de vertebració social, entès com un procés
10 constant, i no com un producte. Per això, des de les institucions cal fer de la cultura una
11 realitat propera, accessible i participativa, que no exclou i, sobretot, que no sigui un
12 reducte d'unes elits minoritàries. A més, si tenim en compte que el sector cultural sempre
13 pateix, especialment en èpoques de crisi, és necessari executar unes polítiques en matèria
14 cultural que siguin estructurals i amb una bona partida pressupostària.

15 Tanmateix, tots aquests propòsits impliquen reivindicar una sobirania cultural plena que
16 ens permeti de decidir les nostres polítiques en matèria cultural, que han de ser plurals i
17 respectuoses amb la diversitat, especialment en l'actualitat. Així, és important que
18 puguem gestionar els nostres recursos des de Mallorca per poder promoure pràctiques
19 creatives que defugin les inèrcies del mercat i que depenguin de les necessitats socials i
20 col·lectives, no de l'economia. A més, arran de la mundialització i dels canvis
21 demogràfics que ha patit Mallorca, és important impulsar polítiques culturals que abracin
22 tot el teixit social de l'illa, respectant i incloent tota la diversitat existent, que sempre s'ha
23 de concebre com una riquesa i mai com un problema. En aquest sentit, l'educació
24 constitueix el gran aliat de la cultura, en tant que són dues realitats que es retroalimenten:
25 l'educació és l'instrument que ens permet de reivindicar la cultura i de dotar-la del valor
26 que té, mentre que la cultura forma part, alhora, del procés educatiu, com a element de
27 cohesió social i d'acollida, procés en què la llengua catalana ocupa una posició pregonada,
28 com a element d'integració de la població novenguda.

29 En aquest sentit, des de Mallorca Nova volem unes polítiques culturals eficaces que
30 impliquen, d'entrada, assegurar una Conselleria de Cultura amb entitat pròpia a
31 l'Executiu balear, i que pugui gestionar una partida pressupostària equivalent a la d'altres
32 àmbits, com la cartera de Turisme, per tal que es desenvolupin polítiques en favor de la
33 producció i promoció culturals, així com de defensa de les indústries culturals. Unes

1 polítiques que han de fer referència explícita al jovent, perquè siguem partícips de la
2 cultura, tant pel que fa a la producció com al consum, i que recompensi el talent jove. En
3 aquest sentit, és important fomentar la producció de continguts audiovisuals en català,
4 especialment orientats als joves, en què hi entren les produccions televisives,
5 cinematogràfiques i, també, els nous productes d'Internet (*youtubers, instagramers, etc.*).

6 Paral·lelament, cal que l'Administració pública, a través de la Conselleria de Cultura i
7 del recentment creat Institut d'Indústries Culturals, faci feina amb el conjunt d'actors
8 culturals de la societat, des de productors (escriptors, músics, artistes plàstics, companyies
9 teatrals, etc.) fins a entitats i empreses culturals (editorials, llibreries, discogràfiques, etc.),
10 amb especial èmfasi en el món de l'associacionisme, que permet fer de la cultura un espai
11 democràtic i arrelat al teixit municipal del territori. En aquest sentit, doncs, hem
12 d'aconseguir establir unes estructures culturals fortes, la qual cosa exigeix augmentar
13 l'oferta cultural a l'illa i dotar d'un major capital econòmic i de personal els diferents
14 espais públics, com les biblioteques, els arxius, els teatres, etc.

15 Tampoc no podem oblidar que les polítiques culturals han d'orientar-se, també, a la
16 defensa del patrimoni cultural de Mallorca, dotant-lo del reconeixement que mereix i fent
17 una activitat constant de difusió, estudi i conservació. En aquesta línia, per tant, cal
18 destinar una part del pressupost cultural a la defensa, producció i gestió del patrimoni
19 històric i artístic, així com del patrimoni immaterial, especialment pel que fa a les festes
20 populars, que constitueixen un bé d'interès cultural que cal preservar, sense deixar de
21 banda els canvis que siguin necessaris, adaptant la cultura als temps actuals, entenent-la
22 com un element viu. D'aquesta manera, s'han de potenciar diferents ajuts per a l'estudi
23 de la cultura, especialment de la cultura tradicional i popular, símbol d'identitat de la
24 nostra societat.

25 Totes aquestes mesures, emperò, han d'anar acompanyades irremediablement d'una
26 democratització de la cultura en sentit ampli, que permeti l'accés lliure a tots els serveis
27 públics de la cultura i que garanteixi l'exempció d'imposts de tots els productes culturals
28 (cinema, concerts, teatre, etc.). A més, cal que la Radiotelevisió de les Illes Balears elabori
29 una producció pròpia en català i de qualitat, i que participi de coproduccions amb la resta
30 de radiotelevisions de la catalanofonia, especialment la CCMA i À Punt Media. A més,
31 creim molt necessària la reciprocitat total en l'emissió d'aquests canals en la totalitat dels
32 territoris de parla catalana. En aquest sentit, consideram que és important fomentar
33 l'intercanvi de productes amb la resta de territoris de parla catalana i l'establiment

1 d'acords de col·laboració. Igualment, cal que el sector cultural de Mallorca, inserit en el
2 panorama illenc, formi part del circuit cultural de la catalanofonia, a través de l'Institut
3 Ramon Llull i d'altres convenis de col·laboració que s'hi puguin establir, orientats a la
4 normalització de la nostra llengua i cultura.

5 Finalment, consideram que la cultura ha de tenir en compte la diversitat i respectar
6 qualsevol mostra artística i cultural, sempre que no constitueixi una violació dels drets
7 humans, impliqui tortura animal o suposi un atac contra qualsevol col·lectiu, per la raó
8 que sigui. A més, atès el panorama global que es desprèn de la mundialització, creim que
9 és necessari sumar tota la diversitat des del respecte mutu i la sostenibilitat, eludint
10 processos d'aculturació, com fan algunes polítiques globalitzadores i, alhora, com ha
11 practicat tot sovint l'Estat espanyol, que pretén de reduir la cultura pròpia dels pobles
12 amb identitat individual a un aspecte secundari i exclusivament provinciana.

13 Així doncs, reivindicam un projecte multicultural que aposti per l'educació com a eina
14 intercultural, que fomenti l'intercanvi entre expressions culturals diverses i, alhora, que
15 serveixi com a eina d'inclusió social i contraresti les actituds i els prejudicis que existeixen
16 respecte de la diversitat. D'aquesta manera, defensam un enriquiment multidireccional de
17 la cultura amb activitats que promoguin diferents trobades interculturals, no només a i des
18 de Mallorca, sinó amb la resta de territoris de la catalanofonia, de la península ibèrica i
19 de la Mediterrània.

20

21 **1.2. Política lingüística**

22 *“El català és la nostra llengua, per això exigim poder viure plenament en català i que*
23 *sigui la llengua de cohesió social de tots els mallorquins.”*

24 La llengua catalana és un idioma compartit per deu milions de parlants, repartits entre
25 Espanya, França, Itàlia i Andorra —l'únic país en què el català és l'única llengua oficial.
26 En el cas de l'Estat espanyol, el català és present en quatre comunitats autònomes
27 diferents, que són Catalunya, el País Valencià, les Illes Balears i la Franja oriental
28 d'Aragó. En el cas de França, hi ha la Catalunya del Nord i, a Itàlia, la ciutat sarda de
29 l'Alguer. Aquests territoris, doncs, formen la denominada catalanofonia, és a dir, els
30 territoris de parla catalana. Com podem veure, es tracta, per tant, d'una comunitat
31 lingüística diversa i, alhora, tradicionalment fragmentada, un aspecte que s'ha anat
32 agreujant al llarg de la història. Tot això fa que la situació de la llengua a cada territori

1 sigui desigual, tant pel que fa a qüestions sociolingüístiques, com legislatives, i que la
2 consciència de pertànyer a una mateixa comunitat lingüística —i cultural— no sempre
3 sigui clara.

4 Així mateix, la llengua catalana, amb deu milions de parlants, no és, en cap cas, una
5 llengua petita o minoritària, com algunes persones pretenen fer veure, sinó una llengua
6 mitjana. De fet, a Europa és la catorzena llengua en nombre de parlants, per damunt,
7 doncs, de llengües com el finès o el noruec. Això no obstant, les persecucions que ha patit
8 la nostra llengua al llarg de la història arreu dels territoris que conformen la catalanofonia
9 ens han conduït a un procés de substitució lingüística que actualment és molt avançat.
10 Una mostra clara és que, tot i la permissivitat del règim del 78 respecte del
11 desenvolupament de mesures polítiques i legislatives en favor de la llengua catalana, la
12 realitat és que no hi ha cap intenció real per part de l'Estat espanyol de garantir els drets
13 lingüístics dels catalanoparlants ni la plena normalització lingüística del nostre idioma,
14 com demostren el reguitzell de sentències que ataquen les accions legislatives en matèria
15 de llengua, com ocorre, per exemple, amb l'anul·lació del requisit de llengua catalana per
16 a la sanitat pública del 2019, així com la lectura restrictiva de l'article tercer de la carta
17 magna per part dels tribunals.

18 La llengua catalana, doncs, es troba en una situació de minorització en què ha perdut bona
19 part del capital simbòlic que li correspon com a llengua pròpia de Mallorca i de les Illes
20 Balears, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia, com palesa la regressió del nombre de
21 catalanoparlants, l'ús reduït entre la població jove —fins i tot després d'haver estat
22 escolaritzats en català—, la manca d'oferta de productes audiovisuals i de lleure en català,
23 la presència gairebé nul·la en àmbits d'ús com la justícia, el cinema, etc. Tot això, a més,
24 en un marc legal que és mínim i que, a sobre, no sempre es compleix, fins i tot per part
25 de l'Administració pública, tot i les diferents lleis que fan del Govern i de l'administració
26 illenca els vetlladors principals de la normalització de la llengua.

27 Un altre aspecte a tenir en compte és el factor demolingüístic. Al llarg de la segona meitat
28 del segle passat, Mallorca va rebre una gran quantitat de població sobrevenguda, tant
29 d'altres punts d'Espanya como d'arreu del món, que ha afectat la realitat sociolingüística
30 del territori. Així, molts d'aquests ciutadans no varen adoptar el català com a llengua de
31 cohesió i, per tant, actualment no se'l senten com a llengua pròpia. I, val a dir-ho, les
32 polítiques basades en la catalanofòbia que han promogut diferents sectors espanyolistes
33 tampoc no han ajudat gaire per resoldre aquesta qüestió.

1 En efecte, tradicionalment hi ha hagut diferents moviments polítics i sectors de la
2 ciutadania que han fet servir la llengua com a eina política i de confrontació, de manera
3 que qualsevol mesura en matèria lingüística s'ha usat com una arma política i, alhora, ha
4 fomentat actituds lingüístiques entre la població per tal de minvar el capital simbòlic de
5 la nostra llengua i agreujar, encara més, la situació de substitució lingüística. A tot això,
6 endemés, s'hi suma la manca d'accions decidides en matèria de política lingüística per
7 part de les forces polítiques progressistes, especialment des del 2015.

8 En aquest sentit, hem de tenir en compte que el català, que és la llengua pròpia de
9 Mallorca i de les Illes Balears, és un element identitari que vertebrava la nostra cultura i
10 tradició. A més, constitueix una de les aportacions culturals més nostrades que com a
11 poble podem oferir a la humanitat i al món, raó per la qual volem que sigui la llengua
12 d'identificació i de cohesió social de tots els mallorquins. Això, emperò, no pretén
13 provocar un aspecte de confrontació social —com alguns han pretès de fer des de
14 l'espanyolisme castellanocèntric— ni suposa cap oposició respecte de les altres llengües.

15 De fet, conscients que la mundialització ens ha conduït a un panorama multicultural que
16 ha fet de Mallorca un ecosistema lingüístic molt divers, format per prop de 200 llengües,
17 pensem que seria un error molt greu ignorar aquesta realitat i menystenir tota la varietat
18 de llengües que conviuen en un mateix espai. Per això, és important entendre el
19 multilingüisme com una realitat que requereix unes mesures concretes en matèria de
20 llengua i, sobretot, que cal abandonar la mirada bilingüe o trilingüe que es desprèn des de
21 l'Estat espanyol i abraçar una perspectiva plurilingüe.

22 En aquest marc nou, doncs, hem de vetllar perquè tothom pugui sentir la llengua catalana
23 com a pròpia, la qual cosa implica, irremeiablement, que sigui necessària per poder viure
24 a Mallorca, com ho és el finès a Finlàndia o el txec a la República Txeca. Per això,
25 entenem que la normalització lingüística és un dret —i un exercici— democràtic que
26 tenim com a poble, especialment a hores d'ara, que no podem viure plenament en la nostra
27 llengua, perquè ens ho impedeix la Constitució espanyola, l'Estat i les polítiques
28 castellanocèntriques i panhispanistes, que pretenen fer de les llengües espanyoles
29 diferents de la castellana un element folklòric —en el sentit despectiu del mot— sense
30 cap valor.

31 Així, considerem que les propostes en matèria de llengua han de tenir en compte tres
32 grans eixos. En primer lloc, cal desenvolupar polítiques que permetin gestionar el

1 multilingüisme des d'una perspectiva d'integració equitativa dels nouvinguts. No es
2 tracta, per tant, d'aconseguir un mestissatge de la població ni mantenir l'existència d'una
3 diversitat inconnexa, sinó de repensar la ciutadania com un concepte obert, en què les
4 diverses llengües i cultures es reconeguin recíprocament i hi hagi, doncs, una relació
5 activa entre grups. Només d'aquesta manera aconseguirem una sostenibilitat cultural i
6 lingüística, que ha de ser proporcional segons la historicitat i les dimensions de cada grup.
7 Amb tot, cal tenir en compte que en aquest marc intercultural que plantejam, la llengua
8 catalana ha de fer d'eix vertebrador i garantir la cohesió de la societat.

9 És essencial, per tant, elaborar un acord intercultural que sigui transversal i participatiu a
10 Mallorca i, en la mesura del possible, amb la resta del conjunt illenc. Així, hem de
11 desenvolupar un projecte intercultural des d'una perspectiva insular i municipal que
12 permeti garantir l'acollida lingüística dels nouvinguts. Una mesura que passa,
13 irremeiablement, per adoptar un model d'ensenyament intercultural en què es garanteixi
14 un model plurilingüe des de la immersió lingüística dels discents. A més, és urgent crear
15 una xarxa de dinamitzadors lingüístics arreu de Mallorca, amb especial èmfasi a les zones
16 en què el català té una presència menor i entre el jovent.

17 Així doncs, plantejam una política lingüística compromesa amb el procés de
18 normalització de la nostra llengua, la qual cosa implica fer del català la llengua de cohesió
19 en tots els àmbits: a l'administració, a la sanitat, a l'escola, a la universitat, entre el jovent,
20 entre els nouvinguts, etc. Això implica, per tant, desenvolupar mesures polítiques i
21 legislatives que incentivin la creació cultural en català (al món audiovisual, artístic,
22 musical, literari, etc.), les publicacions en llengua catalana, especialment dels mitjans de
23 comunicació (tant la premsa escrita com la ràdio i la televisió) i molt més. Igualment, atès
24 que hi ha una mancança evident de productes culturals de referència entre els infants i els
25 joves, és indispensable promoure'n de nous, així com garantir que la llengua catalana
26 sigui present a Internet i a l'oci, així com a la resta d'àmbits, la qual cosa requereix una
27 major sobirania política que ens permeti de desenvolupar un marc legal favorable per a la
28 nostra llengua, per protegir-la i dotar-la del valor sociopolític i simbòlic que li pertoca.

29 I és en aquest marc legal i polític nou, en què sobretot cal blindar els drets lingüístics dels
30 mallorquins, que no poden ser discriminats per cap raó (gènere, origen, orientació sexual,
31 etc.) i, per tant, tampoc, per raons de llengua. Per això cal promoure un conjunt de lleis
32 que garanteixin la presència del català a l'etiquetatge, als comerços, al cinema, a la
33 justícia, etc., i que, endemés, sancionin les discriminacions lingüístiques, un fet que

1 implica, també, rebutjar els discursos catalanòfobs. Tan sols mitjançant una proposta
2 decidida i valenta en favor de la llengua pròpia podrem garantir l'empoderament dels
3 catalanoparlants i l'augment progressiu del capital simbòlic de la nostra llengua.

4 En aquest sentit, no podem oblidar tampoc que Mallorca forma part de la catalanofonia,
5 la comunitat lingüística de la nostra llengua, per tant, necessàriament s'han de desplegar
6 polítiques de treball mutu que permetin un intercanvi cultural amb la resta del domini
7 lingüístic. Això, a més, ens permetria de fer un front comú tant pel que fa a exigir el
8 compliment de les directrius europees sobre les llengües regionals o minoritàries, així
9 com reclamar l'oficialitat del català a Espanya —com a llengua espanyola igual de vàlida
10 que el gallec, el basc, l'aragonès, l'asturià, l'aranès o el castellà— i a la Unió Europea.

11 Respecte del domini lingüístic, a més de participar de l'Institut Ramon Llull, com a espai
12 integrador dels diferents territoris de parla catalana, pensam que és necessari garantir la
13 reciprocitat dels mitjans audiovisuals i de tots els canals de producció cultural d'arreu de
14 la catalanofonia. Per això, les ajudes culturals, tot i potenciar el producte local, han de
15 contemplar, també, ajuts a qualsevol producció en la llengua pròpia. I, igualment, cal
16 fomentar la col·laboració intensa entre territoris, mitjançant convenis de difusió i
17 producció de materials audiovisuals, a través de les respectives corporacions de mitjans,
18 així com desenvolupar polítiques comunes en favor de la normalització lingüística a partir
19 d'un treball col·laboratiu continuat.

20 En definitiva, proposam un conjunt de mesures polítiques en matèria de llengua adreçades
21 a la normalització de la llengua pròpia, però des d'una perspectiva intercultural que
22 reconegui la resta d'idiomes —i aquí cal tenir en compte, també, la llengua catalana de
23 signes— des d'una perspectiva sostenible. Això, a més, es desenvoluparà sempre de
24 manera transversal amb la societat civil, especialment a través d'entitats com la
25 Plataforma per la Llengua o Joves de Mallorca per la Llengua, entre d'altres.

26

27 **1.3. Economia, treball i desenvolupament industrial**

28 *“Bastir un nou model econòmic diversificat, sòlid i socialment just, centrat en abastir*
29 *les nostres necessitats.”*

30 Un dels punts fonamentals quan pensam en una Mallorca sobirana i basada en la
31 radicalitat democràtica és el model econòmic, és a dir, d'una economia organitzada mirant
32 les necessitats de la població. Des del final de la segona Guerra Mundial i, sobretot, des

1 del triomf de l'hegemonia neoliberal i l'auge de la globalització, les economies
2 occidentals avançades han patit una transformació radical en els seus teixits productius,
3 que s'ha traduït en intensos processos de desindustrialització, l'auge de l'economia de
4 serveis i la deslocalització industrial cap a contextos amb salaris més baixos, major
5 disciplina i mancança de drets laborals i espais de treball de risc.

6 Aquest moviment es produeix amb l'objectiu de reflotar la taxa de benefici i l'acumulació
7 de capital. Paral·lelament, però, molts dels beneficis obtinguts en el procés no s'han
8 reinvertit en l'economia, que sembla no poder oferir ja els marges de guany que
9 requereixen aquestes empreses transnacionals. Lluny d'això, aquests capitals s'han
10 reinvertit en fluxos immensos en els mercats financers, en un procés que alguns
11 economistes han anomenat *finançarització*. En els darrers anys, el sector terciari està
12 patint una nova transformació, impulsada per l'auge de les tecnologies de la informació,
13 Internet i la intel·ligència artificial. Aquesta nova economia digital (simbolitzada per
14 Amazon, Google, Facebook, Uber, Glovo, Airbnb, etc.), fa uns anys batejada
15 ingènuament com a "col·laborativa", ha portat a una nova onada de precarització laboral,
16 consum irresponsable i frau fiscal.

17 Aquest escenari, en conjunt, ha provocat un augment de la precarietat i una depreciació
18 de les expectatives vitals de milions de persones arreu del món, entre les quals els joves
19 de les classes populars se'n duen la pitjor part. Per suposat, d'aquest procés no se n'han
20 escapat ni l'Estat espanyol ni les Illes Balears. De fet, les Balears, i especialment Mallorca
21 i Eivissa, foren pioneres d'aquest procés de desindustrialització: de ser una economia
22 essencialment industrial i agroalimentària fins els anys cinquanta del segle XX,
23 experimentaren un procés accelerat de transformació econòmica arran del *boom* turístic
24 dels anys seixanta, sota l'empara del Pla d'Estabilització franquista de 1959. Des d'un
25 primer moment, el model es basà en una combinació de salaris baixos, disciplina social,
26 sol i platja. Aquesta història ha acabat conduint a allò que anomenam el monocultiu
27 turístic, és a dir, la dependència extrema d'un sol sector econòmic que, a més, és d'enorme
28 volatilitat, i que s'ha consolidat sobre preus baixos en base a grans capes de força laboral
29 de baixos salaris a l'hosteleria, la restauració i la construcció.

30 El model actual no pot ser emprat durant més temps com a pol de desenvolupament.
31 Primer, perquè ja fa dècades que la caiguda de la taxa de beneficis de les inversions ha
32 comportat una caiguda dels guanys a Mallorca, impulsades per un procés paral·lel de
33 *finançarització* i inversions exteriors: el creixement ha portat a la configuració de grans

1 cadenes hoteleres internacionals, més que no a la reinversió massiva d'excedents a les
2 Balears. Segon, perquè aquest estancament ha comportat i comporta una major pressió
3 sobre els treballadors de la nostra terra, intensificant jornades, reduint la contractació i,
4 en resum, augmentant la precarietat i la desigualtat. Tercer, perquè alimenta
5 l'estacionalitat, amb enormes variacions de l'ocupació segons es tracti de la temporada
6 alta o baixa, i la vulnerabilitat de la nostra economia, és a dir, molt dinamisme quan hi ha
7 creixement global i una gran caiguda quan hi ha recessió. Quart, perquè, fins i tot en
8 termes macroeconòmics, ja fa anys que les Illes Balears cauen en relació amb el pes
9 econòmic d'altres autonomies dins l'Estat espanyol: entre els anys 2000 i 2017, passà de
10 ser la 3a comunitat en PIB per càpita a la 7a. Cinquè, perquè el model extensiu, basat en la
11 quantitat de turistes, del turisme balear ha portat a una saturació dels ecosistemes de l'illa.

12 Aquesta realitat d'enorme vulnerabilitat s'ha posat de manifest en l'actual crisi del
13 coronavirus. L'economia de les Illes Balears ha estat de les més afectades de l'Estat (i,
14 probablement, de l'Europa occidental), per mor, precisament, de la pèrdua de la
15 temporada turística. Això té implicacions reals per a la vida de la gent, més enllà de les
16 dades macroeconòmiques: famílies senceres sense ingressos o vivint amb els ERTO i
17 petits hostellers, restauradors i empresaris al llindar de la fallida. Amb tot, les famílies de
18 les classes populars han estat les que més han patit els efectes de la pandèmia i això, que
19 pot semblar normal, només fa que evidenciar la disfuncionalitat del model econòmic i la
20 manca d'escuts socials efectius.

21 La transformació de l'economia mallorquina en una de més forta i justa resulta essencial.
22 Transformació que ha d'anar dirigida seguint tres eixos. Primer, reduir la dependència
23 econòmica dels cicles globals, la qual cosa passa per una diversificació del teixit
24 productiu, reduint el pes relatiu del turisme, i per una redistribució dels seus guanys per
25 al desenvolupament d'altres activitats. Segon, aquestes noves activitats econòmiques han
26 de partir de la necessitat de generar llocs de treball capaços d'oferir salaris dignes i
27 estabilitat vital, amb empreses de major valor afegit. Tercer, no és suficient cercar una
28 major competitivitat en sectors alternatius al turisme, sinó que aquesta transformació s'ha
29 de basar en el model de societat nova que volem per a Mallorca (basada en una major
30 sostenibilitat ambiental, la justícia social i la democràcia econòmica), cosa que implica
31 incentivar les empreses cooperatives, l'agricultura ecològica i l'economia verda. Per tot
32 això, reivindicam una intervenció decidida de les institucions públiques, amb totes les
33 eines fiscals i reguladores exercides de forma sobirana, en col·laboració constant amb el

1 sector privat i la societat civil, per tal d'aprofitar les tecnologies actuals per a generar
2 sinergies entre cooperatives agrícoles, energètiques i industrials i per superar la
3 competència immensa que representen els grans conglomerats empresarials, nacionals i
4 transnacionals, des de la producció fins a la distribució dels productes. En conjunt,
5 proposam allò que en d'altres països anomenen *Green New Deal*: inversions públiques
6 ambicioses combinades amb fortes polítiques redistributives i transformacions
7 institucionals, amb l'economia verda com a pol principal per a generar una transició
8 ecosocial per a la nostra terra, un nou pacte social. Ara bé, des de Mallorca Nova no
9 defensam receptes màgiques ni senzilles, ja que ens trobam davant d'un dels reptes més
10 importants de la història mallorquina, i entenem que aquesta proposta ha d'anar lligada
11 inseparablement a plantejaments de decreixement del consum i explotació dels recursos
12 naturals. Això no és una tasca de pocs anys, sinó un emplaçament a la societat mallorquina
13 (empresaris, treballadors, tercer sector i institucions) a llarg termini.

14

15 **1.4. Administració pública i política territorial**

16 *“Mallorca ha de tenir les eines que li són legítimes per solucionar els problemes que li*
17 *són propis.”*

18 Molta gent veu l'administració pública com a simple burocràcia i la descentralització com
19 una doble regulació innecessària i amb costos elevats. Aquesta lògica s'integra dins del
20 discurs neoliberal que ha intentat per totes les vies desmuntar la idea de la necessitat d'una
21 administració pública forta al servei de la ciutadania. És curiós, perquè se suposa que
22 l'administració és un entrebanc per “emprendre” o per a “la llibertat”, però resulta que
23 tots els sectors defensors de l'àmbit privat la demanden per finançar el seu risc, per
24 ordenar el territori en favor seu, per invertir en I+D+i que necessiten per ser competitius.
25 En resum, el discurs neoliberal ha generat una realitat administrativa al servei de la
26 privatització i la desregulació que necessiten a l'esquena dels serveis públics.

27 Així, els darrers anys hem vist com el dret administratiu, que ha de garantir la
28 responsabilitat democràtica dels agents públics i d'una legislació en favor de l'interès
29 general, ha passat a afectar menys àrees a través d'externalitzacions dels serveis al dret
30 privat, basat en l'interès personal de qui posseeix. D'aquesta manera, l'administració s'ha
31 convertit en un artefacte per generar procediments privatitzadors dels serveis de tots. La
32 Nova Administració Pública i la governança liberal que s'han volgut instaurar per evitar

1 “costos innecessaris”, “reduir la burocràcia” i “escoltar les veus implicades, deixant-los
2 gestionar-se” ha acabat per deixar en mans dels *lobbies* la regulació de l’interès general.
3 Les empreses públiques fetes per gestionar i ser més àgils “en el mercat” han acabat per
4 assumir els costos de sectors deficitaris i després vendre la inversió a persones de
5 butxaques ja plenes, com va passar amb les privatitzacions dels anys 90, o amb casos de
6 corrupció esperpèntics i desastrosos, com passa a diari amb la gestió urbanística.

7 Aquesta lògica neoliberal ha instaurat també la idea de la no intervenció i de les polítiques
8 monetàries i pressupostàries restrictives. Així, l’administració veu limitada la seva
9 intervenció per la pressió d’un dèficit dictatorial i en detriment dels serveis públics i,
10 alhora, redueix la seva capacitat de finançament, incrementant el deute públic. A Mallorca
11 aquesta lògica se li ha de sumar un infrafinançament enorme per part de l’Estat: som dels
12 que més donam i dels que menys rebem. D’aquesta manera, entre els constreyniments
13 pressupostaris i la manca de finançament, tenim una administració amb poca capacitat
14 d’actuació. A nivell municipal els problemes són majors a causa de la Llei Montoro: els
15 propis Ajuntaments no poden ni tan sols revertir els seus estalvis als seus ciutadans. Els
16 diners dels nostres pobles s’envien per a rescatar els bancs que desnonen els veïns.

17 Els problemes de l’administració van més enllà del finançament. L’estructura territorial
18 de Mallorca té problemes de sobirania interna i externa. L’externa, pel que fa al règim
19 competencial poc clar de l’Estat, elimina la capacitat de gaudir de competències
20 autènticament exclusives. Així, hi ha una dependència financera i normativa sobre un
21 centre allunyat de les realitats socials i polítiques mallorquines. Això fa que
22 l’administració mallorquina no pugui gestionar el seu aeroport, la seva infraestructura més
23 rellevant per culpa del monocultiu turístic, ni revertir el procés privatitzador on es troben
24 immersos. Alhora, Mallorca no pot impulsar una política de diversificació econòmica i
25 industrial per superar el monocultiu turístic o per poder millorar la necessària xarxa
26 ferroviària per si mateixa, entre d’altres. En altres paraules, no tenim autonomia real, sinó
27 una tutela multinivell, financera i política.

28 Ara bé, aquesta estructura territorial té un problema intern: la manca de sobirania del
29 Consell de Mallorca. La situació és la mateixa: l’article 70 del nostre Estatut d’Autonomia
30 estableix una llista de competències per al Consell de Mallorca, però totes depenen de les
31 regulacions base del Govern de les Illes Balears. A més, cada quatre anys elegim el que
32 hauria de ser la nostra màxima institució il·lenca, però que no gaudeix de competències
33 polítiques substancials sobre els sectors clau de Mallorca, no té capacitat legislativa (sols

1 iniciativa) i és, eminentment, una administració local que sintetitza les molles que deixen
2 el Govern i els ajuntaments. Tot i així, és una administració central en l'ordenació
3 territorial i turística, com demostra la seva acció sobre infraestructures i en la regulació
4 del recentment aprovat Pla d'intervenció en àmbits turístics.

5 Per aquests motius, s'ha de repensar la concepció de l'Administració pública. Assumint
6 el repte que suposa la burocràcia, la solució no és en cap cas privatitzar i externalitzar
7 l'acció governamental, sinó apostar per una governança democràtica i popular que
8 s'encamini a donar serveis en favor del bé comú amb l'ajuda del tercer sector i definint
9 els problemes amb els moviments socials i els ciutadans més desfavorits. D'aquesta
10 manera, l'Administració pública ha d'aprofitar la seva autonomia relativa de les elits per
11 poder actuar en favor de les classes populars, assumint la seva tasca de regulador de
12 l'ordre econòmic i garant dels serveis públics. Així, el dret administratiu de l'interès
13 general no ha de ser un marc de procediments per a *lobbies*, sinó una porta d'accés a les
14 classes populars per poder definir quin és la voluntat de Mallorca per millorar i tirar
15 endavant. A més, s'ha d'acabar amb les corrupcions de manera contundent, ja que donen
16 una mala imatge de l'acció pública i desfan les nostres institucions de manera clientelar.

17 Pel que fa a la política territorial, s'ha de repensar el model de l'Estat: no es tracta de
18 descentralitzar parts, sinó d'assumir els subjectes sobirans, com Mallorca, on s'ha de
19 sustentar el pes competencial propi basat, en tot cas, en el principi de subsidiarietat.
20 *Mallorca ha de tenir les eines que li són legítimes per solucionar els problemes que li són*
21 *propis*. A partir d'aquest principi, construïm el marc territorial extern que vulgui la
22 població mallorquina. Entre aquestes eines hi ha com a primera passa evident el
23 finançament just que ha de tenir Mallorca.

24 Pel que fa al Consell de Mallorca, hem de reforçar-ne l'estructura per convertir-lo en
25 l'autèntica administració territorial, constitutiva d'una estructura federal, anat més enllà
26 del que estableix l'Estatut. Hem d'acabar amb la visió centralista del Govern i entendre
27 les diversitats internes de cada illa, aplicant el mateix principi abans indicat a ca nostra.
28 Sols si gaudim d'una autèntica sobirania substantiva i gaudim d'un bon finançament,
29 podrem deixar de banda les polítiques reactives que ens han caracteritzat –dependents de
30 legislacions externes i sempre limitadores– i apostar per polítiques estratègiques que ens
31 permetin solucionar els principals reptes que tenim com a societat: l'emergència
32 climàtica, el monocultiu turístic i la precarització del treball.

1 Per fer tot això efectiu necessitam de noves eines. Per aquest motiu, hem d'acostar els
2 procediments administratius a la ciutadania. Així, a Mallorca Nova, apostam per millorar
3 els instruments de participació ciutadana i introduir noves experiències als nostres
4 municipis, com els laboratoris ciutadans per a la transformació social. Alhora, la
5 governança democràtica que proposam ha de ser transparent amb la ciutadania, per poder
6 entendre la petjada legislativa i reguladora de *lobbies* i interessos privats. A més,
7 l'administració, per poder millorar, necessita entendre on falla: es necessita dinamitzar
8 instituts d'avaluacions de polítiques públiques. A més, Mallorca ha d'introduir a nivell
9 municipal i illenc els Plans Estratègics, que cerquen superar la barrera entre la societat i
10 el govern i, alhora, són una eina molt senzilla que defineix què volem ser en un futur
11 pròxim (3–5 anys), traçant objectius de resultats clau a assolir. Fer visions de futur ha de
12 ser vital per tenir una administració eficient i al servei de l'interès general.

13 Pel que fa al marc territorial, des de Mallorca Nova es rebutja per complet la distribució
14 de competències constitucionals. L'article 149.1 de la Constitució espanyola és un
15 entrebanc a la nostra sobirania, és a dir, per poder solucionar els problemes de la nostra
16 gent. Mallorca ha de poder legislar i regular els sectors clau i poder gestionar
17 infraestructures vitals com l'aeroport, respectant *com a mínim* el principi de subsidiarietat
18 a les competències i també al finançament. A més, la Llei Montoro necessita ser derogada:
19 l'Administració pública ha de ser social i municipalista, lluny del discurs neoliberal que
20 impera a Espanya, a Mallorca i arreu.

21 El Consell Insular, doncs, ha de ser la institució central de Mallorca. Cap llei que afecti
22 directament el règim competencial dels consells insulars no s'ha de poder aprovar sense
23 el seu consentiment, fent del Ple una autèntica càmera territorial federal i de defensa dels
24 interessos de l'illa. Alhora, els consells han de veure ampliades les seves competències, i
25 no per delegació, sinó blindades per l'Estatut d'Autonomia, ampliant l'article 70. A més,
26 els consells haurien de tenir capacitat legislativa pròpia, no sols d'iniciativa i de regulació.
27 Pel que fa a l'exercici executiu del Consell de Mallorca, ha de ser l'administració que
28 lideri la reconversió de Mallorca d'un sector turístic central precari a una economia
29 diversa, local i dinàmica. Així, ha de ser clau la seva inversió en I+D+i i ha de liderar
30 l'aposta pública en un Pla Estratègic per Mallorca.

1 **2. Socialisme**

2 Des dels anys vuitanta del segle passat, una nova onada de polítics de dretes, com
3 Margaret Thatcher o Ronald Reagan, establiren que “no hi ha alternativa” a la manera
4 que tenien d’entendre la política. Des de llavors, sembla que ens hem cregut un món on
5 el neoliberalisme és el nostre dia a dia. Hem assumit el discurs de l’individu que es fa a
6 si mateix i que la societat no existeix. Des de la mort de l’anterior consens polític,
7 anomenat keynesià, naixia el consens al voltant del mercat, la desregulació financera i la
8 reducció de les ajudes socials; s’instaurava, així, la idea de que hom té el que ha lluitat.
9 Per tant, “el ric és ric perquè ha lluitat per a ser-ho”, la qual cosa implica, també, que
10 “el pobre és pobre perquè s’ho mereix”, un fet que va enterrar la poca justícia social
11 que podia existir. Les conseqüències són clares: les desigualtats creixen i les
12 opressions s’intensifiquen.

13 La política ha deixat de pensar-se com un espai transformador, mobilitzador dels
14 conflictes entre les classes socials i les identitats en pugna per construir la societat. L’art
15 de la política es converteix en l’art de saber gestionar millor, en pura tècnica. D’aquesta
16 manera, hem assumit un consens en què “tots som classe mitjana”. D’aquesta manera, els
17 partits polítics, essent l’esfera privilegiada de la política, s’allunyen de la societat i obliden
18 la representació de molts estrats socials, competint per un consens cap al centre i
19 convergint en les idees. Aquesta idea de la política és, per tant, la mort de l’esquerra.

20 Aquesta idea, convertida en el discurs hegemònic, ha tingut conseqüències econòmiques
21 profundes. Per a assegurar l’acumulació de béns en mans de les elits, des dels anys
22 vuitanta es va acabar amb els sindicats més combatius i es varen deslocalitzar les
23 empreses dels països industrialitzats. Tot per acabar amb la capacitat de negociació dels
24 treballadors organitzats i per explotar la mà d’obra barata a països del sud global. La
25 riquesa generada, emperò, ha acabat inserida en els circuits financers que, de la mà de
26 l’especulació, ha comportat immensos guanys per uns pocs a costa de la misèria de la
27 resta de la població, sigui del nord o del sud globals, i d’una inestabilitat creixent de
28 l’economia en conjunt. Això és el que ha portat a bon nombre de crisis financeres, entre
29 les quals hem de destacar la que, des de l’any 2008, es coneix com la Gran Recessió.

30 L’esquerra, sense cap horitzó ideal de futur en què encabir els seus plantejaments, va
31 acabar entrant al joc del consens neoliberal. El resultat és conegut: passaren a competir
32 amb la dreta i a perjudicar amb les seves polítiques els sectors més vulnerables de la

1 societat. El mercat s'havia de deixar fer, pal·liant alguns efectes negatius amb polítiques
2 “cosmètiques” i de simple representació de les identitats subalternes, buidades de
3 contingut real. Alhora, això generà una desafecció amb la política. L'espai progressista
4 va deixar d'oferir un món alternatiu, no va continuar creant realitats possibles, va ignorar
5 el descontent i s'allunyà d'on havia nascut: les classes populars. D'aquí que actualment
6 més del 70 % de la població estigui d'acord o molt d'acord que els polítics no els escolten
7 o que les institucions democràtiques, com el Parlament o els partits, siguin les menys
8 valorades, per sota de qualsevol altre ens administratiu, fins i tot per sota de les forces de
9 seguretat i l'exèrcit.

10 La Gran Recessió ho ha canviat tot. El discurs que negava el conflicte polític ja no es pot
11 mantenir. La gent veu les cues de l'atur o els desnonaments, i aquell discurs instaurat de
12 “l'ascens social” o de “cada ciutadà, un propietari” ha esdevengut obsolet i cruel, ja que
13 no és la realitat que han viscut. La ciutadania s'ha vist interpel·lada a la mobilització
14 contra les elits polítiques, de dreta i d'esquerra, i s'han desfet els consensos existents.
15 Aquella indignació social, emperò, no va ser assumida pel progressisme. Al contrari, es
16 va deixar el buit de la resignació, desentenent-se de la mobilització civil, dels seus símbols
17 i la seva indignació. Una nova dreta reaccionària i radical recull a hores d'ara aquest
18 descontent, que ha tenyit amb un toc conservador i racista, confrontant el poble contra les
19 elits i contra els col·lectius més vulnerables (immigrants, dones, col·lectiu LGTBI+, etc.),
20 sense qüestionar les bases del sistema econòmic neoliberal: sense justícia social, en favor
21 dels mercats i amb repressió. Al final, mentre encara patim els efectes de la crisi anterior,
22 ara en comença una altra i sembla que no hem après la lliçó.

23 A Mallorca, el consens neoliberal ha tengut un clar protagonista: el turisme. El discurs
24 del “vivim d'això” és el nostre “no hi ha alternativa”. Ara bé, la turistificació ha portat
25 treballs precaris, poc productius, sense valor afegit i, el més important, amb poc retorn
26 social per a cohesionar la nostra societat. Mallorca ha esdevengut una societat amb alts
27 nivells de fracàs escolar, de treballs abusius o amb biaixos de gènere. Al contrari del que
28 es desitjaria, les desigualtats han estat creixents i, a dia d'avui, ja tenim dues Mallorques
29 dividides i enfrontades. Així doncs, avui dia les realitats de Mallorca es dibuixen al
30 terreny social impossibilitant la cohesió de la societat: l'heteronorma i la dissidència
31 sexual, l'opressió del gènere i el patriarcat, el poder criminalitzador i les persones
32 migrades, els interessos multinacionals i el comerç local, el sector turístic i els veïns, la
33 precarització del treball i les elits de sempre, etcètera. Al capdavant, totes aquestes

1 divisions es combinen en discriminacions múltiples, creant una frontera única entre el
2 poble i una classe dirigent i elitista que impossibilita la democràcia. No ens en manquen
3 exemples: el 20 % de les llars amb més renda acumulen sis vegades més riquesa que el
4 20 % més pobre; prop d'un 25 % de la població se situa en el llindar de la pobresa; som
5 una comunitat que ens situam al capdavant del fracàs escolar arreu de l'Estat, entre
6 d'altres. Dividia i precària, quina Mallorca ens resta?

7 Davant d'aquesta divisió cada cop més clara, es fa palès que el vell neoliberalisme està
8 morint, per aquest motiu, l'esquerra hauria d'articular els sectors populars i situar-se de
9 cara als poder fàctics i amb les classes populars i dominades. En canvi, enlloc d'això,
10 l'esquerra no ha estat capaç de rompre el consens neoliberal, i ha negat l'existència de les
11 divisions socials i dels dos fronts que són presents als nostres pobles i barris. Això no vol
12 dir que no s'hagin fet passes: s'ha caminat amb els moviments socials, s'han plantejat
13 alternatives al model establert en protecció del territori i, alhora, s'ha avançat en la
14 defensa de les minories, de la justícia social, de l'educació i d'altres aspectes. Ara,
15 emperò, cal fer-hi més camí i ser més valents encara. Mallorca necessita recuperar l'activitat
16 sindical i organitzativa plural que, coordinada amb les organitzacions polítiques, permeti de
17 refer l'illa.

18 Els joves som el sector que més clar veim que aquesta realitat caduca: l'atur juvenil és
19 dels més alts d'Europa i som els qui hem de fugir de l'illa per manca d'alternatives, i, a
20 més, tenim menys expectatives de futur que les dues generacions que ens precediren. La
21 nostra generació, la de la doble crisi, és la que millor representa que ja no "vivim d'això"
22 i que, de fet, ja no podem viure així per gaire temps més: cal crear una Mallorca nova.

23 Per això, des de Mallorca Nova entenem que hem de canviar el model socioeconòmic i
24 caminar cap a la radicalitat democràtica, i que ho hem de fer amb tot Mallorca, però
25 sempre des del terreny de les lluites populars. Per aquest motiu, defensam un *socialisme*
26 *democràtic i popular* com a base per a iniciar un camí nou que posi la vida al centre.
27 Entenem que sense justícia social no hi pot haver llibertat i, per això, reivindicam que es
28 garanteixin les condicions materials de tothom. L'emancipació s'ha de donar des de totes
29 les lluites populars articulades contra els privilegis i els poderosos per desmuntar el
30 sistema establert. Entenem que s'han d'acabar les actuals relacions de poder neoliberals
31 que trunquen la nostra possibilitat de millora social i que fomenten el discurs de les
32 desigualtats, dels privilegis i de l'opressió. El socialisme, per tant, és creure que la
33 democràcia és la màxima expressió de llibertat i que no podem ser vertaderament lliures

1 si no tenim les capacitats reals d'elecció. Una persona sense recursos no serà lliure
2 d'adquirir els productes bàsics, encara que no hi hagi ningú que li ho impedeixi
3 formalment. Per tant, sols hi pot haver llibertat i democràcia si asseguram col·lectivament
4 les necessitats materials de la població. Així, la democràcia implica un conjunt de serveis
5 públics forts, una administració al servei de la ciutadania, una fiscalitat progressiva i la
6 garantia dels drets polítics dels grups oprimits.

7 D'altra banda, quan deim que s'ha de posar la vida al centre, ens referim a l'assumpció
8 que la vida és de tots i, per tant, que l'hem de garantir en entre tots. Per això, Mallorca
9 Nova defensa anar més enllà dels serveis públics i d'una política de l'Estat del benestar.
10 A Mallorca s'han de desenvolupar estructures de bé comú: involucrar les persones en el
11 canvi polític, generar organitzacions socials dinàmiques i cooperatives, i recuperar espais
12 públics de discussió. És una qüestió de sentit comú: fer barris per als veïns i no per a
13 visitants, fer economies al servei de les persones i no sols per a quatre mans, i fer política
14 per a tots i no des d'unes elits allunyades dels problemes. En definitiva, tot això suposa
15 dur aquest sentit comú a totes les esferes, per pensar entre tots un nou món que desdibuixi
16 la frontera entre societat i política davant dels poderosos, les elits i les classes dirigents
17 actuals. Així és com farem una Mallorca democràtica, virtuosa i plural, allunyada de la
18 Mallorca centrada en un individualisme que ens aboca a la descohesió i al desarrelament.

19 La democràcia no ve mai donada, es construeix des dels marges, des de les classes
20 populars. D'aquí la rellevància d'articular totes les lluites i tots els moviments en favor
21 del bé comú. El consens neoliberal ens ha fet creure durant anys que la llibertat era
22 individual, que consistia a fer tot allò que un es mereixia, sense intrusió de cap institució,
23 com si tots els individus partissin d'un mateix punt de sortida i tot es basàs en
24 "oportunitats". Però quina democràcia resta quan la llibertat sols la tenen uns quants?
25 Així, es tracta d'entendre que som un poble on la llibertat o és de tots o no és de ningú.
26 La sobirania de l'individu tan sols emana de l'emancipació en conjunt de tots els poders
27 que ens oprimeixen com a poble a Mallorca. D'aquesta manera és com es relaciona el
28 nostre sobiranisme amb el socialisme democràtic i popular: volem l'emancipació de totes
29 les opressions, per això hem de poder decidir sobre tot. El sobiranisme sols té sentit i sols
30 es pot fonamentar de la mà d'un horitzó democràtic i igualitari, des de la llibertat radical.
31 La societat democràtica depèn de la comunitat i dels llaços de solidaritat que construïm
32 en comú. Ens volen fer creure que nosaltres no existim, que som individus sense cara.
33 Ara bé, aquest "nosaltres" mallorquí existeix perquè existeix la divisió per privilegis:

1 som les kellys, som els estudiants precaris, som els falsos autònoms, som els
2 treballadors explotats, som les dones maltractades, som els Queers discriminats, som
3 les famílies desnonades.

4 Aquesta solidaritat radical no ha de romandre tan sols en la nostra illa. Ser solidaris és
5 entendre que les manifestacions de la dominació són múltiples dins i fora de la nostra
6 societat. Les desigualtats creixen de manera global i cada poble les ha de combatre.
7 Situar-se al costat de les classes populars del món és un deure moral i, alhora, una
8 condició necessària per a construir-nos, per a aprendre dels altres moviments d'arreu del
9 món i per a establir llaços de fraternitat. Per aquest motiu som obertament
10 internacionalistes, car molts de reptes que té Mallorca per a posar la vida de les persones
11 al centre (emergència climàtica, lluita contra el masclisme, lluita contra els mercats, etc.)
12 són fenòmens globals que requereixen d'aliances mundials des de les contingències de
13 cada lloc. El nostre internacionalisme es mou en aquest sentit: aliances àmplies i
14 transformadores, solidaritats que se cerquen i s'articulen, i lluites plurals que s'aprenen i
15 es respecten. En definitiva, és el 99 % solidari contra l'1 % que no ho és. Solidaritat és
16 saber que cada poble, es digui com es digui, té les seves lluites, però que també ens tenen
17 a nosaltres al costat, incondicionalment.

18 Els joves hem de ser la força dins d'aquesta idea col·lectiva. Nosaltres som al final els
19 precaris, els desnonats, els aturats i els que hem de marxar de l'illa, els que no tenim més
20 futur que el que ens hem de guanyar. La història de la nostra illa no està escrita, sinó que
21 la farem entre tots, des de la vitalitat de la joventut, l'herència dels que ens precedeixen,
22 amb la mà al cor i amb el sentit comú de la nostra societat per bandera.

23

24 **2.1. Cooperació internacional**

25 *“Consideram la Cooperació internacional com un projecte antimperialista i solidari,*
26 *una ajuda real per tots els pobles oprimits.”*

27 El concepte de *cooperació internacional* va néixer l'any 1945 a la Carta de les Nacions
28 Unides: després del que varen comportar les dues guerres mundials dintre de la comunitat
29 internacional, va néixer la necessitat que els països col·laborassin entre si en diferents
30 àmbits, com la salut i les desigualtats.

1 A les Illes Balears, es va crear la Direcció General de Cooperació l'any 1999, però no va
2 ser fins el 2005 que es va regular sobre aquesta matèria, arran de la Llei 9/2005, de 21 de
3 juny, de Cooperació per al desenvolupament, que regula el règim jurídic de la política de
4 cooperació al desenvolupament a les Illes Balears, que s'entén com el conjunt
5 d'actuacions, iniciatives, capacitats i recursos que posa la nostra administració al servei
6 dels pobles amb menys recursos, amb la finalitat de contribuir a l'eradicació de la pobresa,
7 al progrés humà, econòmic i social, i a la defensa dels drets fonamentals. Aquesta norma
8 es desplega a través de dos instruments normatius: el Pla director de cooperació, que
9 s'estableix per a un període de quatre anys, i el directori anual. Aquest primer té com a
10 objectiu fixar les línies generals i les directrius bàsiques de la política de cooperació, en
11 canvi, el segon estableix una previsió dels recursos econòmics i tècnics que es destinaran
12 als diferents objectius i línies de treball establertes pel Pla director.

13 Referent al plànol institucional, les Illes Balears compten amb una xarxa d'institucions
14 en matèria de cooperació, com ho són la Direcció General de cooperació, el fons insular,
15 que n'hi ha un per a cada illa i té per objecte organitzar la cooperació des de l'àmbit local
16 dels ajuntaments, l'Oficina de Cooperació de la Universitat de les Illes balears (UIB), que
17 impulsa els estudiants de la universitat mitjançant beques de pràctiques, voluntariat i
18 formació; i, finalment, la Coordinadora ONGD, una federació d'entitats privades sense
19 ànim de lucre amb l'objectiu de representar, coordinar i implementar actuacions del sector
20 de la cooperació per al desenvolupament.

21 En línies generals, el nostre programa polític en cooperació internacional persegueix
22 l'enfocament en Drets Humans, la participació i l'organització comunitària, l'enfocament
23 de gènere i la sostenibilitat ambiental. I determina, com a sectors prioritaris, els drets
24 socials bàsics com la salut, l'educació, l'aigua i el sanejament; el desenvolupament
25 econòmic local per a la reducció de la pobresa; l'empoderament de les dones; així com la
26 protecció i conservació ambiental i la governança democràtica i el poder local. A més, té
27 establert un conjunt de països on es prioritza el finançament de projectes, entre els quals
28 hi ha Níger, Haití, Líban, i d'altres, de manera que la major part del finançament es destina
29 als blocs de països d'Amèrica central i Amèrica del Sud.

30 En relació amb la línia de finançament, és cert que Balears ha destinat més actius
31 econòmics els últims anys amb la inversió de sis milions de euros, en relació amb els anys
32 posteriors a la crisi econòmica que es destinaven dos milions de euros. Tot i així, d'acord

1 amb l'agenda de 2030 de les Nacions Unides, es va arribar al compromís que cada
2 comunitat invertís el 0,7 % del PIB, del qual Balears tan sols n'inverteix el 0,11 %.

3 És necessari, per tant, elaborar una nova legislació, atès que actualment la normativa
4 vigent no s'ajusta a la realitat actual en matèria de cooperació. Així, per exemple, han
5 entrat en el camp nous moviments de cabdal importància com l'ecologisme, el feminisme
6 i el defensor dels drets humans, que no es contemplen a la normativa actual. A més el
7 2015 es va pactar l'agenda 2030 de les Nacions Unides que requereix nous compromisos
8 en aquesta matèria.

9 Finalment, fent referència a la situació dels joves en relació amb la cooperació, cal
10 esmentar que l'únic òrgan que garanteix una participació activa és l'Oficina de
11 Cooperació Internacional de la UIB. A més, tots aquells joves de Mallorca que no han
12 cursat estudis superiors també es veuen privats de l'oportunitat de poder col·laborar en
13 aquest tipus de projectes, que també podria ajudar-los a formar-se i a sensibilitzar-se amb
14 matèria de drets humans. Per tot això, és important l'ampliació de programes que garanteixin
15 la participació activa de tots els joves de Mallorca i l'elaboració d'una nova legislació que
16 s'adapti als reptes actuals en matèria de política de cooperació internacional.

17 A més, no oblidam que el nostre projecte de cooperació ha de reflectir el nostre
18 internacionalisme. No oblidem que la situació desfavorida de molts dels pobles del món
19 té a veure en relacions desiguals entre països, mitjançant les quals els forts han
20 desestabilitzat i espoliat els febles, per tal d'assegurar una explotació privilegiada dels
21 seus recursos. És per això que des de Mallorca Nova ens declaram antiimperialistes i
22 defensors del dret a l'autodeterminació de tots els pobles oprimits, i declaram la necessitat
23 de col·laborar amb ells de forma solidària, de manera que la nostra sort sigui també la seva.
24

25 **2.2. Educació**

26 *“La transformació social sorgirà d'una educació pública, laica, de qualitat i en català.”*

27 Des de fa diverses dècades, a l'àmbit educatiu existeixen tot un seguit de problemes
28 esdevenguts per manca de recursos, humans i econòmics. La situació és molt delicada, ja
29 que, tot i haver estat un dels pilars de les lluites col·lectives dels darrers anys, l'educació
30 pateix una ferida molt profunda: l'alt nivell d'abandonament escolar. Les xifres
31 col·loquen les Balears en un 24,2 %, segona comunitat amb major abandonament arreu
32 de l'Estat, que manté una mitjana del 17,3 %. La qüestió de l'abandonament educatiu ens

1 mostra diferents branques, la principal és la d'un sistema econòmic illenc basat en el
2 monocultiu turístic, que actua en dues vessants: la mobilitat de moltes famílies i la facilitat
3 d'obtenir guanys ràpids sense obtenir una formació bàsica i, per altra banda, una
4 manca de programes orientats a la formació professional. Això crea unes dinàmiques
5 autodestructives per al jovent, que ens condueix a convertir-nos en uns treballadors a qui
6 ens serà impossible viure dignament en un sistema que ens sotmet.

7 Altrament, els docents no poden fer un tractament adequat de la diversitat i la
8 multiculturalitat per mor de les elevades ràtios que, en molts de centres, fa que no es
9 compleixi el seu propòsit: educar. Els nous sistemes metodològics són una bona via de
10 sortida per intentar frenar-ho i promoure que l'alumnat obtengui un pensament crític per
11 a desenvolupar-se en la seva realitat. No obstant això, el professorat es veu desemparat
12 per part de l'Administració pública, també per la manca d'eines per poder dur a terme la
13 seva tasca com pertoca.

14 Tampoc no podem obviar el fet que el professorat viu precaritzat, la qual cosa afecta
15 especialment els docents joves. En primer lloc, el canvi de formació, que ha passat d'un
16 curs de capacitació a un màster de professorat ha conduït a un encariment del preu i a
17 restriccions en l'accés de les poques places convocades anualment, especialment en
18 algunes branques, com ocorre amb l'especialitat en llengua catalana, tot i la manca de
19 professors d'aquesta matèria que hi ha, que, en no haver-hi suficients places disponibles,
20 ha de ser impartida per altres docents no especialitzats. En segon lloc, no podem
21 menystenir que les Illes Balears presenta una molt elevada taxa d'interinitat (de l'ordre
22 del 27,2 % l'any 2016, de les més elevades de l'Estat i molt per sobre del 8 % que
23 recomana la Unió Europea). A més, són molts els nous docents que viuen en situacions
24 precàries, com és l'exemple dels docents a Eivissa o, i molt rellevant, la situació de la
25 docència en l'etapa infantil, la més precaritzada de totes, amb sous de menys de 900 euros
26 per més de 8 hores de feina en centres privats.

27 Pel que fa als continguts i la burocràcia, el control que exerceix l'administració provoca
28 que es doni poc marge al docent per a poder ensenyar i educar de la manera que trobi més
29 adient. D'altra banda, aquest coneixements estan molt poc arrelats a la realitat illenca,
30 essent ínfims en els currículums educatius i poc desenvolupats per manca de temps, cosa
31 que desencadena un desarrelament de l'entorn per part de les pròximes generacions.
32 Tampoc, i és veritablement rellevant, no hi ha una aposta ferma de l'administració en favor

1 d'un perspectiva de gènere curricular que proporcioni el coneixement de qualsevol
2 realitat que no sigui patriarcal i heteronormativa.

3 Així mateix, la llengua catalana es troba en retrocés en un dels àmbits que pot parèixer
4 blindat. La llengua catalana s'ha *assignaturitzat*, és a dir, moltes vegades sols s'empra
5 dins el marc de les hores lectives de l'assignatura de català. El retrocés de la llengua
6 pròpia a l'escola es deu, entre molts altres factors, al consum de tot un seguit de productes
7 audiovisuals en castellà (videojocs, sèries, pel·lícules, *youtubers*, etc.), l'actitud típica
8 dels parlants de les llengües minoritzades de girar la llengua, i el reguitzell d'actituds
9 lingüístiques que minven el capital simbòlic i social de la nostra llengua i que l'Estat
10 espanyol, a través de la legislació, la política i els tribunals atia sense fre.

11 Des de Mallorca Nova volem revertir aquesta preocupant situació, per això, ens declaram
12 fermes defensors de l'escola pública, laica, de qualitat i en català. El moviment de *La Crida*
13 ens ensenyà que l'educació és un bé que agermana tots els sectors de la societat. Al mateix
14 temps, valoram un canvi de model educatiu que tengui com a objectiu l'emancipació
15 social i que s'encamini cap a la cooperació més que a la consecució d'uns resultats a partir
16 d'un aprenentatge memorístic, en què els coneixements competencials són el motor,
17 deixant molt d'alumnes pel camí. A més, donam suport a tots aquells centres que fan una
18 funció social a barriades i pobles, esdevenint uns pilars fonamentals per a la cohesió
19 col·lectiva. Aquesta cohesió s'ha de vehicular en la llengua pròpia de Mallorca, el català,
20 per no fer-la estranya per a cap persona que resideixi a l'illa, ja que ha d'esdevenir clau
21 en el procés d'adopció d'una perspectiva multicultural en la societat mallorquina, basada
22 en el respecte.

23 Tenim esment a tot el treball que realitzen els centres en matèria d'ecologisme, són molts
24 els alumnes i docents que s'esforcen per a reivindicar un món on la natura és part essencial
25 de la nostra vida. També reivindicam que els continguts de les classes valorin la feina feta
26 per col·lectius que la història, moltes vegades esbiaixada, ha deixat a l'estacada: dones,
27 grups LGTBI+, col·lectius racialilitzats, etc. Tots han de tenir cabuda per a entendre la
28 nostra realitat diversa i complexa. Alguns instituts ja han implementat plans de
29 coeducació en igualtat efectiva de gènere i en contra de qualsevol discriminació. Així
30 doncs, des de l'autonomia de centre, apostam per continuar en aquesta direcció. Com
31 tampoc cal oblidar que tot els centres educatiu són sobirans pel que fa al seu funcionament
32 i organització, sobretot per aquelles escoles i instituts que són garants de l'establiment de
33 xarxes en els seus municipis i barris.

1 Sabem que el punt neuràlgic de la problemàtica educativa té un rerefons econòmic, però
2 des de Mallorca Nova sabem i exigim que s'obrin horitzons nous per poder revertir la
3 situació. Així, una mesura podria consistir a potenciar més la formació professional i
4 ampliar l'oferta de nous i vells sectors per a revaloritzar al treballador i aconseguir
5 professionals per a diversificar la nostra economia, ferida de mort pel monocultiu turístic.
6 En aquest sentit, aquesta formació ens pot servir com a resposta al problema de
7 l'abandonament escolar i l'alternativa central de futur per a molts de joves illencs.

8 Paral·lelament, l'austeritat imposada a partir del 2008 ha menat a la precarietat de molts
9 docents joves que just tenim els ajuts necessaris per passar el mes en unes condicions
10 dignes. L'augment de les places i sous de professorat, ha de ser la solució, evitant-ne la
11 precarització (sobretot per professors a mitja jornada destinats a una altra illa, i a molts
12 educadors de col·legis concertats i privats) , per baixar les ràtios i poder aconseguir una
13 educació molt més propera entre professor i alumne. Des de les manifestacions en contra
14 del TIL del Partit Popular han sorgit moltes propostes interessants, encapçalades per
15 investigadors de l'àmbit, per a un canvi legislatiu que tenguin en compte la diversitat
16 illenca i l'obtenció del pensament crític. Respecte de la gestió de l'educació, exigim als
17 governs que legislin sobre educació que ho facin respectant la tasca que han realitzat els
18 especialistes en la matèria i tenint en compte la diversitat social. Així, des del nostre
19 naixement apostam per una educació inclusiva que no oblidí ningú. A més, s'han
20 d'augmentar les places i els sous del cos de docents, i baixar les ràtios, la qual cosa lliga
21 irremeiablement amb la reforma dels centres educatius que hagin quedat desfasats o la
22 reconversió d'espais urbans per poder exercir la tasca educativa. També seria interessant
23 estudiar noves maneres d'introduir el professorat novell a la docència amb un programa
24 equivalent al MIR o al PIR, del món de la medicina i de la psicologia, respectivament, i
25 així abandonar un sistema burocràtic i lent d'adjudicacions de places de treball públic.

26 Per a acabar, no podem permetre'ns que la llengua catalana minvi en un entorn en què
27 històricament havia estat primordial. Des d'una perspectiva multicultural, s'ha de
28 treballar perquè tots els docents tinguin consciència de l'importància de l'aprenentatge
29 de la llengua pròpia, com a eina d'arrelament, no sols per la seva preservació, sinó també
30 per la inclusió i cohesió que genera socialment.

31

32

1 **2.3. Universitat, recerca i innovació**

2 *“La recerca i la innovació són el futur econòmic i social de Mallorca, raó per la qual*
3 *és essencial reforçar la universitat i crear un teixit d’empreses dedicades a la recerca.”*

4 Actualment les Illes Balears, en general, i Mallorca, en concret, pateixen un model
5 econòmic basat en el monocultiu del turisme, la qual cosa posa en una greu situació de
6 risc l’economia i la societat illenca. Per això, consideram que l’alternativa al turisme
7 requereix, entre moltes altres mesures, potenciar la recerca i la innovació tecnològica, una
8 mesura que va lligada, necessàriament, a una millora de la universitat, com a entitat de
9 formació i investigació. A més, en aquest procés cal promoure diferents lligams amb la
10 resta de territoris, que permetin una col·laboració intercomunitària, no només respecte
11 dels diferents territoris de l’Estat espanyol, sinó també respecte de la comunitat
12 internacional. No obstant això, aconseguir aquests propòsits implica obtenir una major
13 partida pressupostària —que actualment és la més baixa de l’Estat espanyol, amb un
14 0,41 % sobre el PIB— per gestionar, des de Mallorca, la nostra política de finançament,
15 mitjançant la qual s’han de constituir espais per al desenvolupament de la recerca —que
16 implica, per tant, habilitar infraestructures i fomentar les empreses públiques i privades
17 orientades a la innovació científica—, el manteniment de les infraestructures existents —
18 amb una major dotació econòmica, que permeti la contractació de personal i la posada en
19 marxa de projectes competitius en el panorama mundial— i, per descomptat, el
20 desenvolupament d’una xarxa de recerca formada per la universitat, els centres de
21 recerca, les empreses públiques i privades orientades a la innovació tecnològica i, per
22 descomptat, l’Administració.

23 Aquest procés implica, a més, garantir que hi hagi un intercanvi entre la societat i les
24 recerques obtingudes, ja sigui mitjançant uns plans de transferència del coneixement —
25 que es reverteixen en el model econòmic i en l’economia— o a través de l’aplicació dels
26 avenços tècnics i científics en la millora de les condicions dels ciutadans de Mallorca. Per
27 això, aquesta xarxa de recerca hauria d’anar lligada a la dotació d’infraestructures
28 tecnològiques per a l’administració, que facilitin l’atenció dels ciutadans i millorin la
29 rendibilitat del servei a la ciutadania. A més, un dels plans d’acció ha de consistir en la
30 democratització de les tecnologies de la informació i la comunicació, així com qualsevol
31 altra tecnologia nova que faciliti el dia a dia de les persones —en són exemples la creació
32 d’identitats digitals i el foment del teletreball, amb mesures compensatòries. En aquest
33 sentit, com a societat, cal fer passes en favor de disminuir i eradicar l’esclletxa tecnològica

1 i digital que avui dia existeix, a fi de poder integrar tothom, sense oblidar la desigualtat
2 de recursos existent. Tot això també consisteix a fer passes cap a la digitalització de les
3 indústries i els sectors tradicionals, així com la utilització de les noves tecnologies, com
4 l'aprenentatge automàtic, el BigData, etc., per fomentar-ne la competitivitat.

5 Assumir aquesta mirada tecnològica i apostar per la recerca com a font de creixement
6 com a societat, així com a motor econòmic, requereix, però, la creació d'una Direcció
7 General de Recerca, independent d'altres àrees governamentals, com la Direcció General
8 d'Universitat, per exemple. Només així podrem garantir que tot un equip de persones
9 treballin en favor d'un desplegament en matèria de recerca i innovació. Amb tot, la
10 creació d'aquesta direcció general ha d'anar acompanyada d'una partida pressupostària
11 per poder executar les polítiques proposades, la qual cosa només serà possible a partir de
12 la plena sobirania en matèria econòmica, i amb col·laboració amb fons de finançament
13 europeus. A més, emperò, per tal de garantir el bon funcionament del teixit entre
14 administració, universitat, centres de recerca i empreses, públiques i privades, dedicades
15 a la recerca, la innovació i el desenvolupament, des de Mallorca Nova creim que és
16 important de crear una fundació balear de recerca i innovació, orientada no només a
17 coordinar el dit teixit, sinó també a facilitar la contractació de personal científic i
18 acadèmic de gran talent, la qual cosa ens permetria de recuperar el capital humà que ha
19 hagut d'eixir de Mallorca per poder desenvolupar una carrera científica competitiva.

20 Es tracta, per tant, de forjar un sistema recerca de caràcter holístic que tenguim en compte
21 la universitat, els hospitals, els centres de recerca i les empreses d'innovació i
22 desenvolupament tecnològic, que generi, doncs, polítiques transversals que no només es
23 limiten a l'àrea de recerca i universitat, sinó que siguin present en diferents departaments,
24 com per exemple Salut, Economia, Presidència, Medi ambient, etc. Així doncs, els
25 projectes immediats serien: en primer lloc, dotar la Universitat de les Illes Balears d'un
26 pressupost que permeti regular la situació anòmala i precària del personal no permanent;
27 en segon lloc, desenvolupar projectes d'èxit, que han de combinar els projectes propis i
28 la participació en projectes aliens amb grups de recerca d'arreu del món, i, en tercer lloc,
29 l'aprofitament del Parc BIT com a punt de trobada d'empreses i centres d'innovació,
30 desenvolupament tecnològic i recerca.

31

32

1 UNIVERSITAT

2 La universitat ha de ser un espai participatiu i d'intercanvi d'idees, que impulsi el
3 pensament crític de la societat i que sigui el primer motor de la creació de coneixement,
4 orientat a l'excel·lència. Una missió que només és possible si es valora la tasca docent i
5 investigadora dels treballadors i, per tant, es desprecaritza el sector i s'obre la contractació
6 de personal nou, amb especial atenció als investigadors novells. En aquest sentit, la
7 universitat ha de permetre l'estabilitat laboral i el relleu generacional dels diferents
8 membres de la comunitat universitària, tant pel que fa al personal d'administració i
9 serveis, com respecte dels professors i investigadors. També és important garantir un
10 conjunt de polítiques que permetin el retorn de la recerca i la formació universitàries a la
11 societat, per tal de no perdre capital intel·lectual per manca d'ofertes de treball
12 relacionades. En aquest sentit, també reivindicam una universitat lliure de mercantilismes
13 que no només s'orienti a formar especialistes, sinó a generar coneixement i esperit crític.

14 La universitat, a més, ha de ser un espai lliure de barreres d'accés i sostres de vidre,
15 especialment respecte de les dones, i ha de configurar un dret per a tots els ciutadans, per
16 tant, s'han de garantir uns preus públics reduïts al mínim, sempre que no sigui possible la
17 seva gratuïtat total. Tanmateix, cal elaborar un programa d'ajuts ambiciós i sense
18 discriminacions de cap tipus que premiï l'excel·lència, però sense desemparrar les famílies
19 més necessitades. Així, és important destriar dues línies d'ajuts: unes orientades a
20 l'excel·lència i unes altres d'orientades a l'ajut econòmic de les persones sense recursos
21 suficients. A més, tampoc no hi pot haver barreres indirectes que possibilitin una millor
22 educació per a qui més té: la compra de determinats materials (com llibres, manuals o
23 material informàtic) poden suposar entrebancs en un estudi adequat que aquells qui més
24 tenen no han de patir. És important garantir, doncs, un dret a l'educació que contempli
25 també aquests desequilibris.

26 Per a aconseguir tot això, emperò, és essencial que se'ns transfereixi la competència
27 d'universitats, car només d'aquesta manera podrem desplegar una llei d'universitats
28 pròpia, així com gestionar plenament la Universitat de les Illes Balears, que ha d'entomar
29 un procés de creixement i expansió, la qual cosa permetria d'implementar diferents
30 titulacions que actualment no es poden cursar a la nostra illa, cosa que implica perdre una
31 part important del capital humà i intel·lectual de la nostra societat. A més, sovint aquest
32 entrebanc fa que algunes persones no puguin cursar els estudis desitjats. Així, és
33 important implementar estudis que actualment no hi són, com Periodisme, Comunicació,

1 Ciències Polítiques, Ciències Biomèdiques, Ciències de la Mar, Antropologia,
2 Sociologia, Lingüística, Traducció i Interpretació, etc., la qual cosa permetria de repensar,
3 en alguns casos, el sistema de titulacions i l'organització actual de la Universitat de les
4 Illes Balears.

5 RECERCA, INNOVACIÓ I EMPRESA

6 Si volem fer del món de la recerca un dels punts del model econòmic illenc, és important
7 obrir una línia d'ajuts orientades a consolidar els projectes científics i les investigacions
8 ja iniciades, així com impulsar projectes nous altament competitius i captar el talent jove
9 i les noves recerques que es plantegin. Per això, a més de garantir una partida
10 pressupostària que inclogui, també, ajuts del Fons Social Europeu, així com d'obres
11 socials de diferents empreses èticament responsables amb la societat. També és
12 important, també, fomentar l'aparició d'empreses emergents basades en el coneixement i
13 la innovació tecnològica, la qual cosa ha d'anar acompanyada d'un fons de capital de risc
14 que ajudi aquestes iniciatives al seu desenvolupament.

15 Així doncs, és important elaborar una estratègia política que s'orienti a la captació de la
16 inversió estrangera, pública i privada. Amb tot, en cas que sigui una inversió privada, cal
17 garantir que l'origen sigui d'empreses i projectes social i ambientalment sostenibles, car
18 pensam que el desenvolupament, la recerca i el teixit empresarial s'han de regir per un
19 codi ètic que respecti els ciutadans i els valors humans. Es proposa, doncs, que per a
20 captar la inversió estrangera es creï una línia de serveis que situï Mallorca, i el conjunt de
21 les Illes Balears, com a interlocutor de la resta de territoris del món, especialment en el
22 marc de la Unió Europea.

23 Igualment, com que creim en una societat en què la competitivitat no ha d'excloure el
24 treball col·laboratiu, que ens permet d'avançar com a societat en conjunt, és important fer
25 feina per aconseguir que hi hagi diferents associacions empresarials que, des de diferents
26 àmbits, garanteixin el desenvolupament de múltiples productes tecnològics, així com
27 avenços en els diferents camps de la ciència. En favor d'això, per tant, des de Mallorca
28 Nova volem impulsar un fòrum d'empreses d'innovació i desenvolupament tecnològic
29 que generi sinergies entre aquest sector i que fomenti la interconnexió entre el món
30 empresarial i el la resta d'àrees de la recerca.

31

1 **2.4. Estat del benestar i serveis socials**

2 *“Un estat del benestar universal que cobreixi les inseguretats econòmiques de tots i*
3 *doti de contingut material l'estat de ciutadania.”*

4 Un estat del benestar fort, capaç de cobrir els riscos vitals, econòmics i laborals de la
5 població, és essencial per a qualsevol societat que es vulgui dir justa i sostenible. Així
6 mateix, és una condició necessària per poder dotar de contingut la condició de ciutadania
7 i la base de qualsevol projecte socialista democràtic. No obstant aquesta necessitat, encara
8 que la major part dels partits polítics d'àmbit tant illenc com estatal facin referències
9 constants a l'estat del benestar, no s'han fet els esforços necessaris per desenvolupar
10 polítiques socials fortes i eficaces. Aquestes mancances venen d'enrere, ja que l'estat del
11 benestar espanyol es construeix just en el moment de triomf del neoliberalisme, que
12 reivindicava la retallada en serveis socials públics i la seva substitució per la iniciativa
13 privada i filantròpica. Aquesta tendència ha estat reforçada durant l'anterior crisi
14 econòmica amb la imposició de les polítiques d'austeritat. Hem d'evitar a qualsevol preu,
15 doncs, que aquesta sigui de nou la recepta aplicada a la crisi actual.

16 Aquesta realitat ha acabat per formar un model de polítiques socials amb forts
17 desequilibris. En general, pel predomini de sistemes contributius que continuen vinculant
18 les prestacions socials amb l'estatus en el mercat laboral, que suposa un desavantatge per
19 a les persones que no compten amb un treball fix, estable i ben remunerat (això, a
20 Mallorca, engloba moltíssims treballadors del sector turístic i és també el cas de moltes
21 dones). A més, l'escàs desenvolupament d'aquestes polítiques sol deixar en mans de la
22 família, en primer lloc, la previsió contra les incerteses econòmiques i les cures, fet que
23 tendeix a aguditzar les diferències socials, tant de classe com de gènere. Aquesta
24 insuficiència en les polítiques socials es fa evident en cada crisi econòmica i ha mostrat
25 la seva cara més fosca arran de la pandèmia del coronavirus. Una societat incapaç de
26 generar un escut social per a la seva població serà sempre extremadament vulnerable a
27 cicles i xocs, siguin econòmics, sanitaris o de qualsevol tipus, fet que s'acabarà traduint
28 en immenses quantitats de patiment, sobretot entre les classes populars.

29 L'estat del benestar sol ser definit segons quatre pilars: educació, sanitat, pensions i
30 polítiques laborals (com ara la prestació per atur) i polítiques familiars. Tots presenten
31 problemes que han de ser revertits. En quant a l'educació, si bé universal en els estudis
32 primaris i secundaris, seguim per sobre de la ràtio alumnes/aula que són necessàries per
33 a un desenvolupament suficient, el fracàs escolar presenta xifres per sobre de la mitjana

1 espanyola, i l'educació superior continua presentant barreres econòmiques d'accés. En
2 quant a la sanitat, també universal i amb excel·lents professionals, arrossegam un
3 permanent infrafinançament que es demostra en les llargues llistes d'espera als hospitals
4 i a l'atenció primària. Les pensions estan a tot l'Estat en risc, per la qual cosa és necessària
5 la transformació del mercat laboral per donar més recursos a la seguretat social. Encara
6 pitjor estan les polítiques d'ocupació, entre les quals, si bé comptam amb subsidis d'atur
7 i d'altres serveis (formació, orientació laboral, etc.), l'estructura de les institucions
8 públiques és tan raquítica i ineficient que no actuen com a canal vàlid de reinserció en el
9 mercat de treball, i moltes vegades les traves burocràtiques dificulten el cobrament de
10 prestacions, com ha passat arreu en el cas recent dels ERTO i l'ingrés mínim vital. Alhora,
11 és digne de fer esment a la necessitat imperiosa millorar les polítiques actives en matèria
12 d'ocupació, imprescindibles si ens prenem seriosament l'objectiu de la plena ocupació.
13 Finalment, i en la pitjor posició, les polítiques familiars desenvolupades fins el moment
14 són paupèrrimes: les escoles bressol són escasses i cares, les ajudes a la dependència són
15 tímides, els seus professionals precaris i mal remunerats, i les residències tendeixen a ser
16 cares i saturades. Aquestes mancances deixen la família com a primera línia de les tasques
17 de cures i perpetua les diferències de gènere i classe. Per tant, una política transformadora
18 que aspiri a la justícia social ha d'actuar sobre tots aquests pilars, conjuntament. En el
19 llarg termini, amb inversions públiques ambiciosos amb l'objectiu de millorar i
20 incrementar prestacions, professionals i infraestructures. En el curt termini, són necessaris
21 paquets d'ajuda tant monetària com en espècie, que actuïn com a pla de xoc social per
22 evitar que les persones més afectades per l'actual crisi caiguin en la marginalitat.

23 A més, és necessari millorar la inversió sobre altres serveis i polítiques socials que fins
24 ara han estat massa precaris. Primer, les polítiques d'assistència a la pobresa, que sovint
25 són la darrera xarxa de seguretat perquè moltes persones caiguin en la marginalitat. A
26 Espanya, aquestes polítiques estan fonamentalment en mans privades i de fundacions, i
27 no han demostrat ser eficaces per a protegir les classes populars més desafavorides. A les
28 Illes Balears, a més, en els darrers anys han augmentat perillosament el nombre de
29 persones en risc d'exclusió social, fins al 21,5 % de la població l'any 2019 (la tercera
30 xifra més elevada de l'Estat). En aquest sentit, creim necessari desenvolupar, harmonitzar
31 i agilitzar prestacions que s'han desenvolupat en els darrers anys, com és la renda social
32 garantida (autonòmica, aprovada el 2016) i l'ingrés mínim vital (estatal, aprovat el 2020).
33 Així mateix, convidam a repensar els drets socials més enllà d'aquestes transferències de

1 darrer recurs amb l'objectiu de bastir polítiques ambicioses i noves: és necessari debatre
2 seriosament sobre la Renda Bàsica Universal. Segon, consideram imprescindible invertir
3 de forma decidida en habitatge social, ja que la manca d'habitatge s'està convertint en un
4 dels problemes més urgent per a bona part de la població, especialment jove. Tercer, és
5 urgent millorar la xarxa de transport públic. Mallorca en l'actualitat té menys quilòmetres
6 de via ferroviària que fa 100 anys i la flota d'autobusos és clarament insuficient per
7 connectar els pobles de la part forana, entre si i, en menor mesura, amb les ciutats,
8 especialment respecte de la capital.

9 La correcció d'aquests problemes és essencial per dos motius. D'entrada, perquè el
10 desenvolupament d'aquestes polítiques a la seva màxima expressió por contribuir
11 enormement a la transformació socioeconòmica de la nostra illa, generant un cercle
12 virtuós. Això suposaria una massiva inversió pública capaç de crear milers de llocs de
13 treball en el conjunt de Mallorca, una condició, per tant, necessària si volem
14 desestacionalitzar el mercat de treball i arribar a la plena ocupació. Un plena ocupació
15 amb feines de major qualitat que, al seu torn, estarien en condició de finançar via
16 contribucions i impostos tant les arques públiques com la Seguretat Social. A més, com
17 s'ha dit abans, és una condició necessària per a l'estatus de ciutadania. Un no pot gaudir
18 plenament d'un sistema democràtic si no és capaç de desenvolupar-se vitalment i d'estar
19 protegit contra les inseguretats. Un Estat previsor i un Estat acompanyant és, especialment
20 en el món actual, més necessari que mai.

21 Som conscients que el desenvolupament d'aquestes polítiques no és gratuït, no pensem
22 ni en fer trucs de màgia ni en reivindicar impossibles. El finançament d'un nou estat del
23 benestar fort i eficient requereix de revisar profundament la nostra política fiscal: és
24 necessari incrementar la recaptació i progressivitat dels impostos directes, equilibrar els
25 indirectes en una línia redistributiva (baixant l'IVA als productes essencials, i apujant-lo
26 als secundaris i, sobretot, de luxe), pensar en nous tipus de fiscalitat especial (fiscalitat
27 verda, taxar certes noves tecnologies de l'informació i la robòtica) i treballar per un mercat
28 de treball estable i ben remunerat, capaç de finançar la Seguretat Social. Així mateix, des
29 de Mallorca Nova reivindicam i exigim les eines politicoeconòmiques, la clau de la caixa,
30 que ens ha de permetre gestionar els nostres recursos, sempre de forma solidària amb els
31 altres pobles de l'estat, però de forma sobirana, per tal de ser capaços de planificar i
32 finançar un estat del benestar nou en una Mallorca nova i socialment justa.

33

1 **2.5. Comerç, empresa i consum**

2 *“Necessitam alternatives sostenibles als mecanismes de comerç i consum actuals i*
3 *empreses compromeses amb la diversificació de la nostra terra.”*

4 El monocultiu turístic és la realitat actual de l'illa de Mallorca, una realitat que afecta
5 negativament tots els nivells de l'economia i la societat illenca. Una economia que pateix
6 una terciarització exagerada, ja que el sector serveis suposa el 85 % del PIB de les Illes
7 Balears, en el qual predomina absolutament el turisme. Un sector que només de forma
8 directa ja suposa un 35 % de la nostra economia i del qual depenen indirectament bona
9 part de la resta de sectors de serveis, especialment l'oferta complementària (comerç,
10 restauració i oci). Mallorca presenta un teixit empresarial on predominen els autònoms i
11 les microempreses (85 %), així com les petites i mitjanes empreses (14 %). La majoria
12 d'aquestes empreses estan relacionades amb el turisme (42 %), seguides de la resta del
13 sector de serveis (35 %), la construcció (14 %), la indústria (7 %) i el sector primari (2 %).
14 Encara que la balança comercial actualment sigui positiva, l'illa de Mallorca és totalment
15 dependent de les importacions per al subministrament alimentari, energètic i de
16 manufactures. En aquest aspecte, cal remarcat el fort perjudici causat per la insularitat,
17 que provoca un augment dels preus a causa del transport.

18 La majoria dels comerços de l'illa depenen fortament del turisme i molts d'ells,
19 especialment les PIMES, i sobretot els negocis més històrics i emblemàtics de l'illa, viuen
20 una situació preocupant per culpa de la forta competència dels gegants comercials
21 nacionals i internacionals i del creixement comerç en línia. El volum de consum que això
22 genera per als habitants de l'illa i els milions de turistes que arriben cada any és
23 desmesurat i preocupant i demostra que vivim immersos totalment en una societat
24 enfocada al consumisme. Especialment preocupant és el consum de recursos energètics i
25 hídrics, un consum molt superior al que pot suportar una illa com Mallorca. Finalment,
26 cal destacar el fort impacte en l'economia i el sector empresarial de les inversions de
27 capital estranger, especialment en el sector turístic i immobiliari. Un tipus d'inversió que
28 causa una forta dependència externa i que allunya dels mallorquins la propietat dels actius
29 econòmics de la nostra illa. Aquest tipus d'inversió provoca una pèrdua de sobirania
30 econòmica que dificulta molt el procés de diversificació del sector que necessita l'illa.

31 Per poder fer realitat un projecte de Mallorca sostenible i revertir el monocultiu turístic,
32 és indispensable la introducció i promoció d'una indústria forta i moderna que, a més de

1 possibilitar la millora de les condicions laborals i de vida de la majoria de treballadors,
2 doti l'illa d'una major independència econòmica. La diversificació econòmica que
3 necessita Mallorca passa per apostar per la innovació, les noves tecnologies, la
4 investigació científica i la producció de qualitat, però també per la introducció d'una
5 indústria intensiva en capital humà que pugui absorbir una part de la força de treball
6 provinent del sector turístic i que millori encara més la balança comercial de l'illa.

7 Si volem conservar un teixit empresarial fort i propi, cal dotar de més importància i eines
8 a les PIMES i als negocis locals, una peça fonamental per bastir la nostra societat d'una
9 alternativa de consum sostenible i de proximitat. Per poder revertir el model actual,
10 sustentat principalment per l'explotació laboral i natural dels illencs i de l'illa, cal apostar
11 i donar veu a unes empreses conscienciades amb el medi i la lluita contra el canvi climàtic,
12 implicades en la millora de la societat mallorquina i de les condicions de vida dels
13 treballadors.

14 Per començar a dur a terme tots aquests canvis estructurals tan necessàries per el futur de
15 la nostra illa i la seva gent, des de Mallorca Nova apostam principalment per l'aplicació
16 de polítiques valentes destinades a revertir el monocultiu turístic a través de plans de
17 promoció i millora de la indústria local i l'atracció d'empreses industrials i tecnològiques
18 de fora de l'illa que ajudin a fonamentar la base d'una economia més forta i moderna, i
19 amb unes millors condicions laborals que les que ofereix el monocultiu turístic actual.

20 Cal posar traves a les grans empreses que ofeguen les empreses i comerços locals amb els
21 baixos preus generats a través d'economies d'escala. Hem de repensar el nostre consum
22 per fer-lo sostenible i responsable, i això implica dotar l'illa d'alternatives comercials
23 fonamentades en la cooperació dels productors, la venda directa als consumidors o la
24 distribució realment justa i cooperativa i la promoció del producte local de proximitat que
25 mantingui, en conseqüència, pobles vius i dinàmics. També apostam per millorar les
26 ajudes econòmiques i la concessió de crèdits a les iniciatives d'innovació i empenedoria
27 social, l'increment en la formació dels treballadors, que condueix cap a una millora de les
28 condicions laborals, i l'aposta per empreses que avantposin la responsabilitat social i
29 ambiental als beneficis econòmics que, tanmateix, no s'acaben revertint en la societat
30 mallorquina. Finalment, cal millorar la connectivitat comercial de l'illa i dotar les
31 empreses i els consumidors d'eines per revertir els costos de la insularitat.

32 Una vegada exposades totes aquestes idees, queda demostrat que per dotar d'un millor
33 futur econòmic, comercial i laboral per a l'illa, urgeix una forta reestructuració del teixit

1 empresarial basada en la diversificació econòmica que ajudi a revertir el model actual, un
2 model caducat i que no atura de fracassar. Aquesta reconversió cap a un model més
3 dinàmic, modern i respectuós ha de venir acompanyada d'una oferta d'alternatives al
4 consum i la producció actual per tal de revertir el model consumista actual.

5 La Mallorca Nova que volem necessita un teixit empresarial local i proper, implicat en la
6 societat, que garanteixi unes condicions laborals dignes i sigui responsable amb el medi
7 natural que ens envolta, el major tresor que té la nostra illa.

8

9 **2.6. Memòria democràtica i antifeixisme**

10 *“La batalla en contra del feixisme és el record memòria dels qui lluitaren en favor de la*
11 *democràcia i la diversitat”*

12 Per al darrer Govern balear, des de la seva entrada el 2015, la recuperació dels cossos dels
13 represaliats durant la Guerra Civil ha estat una de les seves màximes. La lluita de les
14 entitats memorialístiques illenques i les reivindicacions de les famílies i els investigadors
15 i investigadores donaren els seus fruits gràcies a les lleis 10/2016, de 13 de juny, per a la
16 Recuperació de persones desapareguts durant la Guerra Civil i el franquisme, i 2/2018,
17 de 13 d'abril, de Memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears.

18 A partir d'aquest moment les entitats memorialístiques han pogut rebre el finançament
19 per poder dur a terme més investigacions i poder contractar equips d'arqueologia
20 especialitzats en la recerca dels assassinats. Així, ja s'han realitzat més d'una desena
21 d'excavacions de fosses, començant per Porreres, Lluçmajor, Montuïri, Sant Joan,
22 Bunyola, Manacor, etc. Per tant, ja s'ha pogut donar una sepultura digna a totes aquelles
23 persones que varen morir defensant els valors democràtics de la República.

24 Per desgràcia, no tot són bones notícies. La transició al Règim del 78, d'un dia per
25 l'altre, i amb una llei d'Amnistia que no revisà els excessos de la dictadura, ha permès
26 que els símbols i estructures franquistes es mantinguts a la vista de tots i siguin valorats
27 positivament per part de la societat, considerant el franquisme com un element definitori
28 de la seva espanyolitat. A dia d'avui, el feixisme a la nostra illa torna a sentir-se fort, la
29 prova és l'augment de vots que ha aconseguit la dreta radical als darrers comicis, tant
30 locals com generals. Amb el seu ascens, han posat en qüestió tota la tasca feta en favor
31 de la memòria democràtica, impulsant una retòrica revisionista que, en darrera instància,
32 cerca reconvertir la República en un camp de batalla ideològic, equiparant els demòcrates

1 republicans amb els colpistes nacional-catòlics. Al seu discurs, s'hi sumen la xenofòbia,
2 el racisme, el masclisme i la LGTBIfòbia, l'antiecologisme, el classisme i, sobretot,
3 l'antimallorquinisme.

4 La recuperació dels assassinats durant la Guerra va per molt bon camí, però la repressió
5 no acabà tan bon punt finalitzà la guerra. Va ser un contínuum durant la dictadura
6 franquista i ben entrada la democràcia, ja que en som conscients de les vulneracions i les
7 violències, com les persecucions politicojudicials a membres de partits d'esquerres,
8 exercides per part de l'Estat durant el procés d'impàs de la Transició. Tot i no haver
9 acabat, ni de bon tros, la primera etapa, albiram la necessitat d'anar més enllà i d'apostar
10 pel reconeixement de totes aquelles persones que lluitaren pels valors democràtics després
11 de la guerra fins l'any 1983, any d'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

12 Ni de bon tros, no ens podem permetre oblidar totes les persones que durant aquella etapa
13 també defensaren valors democràtics i els drets humans. La memòria de la lluita
14 feminista, LGTBI+, ecologista i sindical no pot romandre en l'oblit. Des de Mallorca
15 Nova, entenem la lluita antifeixista, de llarga tradició, com una lluita purament
16 democràtica. No podem permetre que dites manifestacions polítiques retornin als nostres
17 ajuntaments, al Consell o al Govern. Així com tampoc podem permetre que enalteixin els
18 valors en contra dels Drets Humans, tant al carrer, com a les institucions i llocs de treball.

19 Les nostres línies ens guien cap a un major reconeixement de les víctimes de la repressió
20 franquista, fins i tot després d'haver mort el dictador. Per aquesta feina, apostarem per la
21 creació d'una institució pública encarregada del memorial democràtic, que s'encarregui
22 de la recollida del testimoni de la lluita en favor de la democràcia i que sigui el punt de
23 referència de la recerca. A més, ningú no ha de ser exclòs en el procés de recol·lecció
24 d'informació i la transversalitat ha de ser el motor del reconeixement de les víctimes.

25 Pel que fa a la nostra voluntat antifeixista, exigim a les nostres institucions molta més
26 contundència dialèctica i legal en la condemna de totes aquelles manifestacions i
27 conductes polítiques i socials que representin uns valors purament antidemocràtics que
28 ignoren i ataquen qualsevol tipus de diversitat o que qüestionen els Drets Humans. A més,
29 exigim a les institucions retirar tota la simbologia franquista i la seva herència estructural
30 de la nostra illa i d'arreu de l'Estat.

31

32

1 **3. Ecologisme**

2 La situació d'emergència en què ens trobam abocats a dia d'avui és un dels principals
3 reptes als quals s'enfronten les societats actuals. El canvi climàtic, evidenciat amb les
4 alteracions provocades de forma directa a causa de l'activitat humana, ja sigui per mor de
5 les emissions de gasos amb efecte hivernacle o a les alteracions de l'ús del sòl, és una
6 problemàtica global amb impactes negatius en el medi, els recursos naturals, l'economia
7 i la salut. Les xifres parlen per si soles: en els darrers 120 anys, la temperatura mitjana
8 del planeta ha augmentat un grau centígrad, mentre que el nivell mitjà de la mar ha pujat
9 denou centímetres. Aquesta tendència, unida a una degradació accelerada del medi, posa
10 de manifest la ruptura sociometabòlica dels nostres temps: la relació de les societats
11 humanes amb la natura és cada vegada més insostenible i la necessitat d'un canvi radical
12 cada vegada més inajornable.

13 Mallorca, pel fet insular, és especialment vulnerable al canvi climàtic, sobretot pel que
14 respecta a l'augment previsible del nivell de la mar. D'altra banda, durant els darrers
15 quaranta anys, l'increment de la temperatura mitjana ha estat superior a la mitjana global,
16 0,3 °C per dècada, i per als propers anys s'hi preveu un increment d'entre dos i cinc graus.
17 A més, també ha disminuït la precipitació mitjana, la qual cosa suposa una acceleració
18 dels processos de desertització davant l'exposició significativa al perill de sequera. Tot
19 això pot provocar una important pèrdua de biodiversitat, ja que cada vegada serà més
20 difícil mantenir segons quin tipus de plantacions, sense oblidar l'aparició de noves
21 malalties i virus d'origen animal que això pot provocar. Igualment, durant els darrers anys
22 també hem presenciat l'augment d'esdeveniments extrems: onades de calor, pluges
23 intenses i danes, uns esdeveniments que poden provocar inundacions i impactes sobre les
24 diferents infraestructures, així com una pèrdua de cultius i ecosistemes costaners.

25 Arribats a aquest punt, convé assenyalar quin és el motor del canvi climàtic, una resposta
26 que s'ha de cercar en el model econòmic actual, basat en un creixement continu i un
27 consum cada vegada més gran de recursos naturals que posa en perill l'equilibri ecològic
28 del nostre planeta. El neoliberalisme, imposat durant els darrers 40 anys, ha consolidat un
29 sistema de producció capitalista al servei del mercat i les seves exigències, sense tenir en
30 compte els problemes ecològics que generaven, alhora que es multiplicaven les
31 desigualtats socials. En aquest sentit, es fa necessari recordar que el G20, les principals
32 potències econòmiques del món, acumulen gairebé el 78 % de les emissions globals de
33 gasos amb efecte hivernacle. Tornant a Mallorca, convé també assenyalar una sèrie de

1 problemes que aprofundeixen en la insostenibilitat de l'actual model: l'elevada
2 dependència energètica exterior, majoritàriament a partir de combustibles fòssil
3 especialment contaminants; la poca implantació d'energies renovables, així com
4 l'impacte visual en el paisatge la instal·lació d'aquestes; a més de la limitada presència
5 de llocs de feina qualificats en el sector industrial, amb poca capacitat per garantir la
6 transició cap a noves tecnologies i la reconversió industrial dels sectors altament
7 emissors.

8 A tot això s'hi ha d'afegir les problemàtiques ecològiques derivades del monocultiu
9 turístic, el model econòmic que ha definit Mallorca durant les darreres dècades. Després
10 de la crisi del 2008, s'apostà pel turisme com a una "solució verda", "una indústria sense
11 xemeieies", per sortir de la recessió econòmica. Tot i això, aquesta nova "economia
12 verda" o "capitalisme verd" no ha estat més que una nova etapa d'acumulació de capital,
13 centrada en la mercantilització de la natura, sense tenir-ne en compte els efectes sobre la
14 salut de les persones i del planeta. De fet, el creixement econòmic dels darrers anys s'ha
15 basat en l'explotació del territori i els seus recursos, arribant a una situació insostenible
16 pel que fa al binomi població-recursos, però també transformant i deteriorant l'entorn
17 natural, amb la consegüent pèrdua d'allò que el fa atractiu. En aquest sentit, la
18 sobreexplotació urbanística derivada del turisme ha provocat una destrucció del litoral i
19 una degradació dels ecosistemes i del paisatge, així com una pèrdua d'identitat social i
20 cultural.

21 Així idò, lluny de deixar enrere el concepte de *balearització* –terme que defineix un
22 model de desenvolupament urbanístic basat en la construcció abusiva, intensiva i
23 desordenada per a l'ús turístic de masses– que bé explica les nostres vergonyes, les
24 problemàtiques ecològiques del fenomen s'han accentuat: degradació ambiental i
25 paisatgística, especulació urbanística, increment de la petjada ecològica, etc. De fet, a
26 nivell global, el turisme no ha deixat de créixer: en deu anys el nombre d'arribades gairebé
27 s'ha duplicat, situant l'activitat turística com una de les més contaminants pel que fa a la
28 petjada de carboni, amb un 8 % del total de gasos d'efecte hivernacle. Mallorca no ha
29 quedat enrere d'aquesta dinàmica, ja que l'arribada de turistes s'ha intensificat als ports i
30 aeroports any rere any. En aquest sentit, fa temps que els nivells de contaminació
31 atmosfèrica de l'àrea metropolitana de Palma supera els límits establerts per
32 l'Organització Mundial de la Salut, a causa de l'excés de substàncies tòxiques que emeten

1 el trànsit aeri i els grans creuers, així com l'elevada ràtio de cotxes privats per habitant,
2 provocant un problema de salut pública i l'acceleració del canvi climàtic.

3 Tot i això, convé remarcar que la crítica cap al monocultiu turístic no s'ha de fer només
4 des d'un punt de vista ecològic, sinó d'una manera transversal per abordar tots els
5 problemes que comporta: ambientals, econòmics, laborals, habitacionals, etc. En aquest
6 sentit, el turisme actual es presenta com una economia molt especialitzada que actua dins
7 les lògiques de la globalització i el neoliberalisme, possibilitant així una massificació amb
8 conseqüències desastroses per al territori i les persones que l'habiten. Internet i les xarxes
9 socials han fet aparèixer determinats indrets com un reclam (es Trenc, Formentor,
10 Valldemossa, etc.), la qual cosa ha facilitat una afluència massiva de turistes concentrada
11 en els mesos d'estiu, la qual cosa ha provocat una saturació que va acompanyada d'una
12 autopercepció en forma d'animadors turístics per part de la població local. A més, aquesta
13 massificació també ha anat acompanyada de l'arribada de grans multinacionals, sobretot
14 al centre de Palma, les quals han provocat la pèrdua dels petits comerços locals i
15 tradicionals, desvirtuant així la identitat pròpia de la ciutat i convertint-la en un parc
16 temàtic, com ho són els centres de les principals capitals europees.

17 Per fer front a tot això, des de Mallorca Nova consideram que la resposta ha de ser un
18 ecologisme en sentit holístic, a través de la proposta d'actuacions locals per a afrontar
19 problemes globals, no de forma individual, sinó a partir d'una voluntat de canvi
20 col·lectiva. Així, partim de la idea que existeix una relació entre tots els éssers vius,
21 inclosos els humans, segons la qual la naturalesa s'autoregula, és a dir, un principi d'unitat
22 en la diversitat com a fonament natural que assegura l'estabilitat, en la mesura que, com
23 més gran és la biodiversitat, més estable és un ecosistema. Per tant, la situació actual
24 d'emergència climàtica amb rumb directe cap al col·lapse es deu a la interrelació de
25 menys espècies entre si, provocant una inestabilitat i uns ecosistemes cada vegada més
26 vulnerables. Aquesta inestabilitat s'ha de cercar en les relacions de dominació entre les
27 persones, ja que els éssers humans som alhora éssers socials i biològics (sociodependents
28 i ecodependents) que es desenvolupen i operen en contextos socials i ecològics particulars.
29 Així idò, la dominació sobre la naturalesa s'ha d'entendre com un producte de la
30 dominació dintre de la societat que opera a partir de l'ordre del model capitalista i
31 patriarcal dels estat-nació, fonamentada en una acceptació no crítica que parteix de la
32 filosofia hipercompetitiva del "créixer o morir".

1 Per tant, partim de l'ecofeminisme, conscients de les relacions existents entre la
2 subordinació de les dones i altres grups socials oprimits i explotats i l'explotació i
3 destrucció de la naturalesa, ja que el patriarcat no només condiona i sotmet els cossos,
4 ments i vides de dones i homes, sinó que també sotmet la natura no humana. Així, podem
5 establir tres puntals que es reforcen mútuament: el patriarcat capitalista, una visió
6 mecanicista del món i una cultura de la dominació i la violència, que generen una creença
7 antropocèntrica i androcèntrica de superioritat biològica que s'apropia, sotmet i domina
8 els altres éssers vius. De la mateix manera, també partim de l'ecosocialisme, que
9 assenyala el model econòmic capitalista com a origen dels problemes ambientals, i que
10 aposta per un desenvolupament econòmic sostenible que conflueix amb la justícia social
11 a partir d'una gestió de recursos naturals eficient i eficaç, i un model territorial que
12 permeti reduir les desigualtats sense comprometre les necessitats de les generacions
13 futures.

14 Així mateix, la nostra visió de l'ecologisme també inclou una dimensió cultural,
15 conscients que l'herència cultural i ambiental és indivisible. Per això, partim de la idea
16 d'ecolingüisme, que podem assumir, també, com una ecologia cultural, atès que la
17 perspectiva mercantilista de les relacions de poder que s'estableixen a partir del sistema
18 heteropatriarcal i capitalista també afecten la llengua i la cultura, establint relacions de
19 poder que condueixen, malauradament, a diferenciar entre cultes i llengües de primera i
20 de segona. Per això, entenem que, en la mesura que la llengua i la cultura formen part de
21 l'essència humana, en tant que som éssers polítics, cal preservar l'ecosistema lingüístic,
22 la qual cosa exigeix fer polítiques orientades a conscienciar la població que el
23 plurilingüisme és positiu i que la diversitat cultural és una riquesa per a la nostra societat,
24 per tant, cal defugir de processos d'aculturació i de pugnes entre llengües i cultures,
25 assumint que qualsevol fet lingüístic i cultural té un valor per si mateix. No obstant això,
26 des de Mallorca Nova pensam que aquest espai ecolingüístic i multicultural ha de tenir la
27 llengua pròpia, el català, com a llengua societària i de cohesió.

28 La visió ecologista de Mallorca Nova, per tant, va més enllà de la concepció de lluita
29 verda amb criteris estrictament ambientalistes, ja que demanam una voluntat política
30 valenta i transformadora respecte de l'emergència climàtica i el model socioeconòmic,
31 que possibiliti la gestació d'institucions lliures, locals i interconnectades en xarxes
32 federatives. Una voluntat política que engegui una veritable transició ecosociocultural a
33 Mallorca: un nou paradigma ecològic, econòmic, social, cultural i polític, en què el

1 territori i les persones siguin el centre de les polítiques públiques per, així, deixar enrere
2 la lògica neoliberal que només beneficia una minoria que fa negoci a costa de les
3 persones, el territori i la cultura. En definitiva, una voluntat política que aposti pel
4 decreixement turístic i del consum i explotació dels recursos naturals, la diversificació
5 econòmica, la sostenibilitat, la transició ecològica cap a energies renovables i el
6 desenvolupament local basat en l'economia social i solidària, el cooperativisme i les
7 petites i mitjanes empreses arrelades al territori.

8

9 **3.1. Agricultura, ramaderia i pesca**

10 *“Un sector primari fort, ecològic i sostenible ens permetrà diversificar Mallorca,*
11 *garantir la sobirania alimentària i conservar el territori i la nostra identitat rural.”*

12 El sector primari mallorquí s'ha anat desmantellant al llarg del temps des de la postguerra,
13 paral·lelament a l'augment del sector capdavanter, el sector de serveis, encapçalat pel
14 turisme. Durant segles havia estat el sector predominant a la nostra illa, però actualment
15 suposa menys del 2 % del PIB. Així i tot, mereix una especial atenció per la seva
16 importància social, ambiental i paisatgística.

17 El sector agrari i ramader està format principalment per petits productors, molts d'ells
18 agrupats en cooperatives i amb una forta presència de pagesos ocasionals no
19 professionals, que compaginen la seva professió amb una petita producció agrícola o
20 ramadera. A més, hi trobam uns quants grans productors dedicats principalment a
21 l'horticultura que lluiten dia a dia per fer front als productes provinents de fora de
22 Mallorca. Històricament ha estat un sector molt descuidat i maltractat per l'administració
23 i que ha hagut de lluitar per fer front a la pressió urbanística desmesurada que ha patit la
24 nostra illa els darrers 50 anys, la qual cosa ha provocat la substitució de moltes àrees
25 dedicades a l'explotació agropecuària per àrees urbanes nascudes a partir del creixement
26 de pobles i ciutats, o per la nova construcció d'urbanitzacions. El sector agropecuari viu
27 una realitat precària, especialment causada per l'augment desmesurat dels costos derivats
28 de l'explotació (gasoil, maquinària, fertilitzants, llavors, etc.) enfront d'una constant
29 davallada de preus imposats pels grans compradors, a causa de la forta competència de
30 les importacions nacionals i internacionals. La implementació de subvencions
31 autonòmiques i el cobrament just de la Política Agrària Comuna (PAC) depenent de la
32 UE és vital per la supervivència del sector. Cal afegir que és un sector amb unes

1 condicions de treball dures i, alhora, moltes vegades precàries: uns llocs de treball sovint
2 repudiats pels treballadors locals, especialment entre els joves, i que s'acaben cobrint
3 generalment per població immigrant, de vegades sense regulació. Una de les activitats
4 agrícoles predominants a l'illa durant els segles passats era la producció d'ametlla, una
5 activitat que s'ha vist molt afectada i gairebé exterminada en alguns punts de Mallorca a
6 causa de la *Xylella fastidiosa*, un bacteri que ha mort milers d'arbres arreu de l'illa i que
7 ha afectat especialment el cultiu d'ametllers en secà.

8 Les poques esperances que floreixen actualment entre tots aquests neguits són les del
9 sector vitivinícola, que s'ha especialitzat en la producció de vi de gran qualitat, amb un
10 augment d'explotacions que aposten per l'agricultura i la ramaderia ecològica, i que en
11 alguns casos s'han decantat també per l'elaboració pròpia de productes de gran qualitat,
12 derivats de la producció ecològica. Finalment, tampoc no podem ignorar la tendència
13 inflacionista del preu de la garrova, un altre dels cultius de secà majoritaris arreu de l'illa.
14 Gràcies a aquests pagesos i a la seva gran labor de conservació de la terra, avui dia encara
15 conservam un gran patrimoni natural i paisatgístic, que constitueix l'entorn rural
16 característic de Mallorca.

17 Finalment, cal fer esment al sector de la pesca professional, una activitat que fa més d'un
18 segle va provocar el naixement de la gran majoria de poblacions costaneres del nostre
19 litoral i que en va ser el motor fins a l'arribada del turisme. A dia d'avui, Mallorca compta
20 amb diversos ports arreu de l'illa on encara hi ha nombrosos pescadors professionals,
21 però any rere any en van desapareixent a causa de la manca de relleu generacional i de
22 les dures condicions de treball que imposa la mar. La pesca predominant és la
23 d'arrossegament, seguida de les arts menors. Després de dècades de sobreexplotació, les
24 autoritats i diferents confraries de pescadors es varen veure en la necessitat de crear
25 diverses reserves marines per recuperar la diversitat biològica del medi marí en certs punts
26 de la costa i, així, assegurar la supervivència de distintes espècies. Al cap d'uns anys de
27 la creació de les reserves s'ha demostrat la seva eficàcia amb un augment considerable de
28 les captures i amb la tornada a les nostres costes de nombrosos exemplars d'espècies que
29 feia dècades que no es pescaven. Cal esmentar que aquest sector és molt dependent del
30 sector turístic, principalment de la restauració, ja que n'és el principal comprador.

31 Des de Mallorca Nova creim fonamental la supervivència d'aquests sectors per diversos
32 motius. La preservació dels nostres espais rurals és indispensable si no volem veure la
33 nostra illa encara més plena de ciment, i pensam que els pagesos són l'única eina real que

1 ens pot garantir aquesta conservació. En el context de crisi ambiental en què esteim
2 immersos de ple, cal enfortir més que mai la defensa del nostre territori, conservar els
3 espais rurals i garantir la supervivència de les espècies autòctones de la nostra illa. Si
4 volem revertir el canvi climàtic, hem de repensar de dalt a baix el nostre model alimentari
5 i especialment els mecanismes de producció i distribució. Per reduir la contaminació de
6 la mar, provocada pel centenar de vaixells mercants que arriben cada setmana a les nostres
7 costes, cal apostar per la màxima sobirania alimentària possible. Aquesta sobirania passa
8 per l'augment del pes del sector primari a través d'un augment de la producció local, que
9 vagi directament del productor al comprador, fomentant, així, xarxes de distribució que
10 permetin no haver de dependre de grans intermediaris. Així i tot, pensam que aquest
11 augment ha de venir acompanyat obligatòriament d'una conversió majoritària cap a un
12 model agropecuari ecològic, respectuós amb el medi i que garanteixi el benestar animal i
13 d'un model de pesca sostenible i respectuós amb el fons marí. A més, consideram que és
14 un sector clau si volem revertir el monocultiu turístic actual apostant per una
15 diversificació econòmica sostenible a nivell ambiental. Un sector que ens permet, alhora,
16 mantenir les arrels tradicionals de la nostra illa i innovar per ser més eficients sense deixar
17 de ser respectuosos amb el medi.

18 Si deixam morir la pagesia i la pesca, acabarem veient morir segles de lluita i treball per
19 la terra, a més de tradicions, gastronomia i cultura que han nascut i perviscut arran
20 d'aquestes activitats, i que conforma la gran majoria de la nostra identitat nacional. Cal
21 posar en valor aquests sectors, acostar-los als joves i a la població femenina per garantir
22 el reemplaçament de la generació actual i apostar fortament per les cooperatives, la venda
23 directa al consumidor i la millora de les condicions laborals i de la vida rural a través de
24 mecanismes com la formació professional o la sindicalització d'aquests professionals en
25 agrupacions referents i properes al nostre espectre ideològic, com pot ser Unió de Pagesos
26 de Mallorca.

27 Per poder garantir la supervivència d'aquestes activitats i la conservació del territori, fer
28 camí cap a una major sobirania alimentària i dur a terme un canvi profund en l'economia
29 illenca, des d'aquesta organització proposam, entre d'altres, la posada en valor d'aquestes
30 activitats entre el jovent a través de la promoció i l'augment de l'oferta formativa en
31 aquests camps (cursos, formació professional, estudis superiors, etc.), l'ajuda per als joves
32 agricultors, a través de subvencions i concessions de crèdits, la promoció del producte
33 local a través d'etiquetes sostenibles o denominacions d'origen dels distints productes, el

1 subministrament íntegre de producte local dels diferents departaments i serveis
2 pertanyents a l'Administració pública, l'aplicació de mecanismes d'obligació de compra
3 de producte local a les grans cadenes de subministrament alimentari, hotels i cadenes de
4 restauració, la posada en marxa de plans de conservació d'espècies i varietats locals, la
5 creació de nous mercats municipals ecològics i de proximitat i la promoció dels que ja
6 existeixen. Igualment, també cal fomentar l'ajuda i l'assessorament a les organitzacions
7 agropecuàries i a les confraries de pescadors. A més, és fonamental legislar en favor de
8 la implementació de l'agricultura i la ramaderia ecològica, i en contra de la urbanització
9 de sòl rústic. Cal dificultar la compra de sòl rural per part de compradors que no
10 mantinguin les activitats agropecuàries, la posada en marxa de noves reserves marines i
11 en favor de la pesca selectiva i controlada.

12 En definitiva, cal apostar per un sector primari fort, ecològic, respectuós amb el medi i el
13 benestar animal, i prioritzar la qualitat a la quantitat per posar en valor la producció
14 mallorquina en front de la forana. Sense aquestes iniciatives, el camp i la pesca tradicionals
15 s'aniran dil·luïnt de cada vegada més fins a arribar a un punt on la seva supervivència
16 sigui inviable i el camp mallorquí sigui substituït pel ciment i la mar sigui propietat dels
17 iots. Si volem una Mallorca Nova, hem de renovar el sector primari obligatòriament.

18

19 **3.2. Paisatge i medi illenc**

20 *“Avançar cap a un model de desenvolupament sostenible que aposti per la protecció de*
21 *la biodiversitat, el foment de l'economia circular i la garantia a l'accés universal dels*
22 *recursos bàsics.”*

23 S'entén per medi ambient el conjunt total d'allò que ens envolta. Tot i això, aquest no s'ha
24 de concebre únicament com l'entorn natural, sinó que convé incorporar-hi també l'entorn
25 social, econòmic i cultural que condicionen i determinen la vida de les persones i de la
26 societat. Per tant, hi trobam tota una conjunció de diferents elements que interactuen i es
27 retroalimenten, arribant, així, a contradiccions evidents per a la sostenibilitat del planeta,
28 com ho demostra el sistema econòmic actual que predica un creixement continu i infinit
29 en un context de recursos limitats.

30 Així idò, el capitalisme es basa en l'explotació insostenible dels recursos, ja que tendeix
31 a l'acumulació infinita en un planeta de recursos finits, hipotecant així a les generacions
32 futures amb un deteriorament progressiu del medi natural per a satisfer les seves

1 necessitats. Tot això en un context d'augment incontrolat del consum i la generació
2 massiva de residus, a partir d'un model de producció que accelera el canvi climàtic.
3 Mallorca no s'escapa d'aquesta realitat, sobretot si es té en compte el fet insular i el model
4 econòmic: territori i recursos limitats, però alhora explotats de manera contínua i
5 desproporcionada durant els darrers seixanta anys en nom d'un creixement econòmic basat
6 en el monocultiu turístic que, vist en perspectiva, ha suposat una acumulació de capital en
7 unes poques mans, per mor de l'explotació del territori, els recursos i les persones.

8 Per tant, davant la situació d'emergència climàtica en què ens trobam, provocada per un
9 sistema econòmic basat en l'explotació insostenible del medi, es fa necessari un canvi de
10 paradigma en el sentit ecològic, econòmic, social i polític. Un canvi que s'ha de basar en
11 un model de desenvolupament sostenible que no hipotequi les generacions futures i el
12 planeta. Un canvi on la defensa del medi ambient sigui un dels punts principals per a
13 superar el sistema econòmic que el degrada, ja que posa en perill la supervivència de totes
14 les espècies i ecosistemes que l'integren.

15 En aquest sentit, des de Mallorca Nova ens oposam a la construcció i al desenvolupament
16 de noves infraestructures que no vagin en camí d'un canvi de model sostenible i que
17 tinguin un impacte negatiu sobre el territori, car consideram que el patrimoni natural és
18 un element fonamental de la realitat ambiental i social illenca, constituint-se així com un
19 element clau pel que fa al manteniment de l'economia. Per tant, davant la situació de
20 pressió humana constant a la qual és sotmesa Mallorca, la protecció i conservació de la
21 biodiversitat és més que necessària i justificada. En aquest sentit, no basta amb la
22 protecció d'espais naturals consolidats, com el Parc Natural de la Península de Llevant,
23 la Serra de Tramuntana, Cabrera, sa Dragonera, s'Albufera de Mallorca, etc., sinó que
24 aquests s'han d'ampliar i dotar d'un pressupost suficient per a afrontar les seves
25 necessitats i millorar-ne la gestió. Per una altra part, a la protecció dels espais naturals
26 s'hi ha d'afegir, també, la protecció d'espècies i hàbitats, tant en els ecosistemes terrestres
27 com marins. Així idò, la gestió del medi ambient s'ha de basar en criteris de sostenibilitat
28 i equilibri per tal de garantir la conservació de la biodiversitat, una tasca que suposa deixar
29 enrere el procés d'urbanització constant que ha patit l'illa durant les darreres dècades.

30 Pel que fa a la gestió dels recursos, és necessària una legislació que garanteixi l'accés dels
31 ciutadans als recursos bàsics com a dret fonamental. En aquest sentit, una de les
32 problemàtiques futures és l'escassetat d'aigua, un recurs exposat contínuament a la
33 sobreexplotació, motiu pel qual consideram necessària una gestió integral i eficaç en

1 termes de sostenibilitat que garanteixi l'accés universal a l'abastiment a partir de la
2 paralització dels processos de privatització de l'aigua, afavorint i fomentant, així, la
3 municipalització d'aquest servei. Per això, es fa imprescindible millorar els processos de
4 depuració per a garantir tots els usos potencials de les aigües regenerades, i acabar,
5 d'aquesta manera, amb els vessaments a la mar; a més de minimitzar la utilització
6 d'infraestructures de dessalació, alhora que potenciar l'aprofitament d'aigües pluvials.
7 De la mateixa manera, també es fa imprescindible l'impuls de polítiques decidides cap a
8 la reducció dràstica del seu consum, sobretot aquell destinat a l'oci privat i elitista.

9 D'altra banda, pel que fa a la gestió dels residus, consideram necessari el foment de
10 l'economia circular. És a dir, un model de producció i consum que implica compartir,
11 reutilitzar, reparar, renovar i reciclar materials i productes existents tots els cops que sigui
12 possible per tal de generar valor afegit i disminuir la incineració dels residus. D'aquesta
13 manera, el cicle de vida dels productes s'allarga i, en la pràctica, implica reduir els residus
14 al mínim, ja que els materials d'un producte que ja no es pot utilitzar es mantenen dins de
15 l'economia sempre que sigui possible. Per això, s'ha d'avançar encara més cap a una
16 recollida selectiva de residus obligatòria, amb una gestió que aprofiti la matèria orgànica
17 per al compostatge i aposti per l'establiment del sistema de depòsit, devolució i retorn
18 (SDDR). Tot això, a més, ha d'anar acompanyat de polítiques que fomentin la reducció
19 en origen, la reutilització i la desmaterialització, evitant així envasos i embalatges
20 innecessaris i els productes d'un sol ús.

21 Un aspecte important per possibilitar tot això exposat és el foment de l'educació
22 ambiental mitjançant la proposta i la posada en pràctica d'activitats de divulgació i
23 sensibilització de la problemàtica ambiental, així com actuacions destinades a difondre el
24 problema i la situació del conflicte que es pretén abordar. Per tant, és ben necessària una
25 pedagogia ambiental que apunti cap a un consum responsable, cap al foment d'una
26 alimentació saludable basada en productes de proximitat i ecològics, a la protecció de la
27 biodiversitat i del territori, així com cap al rebuig de la contaminació i el desenvolupament
28 il·limitat i insostenible.

29

30 **3.3. Energia i transició ecològica**

31 *“Avançar cap a la sobirania energètica a través d'un model ecològic, sostenible i*
32 *eficient, basat en les energies renovables.”*

1 La situació actual d'emergència climàtica en la qual ens trobam es deu, sobretot, a les
2 emissions de gasos amb efecte d'hivernacle provocades per l'ús de combustibles fòssils.
3 Així idò, tot i que de cada vegada és fa més evident la necessitat d'engegar una transició
4 ecològica cap a les energies renovables per avançar cap a un model més sostenible i sense
5 combustibles fòssils, la resistència provocada pels interessos de les grans companyies
6 energètiques i petrolieres fa que aquesta transició necessària es retardi.

7 De fet, a Mallorca, amb una elevada dependència exterior (95 %), la majoria de la generació
8 elèctrica es realitza mitjançant combustibles fòssils. A això s'hi ha d'afegir la poca
9 implantació d'energies renovables (2,6 %) i la limitada presència d'un sector industrial
10 capaç d'engegar aquesta transició ecològica. Tot i això, no hi ha dubte que la Llei 10/2019,
11 de 22 de febrer, de Canvi climàtic i transició energètica, representa una passa important per
12 a la transició energètica a les Illes. Amb tot, convé remarcar que per a aquesta transició
13 convé que la llei es desenvolupi i s'apliqui el més aviat possible, ja que fer efectiva la
14 transició ecològica és una necessitat urgent. Ara bé, també convé assenyalar que aquesta
15 llei ha topat amb la incostitucionalitat d'algunes de les seves disposicions, ja que no es
16 poden desenvolupar fins que no s'aprovi una llei estatal sobre la qüestió.

17 Així idò, l'objectiu primordial és la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle
18 i l'abandonament dels combustibles fòssils per donar pas a una transició cap a un model
19 energètic ecològic, sostenible i eficient, però també just en el sentit social i territorial, el
20 qual impedeixi els monopolis de les grans empreses energètiques i la destrucció del
21 territori. Per una altra part, aquest nou model ha de fomentar l'estalvi energètic real, sense
22 oblidar un aspecte important que s'ha d'abordar des de la perspectiva energètica: el
23 decreixement turístic, ja que els esforços per racionalitzar el sistema energètic no serviran
24 de res si no deixa d'augmentar-ne el consum en termes absoluts, provocats per la
25 massificació que implica el monocultiu turístic.

26 Per tant, el foment de les energies renovables és una tasca pendent a la nostra illa, ja que
27 l'objectiu que s'ha de marcar és deixar enrere la dependència energètica exterior dels
28 combustibles fòssils i reduir el consum energètic. Cal avançar, així, cap a un model basat
29 en la sobirania energètica i la socialització de les energies renovables: solar, eòlica,
30 biomassa, hidràulica, etc. En aquest sentit, la generació i distribució s'ha de basar en un
31 economia col·laborativa que aprofiti els recursos naturals a partir d'una xarxa
32 d'interrelació compartida i gratuïta per a l'ús públic, on elements del nou urbanisme
33 puguin beneficiar als usuaris particulars i a l'autoconsum. Tot això acompanyat de plans

1 de gestió energètica obligatoris per a empreses i administracions públiques, amb
2 l'objectiu de reduir al màxim les emissions i possibilitar aquesta transició cap a les
3 energies renovables.

4 Igualment, la reducció de les emissions comporta també un replantejament de les formes
5 i pautes de mobilitat, més encara si es té en compte que Mallorca és un dels territoris amb
6 la ràtio de vehicles privats per habitant més elevat del món. Així idò, la necessitat de
7 fomentar el transport públic es fa més que evident, però abans d'això convé millorar-ne
8 la xarxa i augmentar les freqüències perquè esdevengui un transport públic de qualitat
9 que pugui competir amb el vehicle privat. Igualment, conscients que el vehicle privat no
10 desapareixerà, es fa necessari també el foment de vehicles híbrids o elèctrics que ajudin
11 a reduir les emissions.

12 Des de Mallorca Nova consideram que una eina necessària per dur a terme aquesta
13 transició és el canvi cap a una fiscalitat ecològica, una nova tributació amb impostos
14 ambientals que suposin el trasllat de gran part de la contribució fiscal a aquelles activitats
15 que contaminin, generin residus excessius o basin la seva activitat en una explotació
16 extensiva dels recursos. Per contra, aquesta fiscalitat ecològica ha de proporcionar
17 incentius a aquelles activitats que realitzin un ús més eficient dels recursos i estimulin la
18 innovació cap a la utilització d'energies renovables. Així idò, es tracta de reforçar el
19 compliment de la normativa en protecció del medi ambient, a partir d'una reforma fiscal
20 en termes ecològics que sigui una eina per avançar cap a la sostenibilitat ambiental de la
21 nostra societat. Per tant, en aquesta nova fiscalitat ecològica, per sobre de la clàssica
22 funció fiscal de recaptació d'ingressos per a la hisenda pública, hi ha de predominar la
23 voluntat d'influenciar en la modificació de conductes dels agents econòmics respecte al
24 medi ambient.

25 Fer, en definitiva, una reforma de la política fiscal que incideixi especialment sobre l'ús
26 dels recursos i en l'activitat de transformació de servei més que sobre els productes
27 finalment acabats, introduint una càrrega tributària que equivalgui no només als costos
28 directes originats per qualsevol intervenció sobre el medi, sinó també als costos
29 secundaris o indirectes i els derivats del manteniment de la sostenibilitat dels recursos i
30 els serveis que la mateixa naturalesa aporta. Tot això amb una voluntat finalista de que
31 cada una de les mesures tributàries aplicades sigui explícita, de manera que la gent les pugui
32 entendre i acceptar, ja que l'objectiu final d'aquesta fiscalitat ecològica ha de ser la

1 redistribució de la renda en favor dels més desfavorits a partir de la penalització de les
2 activitats més contaminants, com també promoure nous sectors més dinàmics i sostenibles.

3 **4. Feminisme i igualtat**

4 El patriarcat ha estat i és un sistema d'organització social que, des de fa mil·lennis, ha situat
5 les dones en una esfera d'inferioritat respecte dels homes. Com a sistema d'opressió, ha
6 actuat i actua en tots els àmbits de la nostra societat, manifestant-se tant cultural com
7 econòmicament. Des de la divisió sexual del treball fins a la violència física, passant per rols
8 i actituds discriminatòries, ha limitat la capacitat de les dones per a poder desenvolupar-se de
9 forma lliure i completa i, amb això, s'ha limitat el potencial de tota la societat.

10 També cal tenir en compte que el patriarcat es perpetua i es combina amb les altres formes
11 d'opressió i explotació. Capitalisme, colonialisme i racisme han interactuat històricament
12 a través de les distincions de gènere, classe i raça, oprimint les dones de formes diverses.
13 La interacció d'aquestes forces, així mateix, ha devaluat les vides de milions de persones a
14 Mallorca i arreu del món. És, per tant, imprescindible la lluita del moviment feminista com
15 a part central d'un bloc ampli de lluites socials que posin la vida de les dones al centre i la
16 de totes les persones en el mateix lloc.

17 En aquest marc, la desigualtat entre dones i homes conté implicacions que són alhora
18 complexes i concretes. Complexes, perquè dones de diferents orígens socials experimenten
19 el patriarcat de formes diverses. Concretes, perquè les dones en el seu conjunt pateixen una
20 major incidència de la pobresa (segons dades de 2014, més d'un 50 % més que els homes)
21 a nivell global. Així, les dones tendeixen a combinar les tasques de cures amb el treball
22 assalariat, fet que incrementa les possibilitats de patir malalties relacionades amb l'estrès i
23 l'ansietat. En efecte, la divisió sexual del treball fa que continuïn experimentant un grau
24 notable de dependència econòmica. A més, tradicionalment la dona ocupa un nombre molt
25 baix de llocs de representació, tant en l'àmbit públic com empresarial, pateixen l'escletxa
26 salarial i ocupen amb més freqüència treballs a temps parcial, precaris i informals. En
27 resum, a les violències i discriminacions físiques i psicològiques, hem de sumar-hi el fet
28 que les dones ocupen un lloc molt més vulnerable en el sistema econòmic i que pateixen
29 amb més força les crisis.

30 Aquesta qüestió clau, és a dir, la desigualtat entre homes i dones, és una pregunta central
31 que ha rebut respostes molt diverses. Així, el feminisme ha configurat històricament un
32 moviment extraordinàriament canviant i complex. Actualment, aquest moviment ha

1 demostrat una capacitat de creixement i mobilització que l'ha situat com un dels fets socials
2 més importants de la nostra època a Mallorca, a l'Estat espanyol i a la resta del món. No
3 obstant això, la diversitat inherent del feminisme s'ha manifestat amb tensions i friccions,
4 amb el risc que això suposi divisions insalvables i, per tant, posi en risc la capacitat de
5 pressió dels moviments en conjunt. Així, entenem que una definició estreta de feminisme pot
6 portar a un replegament identitari, de reivindicació del grup en contraposició al conjunt. D'altra
7 banda, una definició massa àmplia corre el perill de diluir el moviment i buidar-lo de contingut.

8 És per això que reivindicam una concepció del feminisme no identitària, sinó programàtica,
9 basada en propostes concretes i línies clares capaces d'interpel·lar la major part dels
10 feminismes existents. Conscients de ser hereves de tots els feminismes que s'han anat
11 articulant durant la història. De la primera onada, impulsora de la igualtat civil i política
12 entre homes i dones, i de les primeres grans lleis socials. De la segona onada, que pugnà
13 per incloure allò personal dins allò polític, i els drets sexuals i reproductius. De la tercera
14 onada, que discutí el que significa ser dona i va ampliar el moviment a diferents races,
15 ètnies i orientacions sexuals. I, finalment, de la quarta onada, que ens els darrers anys ha
16 posat la violència patriarcal al centre i ha reivindicat totes les tradicions anteriors. Ens
17 reconeixem, així mateix, en la lluita germana del feminisme amb la resta de moviments
18 socials i cercam l'emancipació de totes les dones en una nova societat capaç de repartir les
19 cures, el treball assalariat i les oportunitats.

20 Tanmateix, no podem obviar que som part d'un moviment que ha tingut un arrelament
21 especial entre les dones joves, car la situació actual que vivim és aparentment paradoxal i
22 contradictòria: tot i que seguim patint desigualtats de gènere, la majoria de la societat
23 percep el feminisme com un moviment aliè. Avui dia, endemés, la joventut assumeix rols
24 sexistes que condicionen la forma de veure i enfrontar-se al món. Per norma general, les
25 joves s'acosten al feminisme atretes per experiències personals i per la incomprensió de
26 certes situacions que es donen en un món suposadament igualitari, i no perquè la societat
27 o les aules preparin les dones per la lluita feminista. En canvi, els joves molt sovint viuen
28 al marge d'aquest moviment o s'hi incorporen més tardanament.

29 Entre alguns dels motius que més fan patir el jovent podem trobar els dictats de la moda
30 i el mite de l'amor romàntic. Les joves, molt sovint, consideren que per a encaixar en la
31 societat han d'encasellar-se en models que contínuament se'ns mostren com a correctes i
32 majoritaris. Uns models que, d'altra banda, estan definits per un sistema capitalista basat
33 en el consumisme i les inseguretats. En aquest context també s'ha de tenir en compte

1 l'auge de la vida 2.0. en la qual les relacions socials se substitueixen per relacions a través
2 de la xarxa. D'aquesta manera, tot i haver canviat la forma de comunicar-se, les relacions
3 afectives entre joves continuen reproduint els paràmetres clàssics: relacions heterosexuales,
4 marcades per la dominació masculina i la subordinació del femení. Així, podem dir que
5 simplement hem assistit a un canvi en els mètodes de control sobre les dones, mentre que
6 els valors de l'amor romàntic continuen imperant en les relacions de parella.

7 Tot i així, actualment la joventut té un nivell de formació molt superior que el de les
8 generacions precedents i, tanmateix, molts de nosaltres només podem accedir a treballs
9 precaris o ens veim abocats a l'atur: la taxa d'atur juvenil a Espanya equival al 43.9 %, i
10 és el país de la Unió Europea amb un major nombre de joves aturats. Aquesta situació es
11 produeix en un context de canvi i evolució del mercat laboral, marcat per diverses
12 transformacions, com ho són la desaparició de determinades ocupacions, la creació de
13 noves i el procés de digitalització ràpida de l'economia. Fins i tot en aquests nous mercats,
14 ja es defineixen quins àmbits són ocupats majoritàriament per homes que per dones i
15 quins sectors són els que tenen més poder.

16 A les Illes Balears, la forta dependència del turisme, un sector especialment afectat per la
17 pandèmia, ha agreujat la situació laboral dels joves. Segons l'INE, les Illes són la sisena
18 comunitat autònoma amb major taxa d'atur juvenil (amb un 15.9 %). Les dificultats que
19 ens afecten a tots els joves en aquesta franja d'edat són especialment crítiques en el cas
20 de les dones. En aquest sentit, la mescla d'aquestes dues condicions, ser dona i jove,
21 incrementa les probabilitats de patir una situació laboral difícil: atur, precarietat i
22 temporalitat. Així, gairebé un 60 % de les dones menors de 25 anys es troben en
23 l'actualitat en una situació d'atur a les Illes Balears. Aquesta xifra no només suposa una
24 diferència de més de vint punts entre homes i dones joves de les illes, sinó que, a més, situa
25 les dones illenques menors de 25 anys com les que més pateixen l'atur a l'Estat espanyol.
26 Alguns dels motius d'aquestes dades són, sens dubte, el monocultiu turístic i els contractes
27 temporals que suposa.

28 A tot això hi podem sumar la major dificultat per emancipar-nos, per tenir èxit laboral i
29 les dificultats de compaginar la carrera professional amb la possibilitat de formar una
30 família, en cas que així es desitgi. De fet, la majoria de les joves que han abandonat el
31 mercat laboral ho han fet per motius familiars: tenir fills o ocupar-se de tasques de la casa.
32 Per tot això, consideram imprescindible que les joves de Mallorca tinguem una veu
33 pròpia per definir la nostra lluita, és a dir, la lluita feminista. Tenim moltes barreres per

1 superar i moltes coses a aportar, i som poques en comparació amb aquells que es
2 mantenen immòbils davant les desigualtats.

3 Malgrat tot, en parlar de feminisme és imprescindible fer referència, també, a la
4 masculinitat i com es relaciona amb el sistema sexe-gènere i amb el feminisme mateix.
5 El que hem conegut fins ara com a masculinitat hegemònica es basa en un sistema de
6 codis, regles i rols socials que consoliden la supremacia social de l'home sobre la dona.
7 Amb tot, aquesta masculinitat també implica una supremacia d'un determinat prototip
8 d'home sobre tot allò que no marca l'heteronormativitat i sobre qualsevol expressió no
9 normativa, en general.

10 Per tant, com a resposta a aquest tipus de masculinitat que subordina la dona, i amb un
11 incipient creixement del moviment feminista, s'ha replantejat un nou escenari, el de les
12 noves masculinitats. Aquesta nova concepció neix de la necessitat de crear una relació
13 d'equilibri entre homes i dones, per això és important que s'entengui com a part de la
14 lluita contra el patriarcat i no simplement com un nou model d'home contemporani. Les
15 noves masculinitats s'han d'entendre com a un nou tipus d'identitat que qüestiona el
16 poder, la denominació, la complicitat i els privilegis del model hegemònic de masculinitat
17 i heteronormativitat; en cas contrari, cauríem en un nou model sexista contemporani.

18 En aquest sentit, cal tenir en compte que hi ha tres elements que constitueixen l'esfera de
19 les noves masculinitats. En primer lloc, és necessària una redistribució i democratització
20 del poder com a principi ordenador de la pràctica, és a dir, s'ha de fer efectiva aquesta
21 cessió del poder entre ambdós gèneres mitjançant principis democràtics. En segon lloc,
22 s'ha de qüestionar críticament el poder patriarcal i la masculinitat hegemònica com a base
23 ideològica del concepte de les noves masculinitats. I, finalment, s'ha de tenir en compte
24 que vivim en una realitat constantment transformadora, cosa que implica fer un exercici
25 constant de crítica per a adaptar-se a la realitat actual. Endemés, la masculinitat
26 hegemònica també ataca la pròpia construcció de masculinitats no normatives per mor de
27 les sexualitats dissidents, per exemple. La reflexió entorn als rols tòxics cap a la pròpia
28 performativitat masculina és, per tant, un element clau en el procés de construir d'una
29 nova masculinitat, que ens creim i defensam.

30 A més, d'acord amb l'estudi realitzat per Ramón Flecha, Lidia Puigvert i Oriol Ríos en
31 el qual identifiquen tres tipus diferents de masculinitats: masculinitats tradicionals
32 dominants, masculinitats tradicionals oprimides i masculinitats alternatives, tan sols

1 aquestes últimes són les que poden ajudar a finalitzar la lluita contra la violència de la
2 dona, perquè combinen els elements de desig, atractiu i igualtat, la qual cosa podria
3 suposar l'equilibri de la relació afectiva entre home i dona, i la superació de la violència
4 de gènere. És per això que defensam les noves masculinitats com a l'únic model identitari
5 capaç de mantenir un relació igualitària.

6 Finalment, és imprescindible fer referència també al col·lectiu LGTBI+, que consideram
7 un aliat del feminisme, en tant que ambdós busquen la superació del patriarcat i de la
8 masculinitat hegemònica i heteronormativa. Al cap i a la fi, l'ordre patriarcal és basa en
9 l'establiment d'uns rols predeterminats per a cada gènere, fruit de valors culturals que s'han
10 imposat des d'antic. Per tant, el que cerquen aquests dos col·lectius es assolir una
11 alternativa en què no ningú no hagi d'actuar dins del marc d'aquests valors, és a dir, una
12 societat sense gèneres i sense desequilibris per raó de sexe o orientació sexual. Una societat,
13 en resum, en la qual els subjectes puguin actuar independentment del sistema sexe-gènere
14 al qual pertanyen i puguin desenvolupar actituds, comportaments, creences, modulacions
15 emocionals i desitjos en total llibertat. Per aquest motiu, és necessari de continuar la lluita
16 feminista conjuntament amb el col·lectiu LGTBI+, sense oblidar ni deixar de banda les
17 persones trans*.

18

19 **4.1. Cures, divisió sexual del treball i paritat**

20 *“Una societat que posi el treball de cures en el centre de les polítiques i s'organitzi per*
21 *cobrir-les més enllà del mercat i la família.”*

22 Des de fa més d'una dècada hem estat parlant de crisis. La crisi econòmica, la crisi
23 territorial, la crisi institucional, la crisi de l'euro i, recentment, la crisi ecològica han estat
24 al centre del debat públic i de les preocupacions de bona part dels ciutadans tant de les Illes
25 Balears com de l'Estat espanyol. Però existeix una altra crisi que, de forma creixent durant
26 les darreres quatre dècades, ha anat precaritzant les expectatives vitals del conjunt de la
27 població i, més especialment, de les classes populars: la crisi de cures.

28 El concepte de cures és un dels eixos més importants incorporats pel moviment feminista.
29 Entenem com a cures totes aquelles pràctiques, tant materials com afectives, necessàries
30 per al manteniment i la reproducció de la vida. Tasques com cuinar, comprar, planxar la
31 roba, netejar la casa i tenir cobertes les necessitats emocionals són condicions necessàries
32 per a qualsevol activitat productiva. A més, en el transcurs de la vida les persones

1 emmalaltim, envellim, ens lesionam i morim. Per tant, les tasques de cures són essencials
2 perquè qualsevol societat se sostengui i no les podem realitzar sense els altres.

3 Llavors, entenem com a crisi de cures aquella situació on la societat en el seu conjunt no
4 és capaç d'organitzar aquest treball necessari de forma eficient. La major part d'aquestes
5 tasques han estat històricament infravalorades com a no essencials i han estat portades a
6 terme per les dones, un fet que ha imposat un fre a les seves possibilitats d'autorealització
7 i la dependència respecte dels homes. Durant les darreres dècades, cada vegada més dones
8 han passat a participar dels mercats de treball en els països de l'Europa occidental. L'Estat
9 espanyol, en aquest punt, ha patit una autèntica revolució, i les dones han passat de
10 representar un 27,65 % de la població activa, l'any 1979, a un 52,63 %, el 2017, situant-se
11 en uns nivells similars a França (51,39 %) o el Regne Unit (57,76 %). No obstant això, les
12 dones continuen dedicant-se, sobretot en els països del Sud d'Europa, molt més temps que
13 els homes als treballs reproductius i de cures no remunerats. De fet, a l'Estat espanyol les
14 dones dediquen de mitjana el triple de temps que els homes a aquestes tasques, només per
15 sota d'Itàlia i Portugal, entre els països de l'Europa occidental.

16 Això, evidentment, en part es deu a una permanència de mentalitats conservadores i
17 pràctiques heretades del franquisme, però no podem deslligar-ho d'una pressió sistemàtica
18 sobre l'Estat del benestar ni de l'increment de la precarietat laboral en el marc del
19 neoliberalisme. Una precarietat que és encara superior en economies com la mallorquina,
20 amb una forta dependència dels serveis vinculats al turisme. Aquesta situació dificulta
21 enormement la conciliació laboral i la coresponsabilitat en les tasques de cures a la llar.

22 A les Illes Balears, com a l'Estat espanyol, aquesta tendència és encara pitjor, a causa del
23 subdesenvolupament de les polítiques socials, que són encara pitjors quan observam les
24 ajudes a les famílies. Com a petita mostra, l'any 2000 només un 8 % d'infants de 0 a 3 anys
25 tenien plaça en una escola bressol pública, en front d'un 44 % dels infants danesos o el 40
26 % dels suecs. Amb les cures a les persones majors de 65 anys es repeteix l'escenari, ja que
27 l'any 2000 només un 1,5 % dels ancians espanyols rebien serveis domiciliaris públics, en
28 front d'un 24 % dels danesos i un 17 % dels suecs. Si bé aquesta darrera realitat inicià la
29 via de correcció l'any 2006 amb la Llei de Dependència, fou severament retallada durant
30 els governs del PP. Aquesta mancança de polítiques públiques fa que aquestes tasques
31 recaiguin sobre les dones. En una societat on les dones són cada vegada més partícips dels
32 treball assalariat, això significa sotmetre-les a dobles i triples jornades, a una major propensió

1 a acabar en feines a temps parcial i al treball informal. A més, aquestes mancances propicien
2 que s'accentuin les desigualtats socials per motius de classe, raça o ètnia.

3 En general, la permanència de la divisió sexual del treball ens explica que les dones
4 continuïn tenint problemes per accedir a llocs de responsabilitat i, vinculat a aquest fet, la
5 permanència de l'escletxa salarial, sobretot les dones de les classes populars, que no es
6 poden permetre contractar serveis complets de cures en el mercat. Fet que confirma que, a
7 pesar dels enormes canvis de mentalitat que s'han produït en els darrers anys, a nivell
8 material, les reivindicacions històriques del feminisme avancen lentament. Canviar la
9 mentalitat de la gent i les polítiques normatives de representació no és suficient per a
10 revertir la crisi de cures, els problemes de representació ni l'escletxa salarial. Necessitam
11 abordar la transformació de l'economia mallorquina, si volem donar conclusió a les
12 demandes dels feminismes.

13 Per tant, la reversió de la crisi de cures requereix repensar i reorganitzar el conjunt de la
14 nostra economia i societat, amb canvis importants que situïn les necessitats de cures, que
15 tot es les persones tenim, al centre. Primer, és necessari que l'Estat, d'una vegada, sigui
16 partícip de les necessitats reproductives dels mallorquins. Això passa per una inversió
17 decidida en polítiques socials, escoles bressol, dependència, sanitat i educació. Segon, són
18 necessàries polítiques actives de conciliació, així com la reducció de la jornada laboral.
19 Aquestes polítiques han de facilitar una necessària redistribució del treball de cures en el
20 si de la llar. Tercer, és necessària una transició en el model productiu mallorquí que
21 expandeixi el nombre de feines estables i ben remunerades, que permetin majors
22 possibilitats de conciliació i planificació vital i familiar a llarg termini.

23

24 **4.2. Justícia i violència sexual**

25 *“És necessària una justícia feminista que neixi del principi bàsic de veritat, justícia,*
26 *reparació i garanties de no repetició.”*

27 En els darrers anys el feminisme té més força que mai. No obstant això, la violència
28 segueix marcant la realitat de la vida de moltes dones i la justícia no protegeix
29 suficientment. En l'actualitat s'estan plantejant canvis penals seguint una lògica punitiva,
30 la qual cosa estableix un increment de les penes com a forma més adequada per donar
31 protecció a les dones. D'aquesta manera, es dona una solució fàcil dient el que es creu
32 que volen sentir les dones i s'evita fer front a una realitat molt més complexa. El sistema

1 penal actual tendeix a fer del problema social d'igualtat de les dones un problema de
2 control de delictes, i ho fa individualitzant. Així, es desvia el focus de les causes que
3 motiven les violències i del canvi estructural i radical que es requereix.

4 És per això que és necessària una justícia feminista que neixi del principi bàsic de veritat,
5 justícia, reparació i garanties de no repetició, seguint l'exemple del moviment de memòria
6 històrica i contra la impunitat dels crims del franquisme. Parlam de construir la resolució
7 dels conflictes des d'un altre punt de vista de la justícia actual, masculinitzada, patriarcal
8 i que no té en compte la veu de les dones. Pensam en lleis i processos més eficients, per
9 tal de no arribar a la vulneració de la dona.

10 En el cas de La Manada (2016-2019) es va fer evident que el sistema judicial actual té
11 algunes carències. La resolució realitzada per l'Audiència Provincial de Navarra va
12 qualificar el fet com abús sexual, assegurava que els agressors no havien actuat ni amb
13 violència ni intimidació. Tot això va ser possible perquè el Codi Penal dona peu a aquesta
14 interpretació. Per tot això, no podem permetre que un text legislatiu de referència tingui
15 ambigüitats tan importants en relació amb aquest tema. Per tant, els fets ocorreguts en
16 aquest cas mostren com és de necessària una reforma urgent del Codi Penal. És necessari que
17 les definicions d'aquesta reforma siguin el més clares possibles i se centrin a protegir
18 l'autonomia i el consentiment lliure de la dona, tal com estableix la comunitat internacional.

19 Amb tot això, consideram necessària una legislació amb perspectiva feminista, que sigui
20 capaç de satisfer les necessitats actuals del rol de la dona, començant per la reforma del
21 Codi Penal i els protocols d'actuació en cas de violència masculista, i continuant amb
22 l'increment dels recursos públics en relació amb la llei de violència de gènere. Així
23 mateix, consideram clau la modificació de l'estructura del poder judicial, ja que sense una
24 paritat real en els alts càrrecs de l'àmbit judicial és totalment complicat fer front a aquests
25 feminicidis que es donen de forma sistemàtica a la nostra societat.

26 Per altra banda, si parlam de justícia i violències, no es pot deixar de banda un tema tan
27 complex com és la prostitució, que porta dècades essent objecte de debat en el si del
28 moviment feminista. Des de Mallorca Nova emplaçam tots els col·lectius al debat futur,
29 democràtic i seriós per tal d'arribar a un consens que sigui el més beneficiós per a les
30 dones. Així mateix, es proposa de fer el mateix amb el tema de la pornografia. En qualsevol
31 cas, és necessari construir una nova realitat des de la lògica dels drets humans on es faci
32 efectiva l'emancipació real de les dones, garantint la integritat dels col·lectius afectats.

1

2 **4.3. Drets reproductius**

3 *“Cal protegir els drets reproductius de les dones, allunyant-los de la visió heteronormativa.”*

4 Els drets sexuals i reproductius van íntimament lligats l'un amb l'altre. Els drets
5 reproductius són els drets que garanteixen la lliure decisió sobre la forma de viure del
6 propi cos en l'esfera sexual i reproductiva. Aquests drets engloben el dret de decidir si
7 vols tenir fills, quan i quants; garantir l'accés al sistema sanitari en afers reproductius,
8 incloent-hi els mètodes anticonceptius; la informació en aquesta matèria per garantir una
9 visió lliure i informada; i a més, el dret de decidir si es vol casar, amb qui i quan.. Tot
10 això significa que les nostres vides haurien de ser lliures de tota forma de violència sexual,
11 incloses violació, mutilació genital femenina, així l'embaràs, l'avortament o
12 l'esterilització forçosos. D'acord amb la Dr. Bustreo, ex-directora general de
13 l'Organització Mundial de la Salut, la tercera part de les malalties de dones entre 15 i 44
14 anys estan relacionades amb el component sexual i reproductiu. A més, el sexe sense
15 protecció és el major risc, particularment, entre dones i joves de països desenvolupats.
16 Des de Mallorca nova defensam els drets reproductius de les dones, de manera que puguin
17 decidir de forma segura, lliure i informada sobre la sexualitat i reproducció.

18 A les Illes Balears tenim una disposició referent als drets reproductius, d'acord amb la
19 Llei 11/2016, de 28 de juliol, D'igualtat de dones i homes en l'article 47 del text, que
20 disposa: *“L'administració sanitària de les Illes Balears ha d'assegurar l'exercici dels*
21 *drets reproductius i sexuals. S'han d'impulsar mesures per evitar embarassos no*
22 *desitjats, amb una atenció especial a les adolescents, mitjançant polítiques de promoció,*
23 *informació, formació i fàcil accés a tots els mètodes anticonceptius, incloent-hi*
24 *l'anticonceptiu d'urgència”*. D'acord amb aquesta llei s'ha de tenir una atenció especial
25 a les adolescents. No obstant això, no s'ha executat cap pla efectiu que asseguiri mesures
26 especials per evitar embarassos no desitjats. A més, per fer efectiu aquests drets, és
27 necessari tenir una informació de base de quins anticonceptius hi ha en el mercat, quin
28 s'adapta més a les teves necessitats i com fer-ne ús en cada cas.

29 Referent a l'obligació d'informació, actualment les Illes Balears dirigeix un programa
30 anomenat “Amb tots els sentits”, el qual es va llançar l'any 2017, i que va dirigit a tots
31 els joves que cursen els l'educació primària, l'educació infantil, l'educació secundària i
32 la formació professional. Compren formació gratuïta adreçada a l'equip docent i agents

1 socials i de salut que són part de la comunitat educativa, amb l'objectiu que els joves
2 adquireixin les competències necessàries per viure la sexualitat amb plaer, satisfacció i
3 de manera saludable. Aquest és un petit èxit per a l'educació sexual i reproductiva dels
4 joves a les balears, amb tot, no revesteix de garanties suficients per a la seva
5 implementació, en primer lloc, perquè no és un recurs directe per als joves, sinó per a
6 l'equip docent, que actua com a intermediari, i, en segon lloc, perquè no és obligatori,
7 sinó que té un caràcter voluntari.

8 Un altre tema important en l'esfera dels drets reproductius és el dret a l'avortament. En
9 el nostre estat la regulació sobre aquest tema és recull amb la Llei Orgànica 2/2010, de 3
10 de març, de Salut sexual i reproductiva de la interrupció voluntària de l'embaràs, que
11 permet l'avortament fins a les 14 setmanes d'embaràs. Tot i així comporta una sèrie de
12 protocol en el qual és obligatòria la informació seguida d'un període de reflexió, al que
13 finalment s'accedeix amb el corresponent "consentiment informat". No obstant això, en
14 el cas de menors, se sol·licita un consentiment per part dels pares o tutor legal.

15 Finalment, un nou tipus de vulneració als drets reproductius és la violència obstètrica, que
16 es basa en el tracte deshumanitzant, una intervenció desproporcionada i totalment
17 medicalitzada del procés natural de l'embaràs, que vulnera els drets de la dona i afecta la
18 seva salut. Un exemple en el tipus de violència és la vulneració del dret de decidir el tipus
19 de part, natural o per cesària. D'acord amb les dades de IB-Salut, entre el 2012 i el 2014,
20 el 21,6 % de parts que s'atengueren varen ésser mitjançant cesària, una xifra que va
21 disminuir quatre punts el 2019. Tot i així, seguint les recomanacions de l'Organització
22 Mundial de la Salut, no s'hauria d'excedir el límit del 15 %. Per tant, és necessària la
23 implantació de protocols en els centres de salut de les balears, amb un marge més ampli
24 perquè la dona pugui decidir com vol portar a terme el part.

25 Per tot això, i per tal de garantir els drets reproductius dels joves de les Illes Balears, és
26 necessària l'execució d'un programa que garanteixi atenció especial a les adolescents per
27 evitar embarassos no desitjats. En aquest programa és de cabal importància, prèviament,
28 informar i difondre el coneixement sobre els diferents tipus de mesures preventives de
29 l'embaràs. Per aquest motiu, és necessari fer-ne una difusió als centres educatius efectiva i
30 de qualitat, com podria ser la creació d'una assignatura trimestral i obligatòria a l'educació
31 primària i secundària. En aquest sentit, reivindicam a més una visió sobre els anticonceptius
32 i el control de natalitat que s'allunyi de la visió patriarcal i heteronormativa que, en
33 l'actualitat, posa la major part de la pressió social sobre les dones.

1 Pensam que el model que planteja la regulació d'avortament vulnera el dret de decisió de
2 les menors. Per tant, plantejam que s'hauria de classificar les menors en dos rangs: el
3 primer, format per les joves entre 16 i 17 anys, que consideram que tenen la capacitat
4 suficient per decidir sobre el tema amb independència del criteri dels pares o tutors, i, el
5 segon, format per les menors de 15 anys, que haurien de prendre una decisió consensuada
6 amb els pares, sempre que la veu de la menor sigui escoltada.

7 Cal fer referència al reconeixement d'un nou tipus de violència cap a la dona, la violència
8 obstètrica, que vulnera el dret de decisió de la dona sobre el cos durant el procediment del
9 part. És cert que s'han fet avenços en aquesta matèria a la nostra comunitat, tot i així, encara
10 no es respecten els límits aconsellables per la comunitat internacional, per tot això és
11 necessària l'adopció de protocols en els centres sanitaris que garanteixin el dret de decisió
12 de la dona sobre el cos.

13

14 **4.4. Drets LGTBI+**

15 *“Consideram el moviment LGTBI+ com un moviment transformador articulat com a*
16 *part de les reivindicacions populars i que és central en la lluita per totes les*
17 *emancipacions i per a la transformació del món.”*

18 El moviment LGTBI+ i Queer ha estat durant anys un fanal de llum dins la fosca, ja que
19 són la prova que amb la lluita i la reivindicació es pot redefinir una societat sencera. Des
20 de la marginalitat imposada per la llei de “vagos y maleantes” del franquisme, dins la
21 nostra societat es varen organitzar un grup de persones orgullosos que, any rere any, han
22 anat desmuntat l'heteronorma en favor de més drets propis i reconeixement públic i en
23 favor de l'alliberament sexual i de gènere. Enmig resta una llarga història de
24 discriminacions i d'exclusió que va portar al moviment a moments durs, com els anys
25 més cruels de la sida. Tot i així, ha sabut articular-se un moviment fort que mai ha defallit.

26 Gràcies a la reivindicació constant, al 2005 se va aconseguir el matrimoni igualitari,
27 essent Espanya dels primer estats a fer la passa endavant. Alhora, a les Illes Balears es
28 va aprovar la Llei 8/2012, per garantir els drets LGTBI+ i per eradicar la LGTBIfòbia.
29 A més, el moviment LGTBI+ ha avançat molt en la batalla cultural: cada dia es tenen més
30 referents i una major visibilitat en la literatura, el cinema, el teatre, els mitjans de
31 comunicació, etc. De tota manera, això no vol dir que tota la feina estigui feta. De les
32 incidències per casos de LGTBIfòbia que va rebre l'Observatori contra l'homofòbia de

1 Catalunya durant el 2019, més del 70 % varen quedar sense denunciar i, per tant, sense
2 conseqüències, demostrant la infradenúncia evident per desconfiança amb les institucions
3 i per por del col·lectiu a represàlies. Moltes persones LGTBI+, especialment trans*,
4 oculten al seu lloc de treball la seva identitat sexual o de gènere. Alhora, a l'àmbit
5 educatiu, gairebé la meitat de les persones LGTBI+ o Queer han pensat en el suïcidi, fruit
6 de contextos de LGTBIfòbia, segons la FELGTB (Federació estatal LGTB, el referent en
7 matèria de drets LGTBI+ i que agrupa a la majoria d'associacions).

8 Per altra banda, l'activisme LGTBI+ i Queer es veu fortament instrumentalitzat pel
9 capitalisme rosa, entenent aquest com l'intent de comercialitzar amb les reivindicacions
10 del moviment. D'aquesta manera, l'Orgull s'ha convertit en una festa d'homes gays,
11 blancs i estereotipats dins un únic model de cos per treure'n benefici econòmic,
12 invisibilitzant la majoria del col·lectiu, que és el que més precarització i marginació està
13 patint per la seva identitat, com poden ser les persones refugiades i migrades LGTBI+.
14 Alhora, molts països o dirigents polítics conservadors i reaccionaris de la nostra terra
15 utilitzen la seva suposada defensa del col·lectiu LGTBI+ com a subterfugi per a la
16 vulneració de drets humans fonamentals, practicant el *pinkwashing*. Així ens trobam amb
17 països com Israel, que fan bandera de les seves reivindicacions sobre l'Orgull per tancar
18 les seves vulneracions contra el poble palestí i, també, contra els sectors més populars
19 del propi col·lectiu Queer i LGTBI+.

20 Alhora, a la joventut Queer i LGTBI+ de Mallorca li manquen espais d'oci nocturn
21 segurs. Actualment, l'oci nocturn és on més violència es genera contra les persones
22 situades fora de l'heteronormativitat i el sistema sexe-gènere establert. També cal
23 esmentar la manca de referents en molts d'àmbits, com l'esport, així com un clar biaix de
24 visibilitat del moviment LGTBI+ entre la Part Forana i Ciutat. Cal tenir present que Mallorca
25 compta amb un ampli activisme Queer i LGTBI+ que necessita suport i recursos.

26 Partint d'aquest context de lluita acumulada i continuada, des de Mallorca Nova entenem
27 el moviment LGTBI+ allunyat de l'intent d'apropiació de les seves reivindicacions per
28 part de marques i partits que sols intenten treure rèdit econòmic o polític de les esqueses
29 d'anys de patiment i marginalitat. Per aquest motiu, entenem que les reivindicacions
30 LGTBI+ tenen una base popular, com la va tenir Stonewall, les lluites dels anys 70 contra
31 les lleis franquistes o les manifestacions d'Act Up contra la sida. Així, ens declaram
32 contraris a qualsevol manifestació del capitalisme rosa i del *pinkwashing* perquè nosaltres
33 som hereus de Sylvia Rivera, de Marsha P. Johnson, de les travestis i marietes de Les

1 Rambles del 77 i tants d'altres que canviaren la història a crit del "*Nosaltres no tenim por,*
2 *nosaltres som*".

3 A més, entenem que els drets LGTBI+ i Queers són indissociables de la lluita feminista i
4 dels drets de les dones, avançant els dos moviments cap a la destrucció de
5 l'heteropatriarcat. D'aquesta manera, feim una defensa ferma del col·lectiu trans* com a
6 guia cap a l'alliberament de la norma sexe-gènere. De la mateixa manera, entenem el
7 moviment LGTBI+ com antiracista per definició, conscient de les dificultats de les
8 persones LGTBI+ racialitzades davant d'una doble discriminació, que provoca
9 marginalitat i desigualtats materials.

10 Alhora, entenem part de la lluita per l'alliberament sexual com a part de la política
11 migratòria i de cooperació internacional. Tenim la convicció ferma que no podem deixar
12 de banda totes aquelles persones que arrisquen la vida per fugir de la discriminació i
13 intenten accedir a les nostres fronteres i que, alhora, han de patir l'homofòbia o la
14 transfòbia de l'acció criminalitzant de l'Estat i els seus agents. De la mateixa manera, cal
15 fer una política internacional de denúncia i acció contra vulneracions dels drets humans
16 per part de països que neguen la llibertat sexual dels seus ciutadans. Així, nosaltres no
17 consideram el moviment LGTBI+ com una simple reivindicació cultural, sinó un
18 moviment transformador articulat com a part de les reivindicacions populars i que és
19 central en la lluita per a totes les emancipacions i per a la transformació del món on vivim.

20 Per aquest motiu, entenem la nostra organització com un espai lliure de qualsevol
21 LGTBIfòbia i, per tant, assumim el compromís no sols d'aliar-nos amb les associacions
22 presents a Mallorca en l'activisme LGTBI+, sinó també un compromís intern de
23 tolerància zero davant qualsevol acte d'agressió o violència LGTBIfòbica.

24 Des de Mallorca Nova reclamarem una llei integral trans* i una llei integral LGTBI+
25 d'àmbit estatal, que complementi les lleis autonòmiques. Balears va iniciar el camí, és
26 hora de fer-lo avançar. Això també vol dir defensar el desenvolupament i aplicació de la
27 Llei 8/2012 i donar suport a totes les iniciatives populars i institucionals en defensa del
28 col·lectiu LGTBI+ i Queer a la nostra terra. Des de Mallorca Nova col·laborarem i
29 estarem al servei de les entitats LGTBI+ de Mallorca.

30 Després d'anys de discriminació, hem de recuperar la memòria democràtica de les
31 persones LGTBI+ i Queer represaliades pel franquisme i pels primers governs del Règim
32 del 78. A més, molts dels referents LGTBI+ de la història mallorquina i universal han

1 estat oblidats. Per això, apostarem per la reivindicació i investigació per refer la injustícia
2 històrica feta contra ells.

3 Mirant al present i a la nostra illa, tenim la necessitat de potenciar els referents culturals
4 mallorquins LGTBI+ actuals entre el jovent. Des de Mallorca Nova volem ser un altaveu
5 més de les seves accions. Alhora, defensarem l'elaboració de protocols
6 antidiscriminatoris als espais d'oci nocturn juvenils, a l'educació, a les organitzacions
7 polítiques, etc. Necessitam una *Xarxa d'espais segurs de discriminacions* creada amb el
8 sector de l'oci, l'esport, la cultura i les associacions LGTBI+, que tingui especial
9 incidència a la Part Forana.

10 Així mateix, creim que la Unió Europea ha de ser un espai lliure de governs LGTBIfòbics.
11 Per això, reclamam una acció contundent contra ells i, més enllà d'Europa, hem de
12 reclamar una acció exterior en favor dels drets LGTBI+ i els Drets Humans. S'ha d'acabar
13 el mercadeig amb Estats opressors de la nostra sexualitat i gènere.

14 A més, Mallorca Nova se situa al costat dels més discriminats. Per això, defensam els
15 drets de les persones migrades i refugiades LGTBI+ o Queer. Reclamam una legislació
16 dels drets dels col·lectius i no de les fronteres, agilitzant l'asil polític i prohibint els retorns
17 forçats no segurs. Això vol dir també sistemes d'atenció a les persones migrades amb
18 perspectiva LGTBI+ per no abocar-los a les tendències LGTBIfòbiques dels
19 procediments de l'administració.

20

21

1 **5. Municipalisme**

2 Des de la Comuna de París fins al moviment veïnal, el municipalisme ha estat una peça
3 central en el projecte d'emancipació col·lectiva. Ara bé, sembla com si l'esquerra hagués
4 obviat el paper central d'allò més pròxim i s'hagués centrat en les grans conquestes com
5 a únic camí a recórrer. Per altra banda, la concepció política i institucional han tendit
6 també a obviar aquesta situació: es veu l'àmbit municipal com un simple espai de gestió,
7 poc polític i de rellevància relativa en les polítiques que realitza. Ara bé, si miram la
8 percepció dels ciutadans, podem veure com els ajuntaments són les institucions polítiques
9 més ben valorades per la ciutadania i com les polítiques locals tenen un pes molt rellevant
10 en la seva percepció de la realitat social.

11 Aquesta tendència d'obviar l'espai local sembla que està essent abandonada. La crisi
12 econòmica global va posar de manifest que les elits dels alts nivells de govern es giraven
13 d'esquenes a la ciutadania i els ajuntaments i municipis eren l'àmbit més directe d'accés
14 al poder per revertir aquest conflicte. Així, el municipalisme pren un espai central en les
15 polítiques contra l'austeritat. Alhora, aquest fet no sols ve impulsat per la voluntat de
16 prendre els poders als Ajuntaments, sinó també per la pròpia definició dels problemes
17 cada cio més central a l'àmbit local. La societat cada dia creix més en heterogeneïtat i
18 interdependència i, alhora, a la gent, durant els anys més durs de la crisi, li ha mancat una
19 visió col·lectiva que abraçàs les seves demandes. D'aquesta heterogeneïtat en sorgiren
20 molts de conflictes diversos i de la manca d'identificació en va sorgir la reivindicació
21 local, carrer a carrer.

22 D'aquesta manera, des de 2008 els conflictes són en educació, on cada institut local és la
23 base de la construcció de la seva assemblea de docents. Si parlam de lluita contra les elits
24 financeres, hi ha res més local que la lluita per l'habitatge digne i contra l'especulació
25 dels grans bancs amb les hipoteques? I el 15M? Milers de persones reunides a places
26 d'arreu del món, descentralitzat, poble a poble i ciutat a ciutat. Aquestes mobilitzacions
27 deixaven clar que la política no pot viure separada de la societat i que les institucions
28 necessiten de la gent per a definir problemes i gestionar-los. Així, el municipi és el lloc
29 central per acostar les institucions a la gent i perquè la política esdevingui social. Per tant,
30 es fa més necessària la intervenció del municipi per donar una resposta als conflictes
31 socials intramunicipals, així com a la necessitat de coordinació intermunicipal, no obstant
32 això, aquesta necessitat es troba buida de contingut, atès que no té els suficients recursos
33 per a la seva realització.

1 Actualment, encara ens regim per la llei de bases de l'any 1985, que cedeix als municipis
2 competències merament organitzatives, llevat d'algunes com urbanisme. Aquest fet ens
3 situa en un marc legal obsolet incapaç d'adaptar-se a la nova transformació social que
4 situa al municipi com a punt de partida. Tot això ha derivat en una descohesió local, s'han
5 creat microclimes entre i dins dels municipis, sense assumir que en el fons hi ha una
6 problemàtica comuna. L'estructura de divisions entre les zones de costa i interior, així
7 com la disparitat entre barris i pobles ha generat una difícil construcció d'un marc polític
8 municipal fort, en què els ciutadans siguin el centre de decisió.

9 Hem d'invertir la lògica: no basta amb assaltar els cels si no tens una terra ferma des d'on
10 fer-ho. Davant cada problema global hem d'actuar localment amb la màxima
11 contundència i fer-ho de manera coordinada i solidària amb la resta. Així, des del
12 municipalisme dels Drets Humans es podrà generar un nou ordre dels fets en favor de la
13 majoria, teixint xarxes de treball entre municipis i col·lectius socials, i potenciar, així, la
14 cohesió social entre i dins dels municipis. Els pobles i les ciutats són la realitat política
15 més clara i viva. És als barris i als carrers on es materialitza la igualtat i la desigualtat o
16 on es fa possible i palpable un canvi polític, on tot deixa de ser una mera abstracció. En
17 altres paraules, en els nostres pobles i ciutats és on viu Mallorca. Des d'allà hem de
18 començar.

19 Com s'ha dit, és en l'àmbit municipal o local on han sorgit la majoria d'esdeveniments
20 polítics destacables de les darreres dècades, car és l'àmbit més proper a la ciutadania, on
21 les persones se senten més còmodes de participar de les organitzacions, associacions,
22 trobades o concentracions, és per això que les manifestacions es concreten sobre les
23 places de cada un dels municipis. En l'àmbit municipalista és on les persones es coneixen
24 millor i on coneixen de primera mà les seves necessitats, és on les demandes són més
25 fortes i cohesionades i on podem trobar més diversitat de participació, ja que tots hi són
26 benvinguts, en la mesura que no han de passar cap frontera gegant. És en aquests entorns
27 on és més fàcil engrescar i incloure tots els col·lectius discriminats històricament o
28 allunyats de l'espai públic de discussió i del procés polític, com els infants o les persones
29 més majors. A més, pensam que és als pobles i barris de ciutat on es creen les millors
30 xarxes d'aliats entre organitzacions germanes o col·laboradores, com puguin ser casals,
31 ateneus, partits, organitzacions juvenils, comissions de veïns o de festes, o entitats del
32 lleure, de la cultura i de l'esport.

1 Diuen que la unió fa la força i és al pobles on més es veu aquesta afirmació: si un poble
2 no s'uneix per aconseguir les seves fites i per satisfer les seves necessitats, difícilment
3 podrà exercir pressió sobre les seves entitats superiors. Si partim d'aquesta base en què
4 el municipalisme és la base de tota bona organització, és perquè no hi res més eficaç que
5 allò proper, allò que sents teu, que t'involucra. I és més fàcil sentir-te teu allò proper més
6 que no allò allunyat, principalment perquè allò proper és el que toques amb les mans i et
7 marca el dia a dia. Per aquest motiu, pensam que és l'àmbit municipal on més se senten
8 les polítiques, ja que és allà on es materialitzen. Al cap i a la fi la majoria de polítiques es
9 concreten als barris i pobles de Mallorca. On més afecten les polítiques és on trobarem
10 les necessitats i les solucions a la ciutadania, per aquest motiu creim fonamental
11 l'augment de la sobirania i autonomia municipals per poder decidir que és el que
12 necessiten o volen com a poble i no haver-se d'ajustar sempre a les decisions que els
13 venen donades. Un municipalisme fort i valent és impensable sense un millor
14 finançament, sense un augment de competències i sense l'eliminació de totes aquelles
15 barreres que dificulten la gestió municipal. Per aquest motiu, exigim la derogació
16 immediata i total de la Llei Montoro, que ofega els ajuntaments i requisa els superàvits i
17 la supressió de les traves administratives per a municipalitzar els serveis més essencials.

18 Necessitam fer i pensar ciutats, pobles i barris per a qui els habiten i no només per als que
19 els exploten, i això només s'aconsegueix escoltant i fent cas dels veïns. La democràcia
20 radical que des de Mallorca Nova defensam rau a escoltar els ciutadans i deixar-los
21 participar de les decisions de l'administració pública a través d'una democràcia directa
22 que no es limiti a escollir la composició de les institucions cada quatre anys.

23 El municipalisme pot ser una eina potent per poder transformar i diversificar l'economia
24 mallorquina i revertir el monocultiu turístic. Si els municipis tenen la capacitat de dotar
25 d'oportunitats laborals diverses els joves formats, aquests no es veuran obligats a haver
26 de partir de la localitat que els ha vist créixer i podran plasmar el seu talent i desenvolupar
27 els seus projectes en el mateix municipi.

28 Per aquestes raons, el municipalisme és un dels principis bàsics per a construir la política
29 i la Mallorca que volem. Perquè municipalisme vol dir rompre l'estructura centralista de
30 Palma i la descohesió del centre amb els barris perifèrics. És al centre on es fan els grans
31 actes i altres mostres culturals, en detriment dels barris més allunyats, on les dades ens
32 assenyalen que majoritàriament queden en segon pla i són habitats per població amb
33 primeres necessitats. Aquesta desconexió no sols afecta l'urbanisme (i el preu de

1 l'habitatge) i a l'economia de la ciutat, sinó que també afecta l'educació, ja que els barris
2 més pobres solen ser els que tenen més abandonament escolar. A més, aquest aïllament
3 produeix que en aquestes zones s'hi estableixin minories socials que diferencien i
4 descohesionen encara més la ciutat per manca de polítiques públiques més igualitàries.
5 També, volem destacar la sobirania en l'espai local amb participació i transparència,
6 perquè és als municipis on s'ha de materialitzar la democràcia radical en favor dels
7 ciutadans per arribar a assumir la sobirania de Mallorca. D'aquesta manera, la societat es
8 veurà més reflectida en els ajuntaments i en altres institucions, i es podran dur a terme
9 millors polítiques per a millorar i construir una illa on els municipis siguin el motor del
10 canvi. Així, farem entre tots una Mallorca justa, cooperativa, inclusiva, cohesionada,
11 igualitària i respectuosa amb el medi partint des dels nostres pobles, barris i ciutats.

12 **5.1. Territori, urbanisme i gestió urbana**

13 *“El dret a la ciutat i el dret als espais naturals no ha de ser un privilegi.”*

14 La societat necessita d'espais públics i naturals al seu abast, però la balança de l'equilibri
15 entre les necessitat del sistema i les del poble s'ha romput. Els darrers anys hem vist com
16 s'ha mercantilitzat els pocs espais públics que teníem, desposseint-nos del bé comú
17 generat pels ciutadans. A Mallorca l'exemple és clar: aquell dinamisme dels nostres barris
18 i dels nostres pobles s'ha turisticat, amb la gentrificació del barri, desposseint així als
19 veïns de les botigues de sempre, dels mercats, de les places, etc. S'han convertit en
20 museus els nostres centres i pobles, i s'ha expulsat els veïns a perifèries sense
21 equipaments o en urbanitzacions allunyades dels centres urbans, generant poblacions
22 descohesionades i segregades que impossibiliten la generació d'una comunitat unida al
23 servei de tots. D'aquesta manera és com creixen els centres comercials i mor el petit
24 comerç, es despobla el centre i es disgreguen les perifèries en desigualtats creixents, i es
25 generen infraestructures innecessàries, mentre que els serveis públics, com el TIB,
26 segueixen essent insuficients o, com el tren de Llevant, inexistents.

27 L'habitatge ha passat de ser un dret a un bé de comerç i d'aquí que, a dia d'avui, sigui,
28 directament, un problema. L'accés a l'habitatge es presenta problemàtic amb sols un cop
29 d'ull: la renda disponible bruta per càpita dels ciutadans de Mallorca ronda els 1300 € al
30 mes, mentre que la mitjana del preu del lloguer a l'illa és de 1500 € al mes. Així, assumint
31 que les rendes a una llar poden tenir més d'una font (i que, de fet, als joves especialment
32 ens resulta impossible independitzar-nos i viure sols), s'estima que, a Balears, més de la

1 meitat del sou d'una persona ha d'anar a pagar el lloguer i es necessiten 16 anys de sou
2 per poder pagar una hipoteca.

3 A més, tenim problemes acumulats. Un d'ells és la Serra de Tramuntana, on la majoria
4 del terreny és privat i, en gran part, construït. A més, lluny de solucionar-se la
5 *balearització* de la nostra costa, seguim patint la destrucció total del litoral, amb les
6 conseqüències que això comporta (impacte paisatgístic, manca de gestió d'aigües
7 residuals que acaben a la mar, privació d'accés a zones naturals o públiques). De tota
8 manera, no hem de dir que no hem avançat. Des de l'ocupació de sa Dragonera i passant
9 per la declaració de Parc Natural a es Trenc, s'han fet passes endavant en la protecció del
10 territori. Així, tenim uns moviments socials dinàmics en la defensa dels nostres espais
11 naturals i per la protecció d'uns pobles i barris vius i centrats en el bé comú. Quan aquests
12 moviments s'han articulats com a part de les forces transformadores al nivell institucional,
13 han canviat el sentit de la balança en favor de Mallorca.

14 El territori és un dels béns més preuats pel funcionament del sistema, ja que actua en tres
15 nivells: com a capital per al desenvolupament d'una activitat econòmica, com a estructura
16 on desenvolupar infraestructures necessàries per al creixement i, a més, és un bé en si
17 mateix per a comercialitzar. Alhora, l'urbanisme és el que ens permet generar espais de
18 trobada de les persones, on es condensen les identitats i on apareixen els conflictes que ens
19 fan esdevenir un poble. Així, l'espai públic és on ens reunim per protestar, on ens trobam
20 per anar a comprar a la botiga del barri, on feim les nostres festes majors, etc. D'aquesta
21 dicotomia sorgeix una lluita per la ciutat, pel poble i per la terra, que esdevé eterna.

22 Del conflicte, un urbanisme privatiu n'està sorgint vencedor. La planificació en favor dels
23 interessos hotelers i econòmics ha estat a l'ordre del dia a la nostra illa, ja que la
24 desposseïció del territori ha esdevengut un factor constitutiu del nostre sistema
25 socioeconòmic. La *disneyficació* dels nostres pobles i ciutats ha estat imparable, amb
26 l'impacte urbà que això comporta. Tenim unes infraestructures sobredimensionades i
27 deficitàries la meitat de l'any per, durant tres mesos, explotar tots els nostres recursos.
28 Alhora, aquest monopoli de l'urbanisme privatiu s'ha sostingut a base de corrupció
29 urbanística creixent de les elits o, per contra, a base d'una suposada governança que sols
30 ha privatitzat la gestió urbana, i que no ha aconseguit aturar els processos de gentrificació
31 ni revertir l'especulació sobre l'habitatge i el territori.

1 Des de Mallorca Nova defensam que el dret a la ciutat i el dret als espais naturals no són
2 un privilegi. L'alternativa possible és fer un *urbanisme democràtic* per als veïns. Aquest
3 és l'urbanisme que parteix de les necessitats de ciutats i pobles cohesionats, amb un petit
4 comerç dinàmic i amb espais comuns de trobada. Alhora, entén la necessitat de recuperar
5 la nostra costa per Mallorca i de fer accessible els nostres espais naturals als seus usos
6 tradicionals i comuns. A més, ha de ser un urbanisme que no amagui qui som, com som i
7 què ens oprimeix, perquè sols amb la nostra realitat farem una ciutat per a tots: feminista,
8 anticapacitista, ecològica i inclusiva. Alhora, la governança ha de néixer del diàleg amb
9 els moviments socials i amb els ciutadans, i no amb les elits, garantint una planificació
10 de l'interès públic i democràtic. Sols si caminam plegats garantirem el nostre dret a un
11 barri digne, a un poble viu, a una ciutat dinàmica i a una natura protegida.

12 Mallorca necessita avançar en propostes concretes de desurbanització i decreixement de
13 la costa. A més, hem de prohibir tota construcció urbana en sòl rústic i s'han garantir els
14 controls sobre les construccions il·legals, seguint amb la feina ja feta contra els falsos
15 urbans, per exemple. En matèria territorial, garantir un ús sostenible dels espais naturals
16 protegits, evitant-ne l'ús privatiu descontrolat i recuperant-ne els usos tradicionals que
17 s'hi donaven és central per a recuperar el diàleg territorial entre home i natura. Per això,
18 és també necessari recuperar tots els camins públics de la Serra de Tramuntana, d'acord
19 amb les directrius de la Llei de Camins públics, aprovada pel Consell de Mallorca, i
20 ampliar la xarxa de refugis públics de la ruta de Pedra en Sec.

21 A l'àmbit urbà, s'han de democratitzar els processos de planificació, augmentant la
22 transparència dels grups d'interès que hi participen i partint dels moviments socials,
23 abraçant la planificació comunitària transformadora. Alhora, necessitam introduir
24 controls interns contra la corrupció. Les nostres ciutats han d'introduir de manera
25 obligatòria l'urbanisme i l'arquitectura en perspectiva de gènere a tots els nivells de
26 planificació. A més, s'ha d'anar més enllà de l'eliminació de les barreres arquitectòniques
27 per a una concepció anticapacitista dels nostres pobles i barris. A més, des de Mallorca
28 Nova ens oposam a l'arquitectura hostil contra els sense sostre. Pel que fa als pobles i
29 barris, cal pensar-los des d'un urbanisme que permeti equipaments públics propers i
30 espais pacificats on trobar-se amb els veïns.

31 En matèria d'habitatge, necessitam una regulació valenta dels lloguers a tots els pobles i
32 ciutats per garantir el dret a l'habitatge digne. A més, s'ha de fer una intervenció decidida

1 al mercat immobiliari per a evitar l'especulació i la consegüent desposseïció d'habitatges
2 dignes per als ciutadans. Des de Mallorca Nova defensam polítiques de defensa de
3 l'habitatge per als més joves, el sector que més dificultats té per a accedir al dret de
4 l'habitatge. En aquesta línia, l'IBAVI ha de ser una eina fonamental: l'habitatge públic
5 és necessari i ha d'estar integrat dins una planificació holística i comunitària, que eviti la
6 marginació i garanteixi una vida digna.

7 Per a Mallorca Nova, defensar l'economia de proximitat i social als nostres barris es fa
8 evitant la proliferació de grans centres comercials o la creació de grans polígons
9 industrials en mans d'indústries de poc valor social i poc integrades en una nova indústria
10 en favor de la ciutat o poble. Alhora, tampoc volem grans centres logístics de falses
11 economies "col·laboratives" al voltant de les nostres ciutats i pobles, que matin el comerç
12 local i que no permeten fer créixer la ciutat de manera cohesionada. Els polígons han de
13 ser eines per abandonar el monocultiu turístic i avançar cap a la reindustrialització. Per a
14 fer-ho, entre altres motius, Ciutat ha de començar a pensar en una gestió territorial
15 metropolitana, més enllà del transport públic, com fan la majoria de ciutats d'Europa.
16 Amb tot, millorar la connectivitat de transport públic entre pobles, més enllà de les zones
17 turístiques i evitant el centralisme radial de Palma, és fonamental. Per a fer-ho, la xarxa
18 ferroviària ha de ser central, la qual cosa implica tenir una xarxa més gran i que arribi,
19 d'una vegada per totes, al Llevant illenc.

20

21 **5.2. Polítiques integrals de joventut**

22 *“Volem executar polítiques des de la perspectiva del jovent i fer de l'esport i del lleure*
23 *una eina de canvi.”*

24 Sovint la política se centra en qüestions legislatives, econòmiques o urbanístiques i en
25 deixa de banda d'altres de cabdals com les polítiques de joventut, la qual cosa afecta,
26 també la partida pressupostària i, en definitiva, les polítiques que s'orienten a aquests
27 àmbits. Per a nosaltres, emperò, tant la cultura com les polítiques en matèria de jovent
28 són pilars essencials, car afecten de manera directa la societat i, sobretot, el model de país
29 que volem ser.

30 En aquest sentit, consideram que els joves constituïm un electorat diferent que no es pot
31 deixar de banda, ja que hem d'entendre que els joves d'avui som el futur de demà. Així
32 doncs, no podem ignorar que els joves formam part del motor del canvi i que, per tant, és

1 essencial tenir en compte la seva perspectiva, exigent, crítica i amb mirada de futur, però
2 també de present, perquè els joves som l'ara i el demà. Per això, des de Mallorca Nova
3 creim que l'ocupació i la pressa per dret de l'espai de debat públic que ens pertoca és un
4 dels majors motors de canvi i, també, de relleu generacional, raó per la qual neix la nostra
5 entitat que, irremeiablement, haurà de treballar braç a braç amb entitats germanes, amb
6 les quals compartim militància, projectes i futur.

7 A més, un dels reptes cabdals de Mallorca Nova, i de la societat illenca, és activar el
8 jovent, a través de les diferents associacions, casals i entitats, per tal de crear una xarxa
9 que ens ajudi, entre tots, a repensar la Mallorca que volem i avançar, d'aquesta manera,
10 cap a una societat 2.0, més moderna, més verda, més feminista i plenament sobirana. Una
11 societat que faci bandera de la multiculturalitat i de la riquesa que comporta, sense deixar
12 de banda el paper fonamental que té la llengua catalana en aquest àmbit, com a llengua
13 de cohesió i d'integració.

14 És cert que durant els darrers anys les polítiques i els ajuts han millorat en matèria de
15 joventut, car s'ha intentat donar importància a grups i associacions locals, però aquestes
16 polítiques encara són precàries, sobretot quan es parteix de zero. A més, hem de tenir
17 present que, en èpoques de crisi, els joves som un dels sectors de la població que més
18 pateixen i, amb ells, el pressupost destinat a joventut. Per això, exigim un augment de la
19 partida pressupostària orientat al desenvolupament de polítiques integrals i actives en
20 matèria de joventut —de formació, d'ocupació, de promoció de l'emancipació, etc.—,
21 així com l'establiment d'una quota jove en els organismes i institucions públiques.

22 D'altra banda, alguns dels principals problemes dels joves mallorquins actualment són la
23 taxa d'atur i les dificultats per poder emancipar-se. Tot això provoca que molts de joves
24 hàgim d'acceptar feines precàries, que sovint no tenen res a veure amb la formació que
25 tenen, i que no puguin independitzar-se abans dels trenta anys, la qual cosa posa en risc
26 qualsevol projecte de futur, tant professional com familiar. A més, any rere any veim com
27 molts de joves mallorquins hem de partir fora de Mallorca, cap a altres bandes de l'Estat
28 o arreu del món, per poder cursar estudis diversos —universitaris sobretot, però també de
29 formació professional— o per poder obtenir una feina digna, la qual cosa provoca un
30 desarrelament i una pèrdua de capital social i humà. Això, sens dubte, fa trontollar el futur
31 de la nostra terra i el relleu generacional de la nostra societat.

1 Per tot això, avui és més necessari que mai d'establir una xarxa d'associacions juvenils i
2 construir casals de joventut perquè els joves puguem dur a terme les nostres activitats de
3 manera més independent, sense un adult al damunt. A més, és important dotar d'una major
4 visibilitat el Consell de la Joventut de les Illes Balears, que ha de ser l'organisme que
5 orienti i guiï les polítiques en matèria de joventut de ca nostra, car una política orientada
6 al jovent ha de ser decidida entre els joves i, sobretot, han de ser unes polítiques decidides
7 i de caràcter transversal.

8 A més, apostam per la creació d'una xarxa de casal joves autogestionats als diferents
9 pobles, que actuïn com a espai de trobada, formació i diversió alternativa per als joves
10 dels pobles d'arreu de l'illa. Pensam que aquests casals han de ser autogestionats pels
11 mateixos joves, però també és necessari que l'Administració els doti d'espais i d'ajuts
12 econòmics. A més, aquests nous casals haurien de formar part d'una xarxa que els
13 permetés de compartir projectes amb la resta de casals i ateneus d'arreu del domini
14 lingüístic, per tal de crear un teixit social jove connectat arreu dels Països Catalans.

15 Els esports i les activitats de lleure no són sols entreteniment, sinó que són un mitjà per a
16 l'educació, la cohesió i la igualtat en societats multiculturals com l'actual. Així, també
17 constitueixen una eina d'arrelament dels novenguts i de cohesió social. Per això, volem
18 una Mallorca amb un lleure variat i apte per a tots, en què el català sigui la llengua de
19 tothom. A més, cal promocionar la cultura nostrada, però sense caure en prejudicis ni
20 folklorismes diversos. En aquest sentit, des de Mallorca Nova volem activitats
21 integradores que respectin totes les cultures i serveixin d'exemple d'educació no formal,
22 perquè es pot i s'ha d'aprendre fora de les escoles i instituts, que no són els únics actors
23 del món educatiu. Per això, es necessita un suport institucional que ajudi a l'organització
24 d'activitats i a la promoció d'un lleure alternatiu a l'oci nocturn, que tampoc no podem
25 condemnar, en cap cas, però que cal repensar per fer-lo més ecològic, més integrador,
26 més feminista i més obert a la nova societat.

27 Precisament per això, apostam per l'esport com una alternativa d'oci i com a element
28 educatiu, mitjançant el qual es poden transmetre els valors socials i cívics, com la
29 companyonia, el treball en equip, els reptes o el respecte mutu, entre molts d'altres. Així
30 doncs, la pràctica de l'esport en si mateixa forma part del lleure i, alhora, és una activitat
31 educativa i desenvolupadora de la personalitat. A més, ofereix als joves novenguts una
32 manera d'integració senzilla. A més, l'esport pot ajudar els joves amb situacions
33 conflictives a millorar i a seguir un model de vida millor, i abandonar la vida del carrer.

1 També, cal destacar la figura de la dona, ja que durant anys ha restat en un segon pla en
2 esports masculinitzats, com el futbol. És cert que la dona cada vegada pren un major pes
3 social, però encara és complicat que apareguin a la televisió els esports femenins, per
4 exemple, raó per la qual cal visibilitzar-les. Per això, reivindicam l'esport femení i els
5 esports minoritzats, que per qüestions socials i econòmiques no poden assolir el mateix
6 nivell de difusió que els esports que formen part d'una xarxa d'interessos econòmics que
7 depassen la qüestió merament esportiva.

8 En definitiva, entenem el lleure i els esports com un mecanisme fonamental que forma
9 part de l'educació social, de manera que són dues vies que han de servir per a aprendre a
10 fer un bon ús de les noves tecnologies, un consum adequat, respectar el medi, evitar la
11 violència i entendre la diversitat cultural de Mallorca, sense excloure ningú, per cap raó,
12 ni de llengua, ni de sexe, ni d'origen, ni d'orientació sexual. Per això, és important formar
13 de manera adequada tots els actors d'aquests àmbits, especialment els monitors, els
14 directors, els entrenadors, etc., perquè siguin conscients de la seva tasca.

Siau qui sou

Tot quant un dia ens prengueren

contra pau i amistat,

contra honor i per la força...

Ara ens ho han de tornar.

No necessitem capparees

que ens duguin de la mà.

No som nins de mel i sucre

i ens sabem governar.

El vell regne de Mallorca

mai no ens el faran bocins,

per això la Història crida:

Siau qui sou, mallorquins!

Guillem d'Efak, *El regne al mig del mar* (1980)

